

1000 Propostes per al canvi

PROGRAMA ELECCIONS
GENERALS 2016

[#aLaValenciana](#)

compromís

PODEMOS.

esquerra unida
país valencià

Índex

El Programa d'un Acord Ciutadà pel Canvi	3
1. Polítiques per rescatar persones.	7
2. Eradicar la corrupció: institucions transparents i participatives.	42
3. Recuperar la democràcia.....	47
4. Un nou model productiu per a l'economia social i sostenible.....	53
5. Territori i Finançament.	82

El Programa d'un Acord Ciutadà pel Canvi

Hi ha moments que condensen les esperances i il·lusions de molts anys i molta gent. El procés polític dels darrers temps ha obert la possibilitat de canvi. El 15M i la Primavera Valenciana posaren sobre la taula que les institucions estaven en mans de governants que les usaven en benefici propi i dels seus amiguets. Hi ha hagut una separació creixent entre la classe política i la ciutadania.

Quan els polítics han hagut de triar entre rescatar a la ciutadania o als poderosos no ha dubtat en traïr a qui els havia votat, donant l'esquena a les demandes de la gent. Les decisions s'han presentat com a inevitables, autèntics dictats obligatoris dels poders que no es presenten a les eleccions. Aquesta situació d'expropiació de la democràcia feia necessari que gent corrent donara un pas avant per a recuperar les institucions i posar-les al servei de totes les persones.

El 24 de maig vam fer un primer pas que cal continuar. "Som el Poble", els repetíem. Som eixa comunitat de persones que matinem cada dia pera fer funcionar el país. Nosaltres som les mares, els mestres, les emprenedores, els dependents, les cambres. Som els i les que patim per a arribar a final de mes, les que tenim cada dia l'amenaça de l'atur o d'haver de tancar l'empresa. Som els veïns i veïnes que vivim paret amb paret. Som les persones perjudicades per eixes polítiques que ara podem canviar: les persones que hem vist baixar els salaris i augmentar la temporalitat, caure les beques i pujar les taxes de la universitat, congelar les pensions i augmentar els impostos, empitjorar els serveis públics i no cobrar la dependència; les que hem vist com eixos recursos retallats anaven al pou del deute i les butxaques dels polítics, i com tot el model social que havien construït les nostres mares i pares l'estaven destruint en contra dels interessos i la voluntat de la gent.

Som el poble i no volem mai més unes institucions que governen contra nosaltres. Les

elits valencianes tenen un projecte de país molt allunyat de les necessitats de la ciutadania. La seua aposta de convertir-nos en la platja de Madrid ha col·lapsat per insostenible i injusta. L'herència que ens han deixat ha segut una societat empobrida, un model econòmic esgotat per la seua orientació cap a la rajola i l'especulació, unes institucions de segona amb poca capacitat per a fer polítiques per la manca de recursos. El seu projecte de regió submissa ha venut una i altra vegada els interessos de la ciutadania valenciana, empitjorant així les condicions de vida de la majoria. El vell recurs del "Levante Feliz" ja no els serveix més per a tapar les misèries que han generat. Les elits de hui no són diferents de les d'ahir: les seues lleialtats no estan amb els valencians i les valencianes. Només responen a una pàtria: el seu patrimoni. Per a conservar els seus privilegis sempre han fet el que ha calgut: en el passat no dubtaren en abandonar la llengua i ara no han dubtat en actuar com una màfia que ha saquejat el país a base d'especulació i corrupció.

El tancament de RTVV i la tolerància amb l'infrafinançament estructural són dues cares de la mateixa política profundament antivalenciana. Nosaltres venim de tota una altra tradició: la de les valencianes i valencians que han suat per construir un futur per als seus.

Som la gent corrent la que hem mantingut en peu esta comunitat, abans i ara. Ho hem fet quan vam fer brotar de la terra arròs i taronges i vam transformar la neu en gelats i la llauna en joguets. Ho hem fet quan hem parat desnonaments i hem teixit una xarxa potent de defensa dels serveis públics. Ho hem fet des dels tallers clandestins del tèxtil i calçat del Baix Vinalopó i les indústries de Sagunt. Ara tenim la generació més preparada i l'experiència dels qui sempre ho han deixat tot per a garantir que el pa entrara a cada casa per a posar en peus un projecte de país per a totes les persones.

Durant un temps, els governs del PP ens han fet avergonyir-nos de ser valencians i valencianes. No volem mai més haver de baixar el cap per ser la regió de la corrupció. Volem estar orgullosos i orgullosos de ser el país que garanteix la gratuïtat dels llibres escolars.

Els valencians som els que ens deixem la pell en fer que esta societat funcione i no els que s'han encarregat de saquejar-la, vendre-la i enfonsar-la. Les valencianes som una comunitat d'iguals i no unes elits que ho volen tot en mans d'uns pocs. Des de Morella fins a Oriola, passant per Requena i Alacant, la gent que habitem este territori aspirem a un projecte de futur en comú. Ens reconeixem com una comunitat plural, amb dues llengües i dues denominacions. Ens volem com una societat on tots i totes tinguen oportunitats de prosperar, vinguen d'on vinguen i parlen com parlen.

En el passat, les disputes estèrils per banderes i noms van fer-nos dèbils, obtenint una autonomia de segona amb un estat del benestar devaluat. De tant d'ofrenar les glòries que no tenim ens hem convertit en l'autonomia més endeutada. Les elits han volgut que ens agenollàrem; nosaltres cridem que volem una relació d'igualtat com un dels pobles que forma l'Espanya plurinacional. Insistim: les condicions per al canvi estan donades. Però este no és ni inevitable ni irreversible. El 24 de maig vam fer un primer pas que ja està donant fruits; ara toca tancar este cicle electoral articulant l'espai democràtic que és socialment majoritari.

Són temps de canvi i això requereix de noves eines. El present programa assenta unes bases sòlides per a construir eines capaces de materialitzar les demandes de la gent. És un programa inèdit al representar una gran aliança de futur entre organitzacions, partits, sindicats, moviments socials, plataformes i ciutadania. Volem llançar un missatge: tenim el mateix projecte de futur per a la societat valenciana. Venim de llocs molt diferents i en el passat hem votat a partits diversos, però ara ens uneix una idea forta: un projecte de país per a tots oposat a la societat de privilegiats que els que governaven la Generalitat i encara governen l'Estat volen. La voluntat d'una majoria de valencians i valencianes va per altres camins:

1. Recuperar i ampliar l'Estat del Benestar equiparant-lo als nivells europeus.
2. Rescatar la democràcia per a que mai més les polítiques que ens afecten estiguen decidides per elits que no es presenten a les eleccions.
3. Impulsar la transparència, la participació i la honestedat en el funcionament de les institucions, desterrant la corrupció, el nepotisme i el balafiament.
4. Garantir els drets socials per a que totes les persones tinguen cobertes les necessitats bàsiques i puguen accedir a les mateixes oportunitats de futur.
5. Impulsar polítiques efectives d'igualtat, que combaten l'exclusió social i eliminen qualsevol discriminació de gènere.
6. Adoptar la sostenibilitat com a principi rector de la societat, l'economia i el medi ambient.

Per això, apostem per un canvi en l'orientació de les polítiques públiques:

Les actuals polítiques d'austeritat són estèrils econòmicament i generadores de patiment i exclusió social. La forma d'activar la recuperació per a tots no és retallar sinó destinar recursos públics a generar activitat econòmica en sectors sostenibles. La reducció del dèficit públic (de la GV, de l'Estat) ha d'estar subordinada a l'aplicació de polítiques de desenvolupament econòmic.

La inversió social pública s'ha d'equiparar als estàndards europeus. L'Estat del Benestar valencià ha estat de segona, amb una despesa inferior a l'espanyola i l'europea. La Comunitat Valenciana ha de recuperar la senda de convergència social amb el model social avançat del nord d'Europa. Els drets socials han de comptar amb suficiència pressupostària per implementar-los. Per això, són necessaris 3 elements: la quita de la part del deute de la Generalitat amb l'Estat corresponent a l'infrafinançament, la negociació d'un nou sistema de finançament centrat en la corresponsabilitat fiscal i la derogació de la reforma de l'article 135 de la Constitució Espanyola. L'Auditoria ciutadana és la fórmula per a determinar els efectes

de les mesures econòmiques dels darrers anys i la responsabilitat en el deute i en el rescat bancari. A més, és imprescindible una reforma fiscal profunda que ha de basar-se en garantir recursos suficients per a fer sostenible la despesa pública, redistribuir cap als que menys tenen i eliminar els privilegis d'uns pocs. Cal equiparar la tributació efectiva de grans empreses i grans patrimonis a la de la resta de la població per a fer efectiva la progressivitat. Cal combatre enèrgicament el frau fiscal i promoure un marc tributari europeu capaç de gravar els fluxos de capital i acabar amb els paradisos fiscals.

Les institucions públiques han de gestionar els recursos públics de forma eficient i transparent. Per això, calen mecanismes eficaços per a combatre la corrupció, el clientelisme, els privilegis dels amiguets i el balafament de recursos. Així mateix, les institucions públiques han de tenir un paper actiu en la vida econòmica, regulant el mercat, redistribuint les rendes, produint serveis fonamentals, estabilitzant les fluctuacions i guiant el desenvolupament. La idea extrema del lliure mercat s'ha de substituir per un paradigma mixt: el mercat i l'estat han d'actuar com a institucions complementàries per a la generació de benestar per a tots i totes.

Les activitats bàsiques per a l'existència humana han d'estar fora de la lògica dels beneficis. Volem que siguin les institucions públiques les que proporcionen la sanitat, l'educació, les pensions, la dependència i les cobertures socials. Apostem així mateix per un paper actiu del sectors no lucratiu (l'Estat i el 3r sector) en sectors estratègics com els transports, l'energia i l'aigua, les telecomunicacions i l'habitatge. Els drets de ciutadania no poden estar subordinats als interessos lucratiu d'uns pocs. Cal tendir cap a una societat inclusiva que substituïska el concepte assistencial actual per una concepció universal de garantia de drets.

El sector financer és una part actora central per al desenvolupament econòmic i social que ha de tenir una regulació pública efectiva. A més, l'existència d'una banca pública és fonamental per a que el sistema financer estiga

al servei de les necessitats de l'economia real. Cal una refundació del BCE, situant-lo dins de paràmetres democràtics i habilitant-lo per a estimular la creació d'ocupació i el desenvolupament.

No hi ha eixida de la crisi sense un nou model productiu que afronte la transició ecològica cap a les renovables i els sectors verds i la modernització de l'estructura econòmica apostant per la innovació en la línia dels models avançats del nord d'Europa. Per això, ens cal una política industrial activa que estimule la consolidació d'activitats amb futur enterrant el model d'especulació immobiliària i turisme de baixa qualitat que ens ha portat a la crisi. Cal assegurar les inversions necessàries per a combatre l'atur estructural.

Les societats del segle XXI han d'estar basades en les igualtats. La desigualtat social socava la democràcia. La tendència polaritzadora que hem patit les darreres dècades ha de ser revertida amb la redistribució fiscal i amb una política de rendes que incrementi progressivament els salaris. Per això, cal una nova reforma laboral capaç de conjugar l'estabilitat amb la flexibilitat, els augments salarials amb els increments de productivitat, avançant cap a una major implicació de les persones treballadores en la presa de decisions. La desigualtat de gènere és una vergonya per a una societat avançada. Cal continuar avançant per a que els salaris, les condicions de treball, els drets i la projecció vital no siguin diferent per a dones i homes. Per això, cal aprofundir en les polítiques de conciliació familiar. Front a un model on cadascú té el seu lloc, treballem per una societat on tots els llocs són de tot el món.

La democràcia és el pilar central de la nostra societat. La captura del dret a decidir de la ciutadania per poders que no es presenten a les eleccions ha de ser revertida. Totes les polítiques que afecten la ciutadania han de ser decidides per ella. Existeixen les condicions per a avançar cap a processos de presa de decisions més participats, donant veu a la societat civil i ampliant les qüestions sotmeses a votació directa de la ciutadania. Moltes de les polítiques estan lligades a

institucions europees, que l'actual arquitectura institucional situa en un terreny no-democràtic (un exemple del qual és la negociació del TTIP). Cal una reforma a fons de la Unió Europea i la zona Euro, situant-la dins dels paràmetres de la democràcia i l'estat del benestar. Volem més Europa (fiscalitat i pressupostos comunitaris) però només si això significa més democràcia i drets per a tots i totes.

La Constitució del 1978 ja no és capaç de garantir els drets i les polítiques a les que aspirem. Cal impulsar processos constituents en tots els nivells (valencià, estatal, europeu) basats en el protagonisme de la ciutadania. Cal una nova articulació territorial de l'Estat

que permeta l'encaix de la plurinacionalitat. Volem noves institucions més transparents, més eficients i més obertes a la participació. Volem un blindatge efectiu dels drets socials. Som conscients que les eleccions de desembre no només decidiran qui ocuparà la cadira d'un o altre govern sinó que marcaran el rumb de l'Estat per a properes generacions i per tant, són d'una transcendència absoluta per al País Valencià. Els i les valencianes hem estat massa temps invisibles. Ara ens toca dir la nostra. Per nosaltres, per totes, per tots.

1. POLÍTIQUES PER RESCATAR PERSONES.

1.1. Lluita contra la pobresa, l'exclusió i la expulsió social

Les desigualtats i la pobresa, el deteriorament dels serveis públics, han fracturat la nostra societat. La crisi de l'estat de benestar, conseqüència de les polítiques neoliberals ha afectat greument les condicions de vida i els drets bàsics de amples sectors socials, augmentant el nivell de pobresa relativa. Ens trobem, en els primers llocs de capçalera de l'Unió Europea, amb un sistema de protecció que no compleix amb els mínims contemplats en la Carta Social Europea per això el primer dret que es deu garantir és el de l'existència material. Sense eixa cobertura, no es pot parlar de l'existència de llibertat.

Des del 2011, la "recuperació de l'economia" a través de les polítiques d'ajust, i les pressions d'una continuada austeritat fiscal imposada, només han servit per a avançar en el procés de destrucció dels drets econòmics i socials. Aquestes mesures promogudes pel Banc Central Europeu, el govern de la Unió a Brussel·les i el Fons Monetari Internacional i seguides pels governs del Partit Popular i el Partit Socialista, han requerit també una restricció de les llibertats democràtiques.

Enfront d'aquest nou model, que posa en qüestió la Declaració Internacional de Drets Humans, la defensa dels drets econòmics, socials i de participació ciutadana adquireix una transversalitat i una centralitat decisiva. Proposem:

1. Un Pla de xoc contra la pobresa energètica, amb tarifes socials i programes de rehabilitació energètica d'edificis en les zones de més vulnerabilitat, així com la impossibilitat de suspensió del subministrament energètic a vivendes durant el període hivernal, sense un informe previ dels Serveis Socials.
2. Creació d'un Pla nacional d'Observació, prevenció de la pobresa i atenció a les persones que la pateixen.
3. Dotar pressupostàriament l'estratègia estatal integral de persones sense llar (2015-2020) i apostar per mecanismes d'innovació socials com el «housing first».
4. Revertir un model de regulació social basat en la desigualtat i a la implantació d'un nou model basat en la protecció i ampliació dels drets socials de la ciutadania.
5. Promocionar una nova generació de drets que defensen els béns comuns, com els recursos naturals i el patrimoni, la diversitat cultural, el reconeixement del dret a la salut col·lectiva i les noves identitats sexuals, la generalització de l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació, o l'accés a la democratització del coneixement científic.
6. Promoure un Pla de Rescat per a les persones i les famílies en situació d'exclusió social extrema.
7. Auditar el procés de desmantellament, mercantilització i privatització de les polítiques socials en les dues últimes dècades. Els resultats de l'auditoria seran transferits a la societat valenciana.
8. Paralitzar els plans de privatització de l'administració pública i amb la creació d'un Pla de Recuperació dels Serveis Externalitzats.
9. Crear un sistema de serveis socials públic i universal en el marc competencial autonòmic que garantisca els drets socials a totes les persones sense excepció.
10. Promoure la globalització dels drets humans, a través de la intensificació de la solidaritat i la cooperació internacional.

1.2. Educació

L'escola pública és i ha de ser un nucli de la societat. En ella recau la difícil tasca de formar com a futures persones ciutadanes les noves generacions. L'Escola ha d'estar, doncs, permanentment oberta a la societat. Ha de configurar-se com a una escola en què pares i mares, alumnat, professorat, associacions culturals i esportives, bandes de música, etc. hi participen activament i interaccionen unes amb els altres. L'Escola ha d'eixir de les parets dels centres escolars, i ha d'estar al servei i impregnar la vida de les barriades, associacions i del conjunt de la societat amb la qual ha d'interaccionar.

L'educació ha d'estar a l'avantguarda en la lluita contra les desigualtats socials i de gènere. La seua tasca s'ha de centrar en corregir estereotips sexistes, proposar un currículum equilibrat que elimine les orientacions sexistes i desenvolupar totes les capacitats individuals amb independència del gènere; neutralitzar les diferències socials i situar a tots i totes en igualtat de condicions i en igualtat d'oportunitats.

Entenem l'Escola Pública com a compromís social amb l'Educació i per l'Educació. Un compromís en què tots i cadascun dels agents que hi participen –alumnat, famílies, professorat, i institucions-, són de màxima importància i que requereixen d'un tractament global i a la vegada diferenciat.

Considerem com a eixos principals en el desenvolupament d'una nova política educativa, inspirada en els principis exposats, els següents aspectes:

11. Derogació de la LOMQE i paralització del calendari d'aplicació. És una llei mercantilista, antidemocràtica, discriminatòria i sexista, autoritària, segregadora, excoent i competitiva.
12. Garantir el accés universal i gratuït a centres educatius que ajusten el seu ideari i model educatiu als principis reconeguts en la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia, la Declaració Universal dels Drets de Humans i la Declaració Universal dels Drets dels Xiquets.
13. Redefinició del paper del Ministeri d'Educació, per estar transferides les seues competències a les comunitats autònomes. Creació i atribució de competències d'un Institut Interterritorial d'Educació que també gestione l'harmonització dels diferents sistemes educatius.
14. Augment progressiu de la inversió educativa fins arribar al 7% del PIB estatal en les pròximes legislatures.
15. Laïcisme de l'escola pública com a garantia de l'exercici del dret a l'educació de tot el món en condicions d'igualtat amb respecte a la llibertat de consciència, i amb un ensenyament sense dogmes.
16. Corregir les desigualtats i promoure fórmules i ajudes que faciliten l'accés als serveis complementaris com menjadors, transport escolar, llibres de text i material didàctic necessari. Defensa i augment de recursos públics per a l'ensenyament públic.
17. Articulació d'un Sistema Comú d'Oci alternatiu i d'educació no formal, per garantir la igualtat d'oportunitats entre totes les xiquetes i xiquets.
18. Inclusió dels xiquets i xiquetes en els mecanismes de participació, per garantir el compliment dels articles 12, 13, 14 i 15 de la Convenció sobre els Drets de la Infància de les Nacions Unides.
19. Democratització i cooperació de l'ensenyament i la participació de tots els agents socials. Desenvolupar un nou marc legal en què la democràcia interna, la cooperació i participació de tots els agents socials implicats prevalga per sobre de qualsevol altra consideració.

20. Defensem un sistema educatiu que contribuïska a reduir les desigualtats socials; una educació integral i integradora que promoga l'autonomia personal i els valors socioafectius, i la construcció d'una ciutadania crítica capaç d'entendre i transformar el món en el qual vivim
21. Promoure la coeducació com a eix nuclear d'una escola inclusiva i igualitària en què tot l'alumnat, independentment de les condicions personals, de gènere, d'origen social o de les capacitats que tinga, siga atès en igualtat de condicions.
22. Implantar polítiques educatives que assegurin una educació no sexista, que no estiga en contra del col·lectiu LGTBIQ i no racista. Foment de l'ús del llenguatge no sexista i inclusiu i projecció pública d'una imatge no discriminatòria de les dones, així com establint la perspectiva de gènere en els currículums escolars a totes les etapes docents i formació del professorat en coeducació. Establiment d'equips especialitzats en gènere i transgènere de suport als centres docents en cada comarca. Plans d'igualtat real i efectius, elaborats per personal qualificat a tots els centres educatius.
23. Promoure una educació que potencie el gust per aprendre i fomenti l'autonomia personal, la llibertat, la responsabilitat, la competència i la felicitat.
24. Fomentar i prioritzar la renovació pedagògica, la formació i l'aplicació de noves metodologies en l'aula: aprenentatge cooperatiu, aprenentatge col·laboratiu, avaluació formadora, comunitats d'aprenentatge, TIC, etc.
25. Aturar la cessió de sol públic per a la construcció de centres educatius en mans privades.
26. Augmentar l'atenció educativa, amb recursos materials i personals, per a l'alumnat amb necessitats educatives especials.
27. Estabilitat del personal educatiu i millora de les seues condicions laborals. Oferta ampla d'oposicions i augment del nombre de places ofertades d'acord amb les necessitats del sistema educatiu per assolir una educació de qualitat.
28. La formació del professorat és un dels pilars fonamentals de l'educació. Desenvolupar una intervenció que atenga tres àmbits: formació inicial, formació permanent, relació entre formació i condicions laborals, impulsant mecanismes de participació mitjançant els quals, el professorat pugua demandar cursos de formació que s'adaptin a les seues necessitats educatives.
29. Promoure una escola que ensenye a pensar i potencie el pensament crític dels xiquets i xiquetes i adolescents. Promoure l'educació emocional, el respecte al medi ambient i als animals.
30. La construcció d'una societat més justa i igualitària ha de ser la prioritat de l'Administració educativa i cal establir ponts que faciliten poder arribar a totes les famílies. Un compromís ferm amb els centres i una participació activa.
31. Extensió de l'ensenyament públic i gratuït a l'Educació infantil de 0 a 3 anys i consideració com a etapa educativa.
32. Millorar l'oferta i accessibilitat dels ensenyaments artístics. Posar en valor la importància dels ensenyaments artístics en els programes educatius i per a tota la ciutadania. A més, iniciar el procés d'adscripció i integració dels estudis superiors de música al sistema Universitari.
33. Un sistema d'educació superior que englobe al sistema universitari i al segon cicle de Formació Professional capaç de donar una resposta més flexible i adaptada a la demanda d'estudis especialitzats per part d'empreses i agents socials.
34. Dins d'aquest ensenyament superior ha de contemplar-se també l'educació permanent i el reciclatge professional, ara en mans d'organitzacions empresarials i sindicats.

35. Les universitats han de jugar un paper fonamental en el necessari canvi de sistema productiu que s'hauria de promoure des de les institucions per a respondre a les demandes de progrés de la societat. La Universitat i la investigació són motors fonamentals de la innovació, el desenvolupament, la cohesió i dinamització social, cultural i econòmica. Per a açò és fonamental el suport a la formació superior, l'accés al coneixement i la seua transferència a la societat.
36. Nova planificació i nous models de la formació professional adaptats al model productiu, les necessitats de formació i el dret a l'accés al món del treball.
37. Promulgar una llei estatal de formació i educació de les persones adultes que garantisca un subsistema d'educació i formació permanent, integral i integrat. Promoure un acord institucional i social per l'educació, formació i reciclatge professional al llarg de la vida.
38. Superació progressiva dels concerts educatius.
39. Potenciar els coneixements digitals i facilitar l'alfabetització digital del conjunt de la població, tant escolaritzada com no escolaritzada. Millorar l'oferta educativa, de qualitat i a preu assequible en els àmbits de TIC i altres matèries vinculades al canvi de model productiu, per a afavorir una economia social del coneixement. Dotar als centres educatius de material informàtic i tecnològic suficient perquè l'alumnat pugua fer ús d'ells de forma individual i continuada, fomentant-se les competències digitals entre la població.
40. Amb un pla de xoc contra el fracàs i l'abandonament escolar per a reduir-los amb mesures de prevenció, detecció i intervenció amb diferent incidència segons cada etapa educativa i el context de cada centre elaborades amb la comunitat educativa i els ajuntaments.
41. Pla contra l'assetjament escolar per motius d'orientació sexual i identitat de gènere que incloga formació, campanyes de sensibilització i assistència i suport a les víctimes.
42. Facilitant la conciliació de la vida personal, familiar i laboral, implantant rutes a peu i/o amb bicicleta fins als centres educatius en íntima col·laboració amb els ajuntaments, els comerços de la zona i les famílies. Recolzant les iniciatives extraescolars que faciliten la conciliació de vida familiar, personal i laboral i flexibilitzen els horaris escolars.
43. Implantació d'un sistema d'avaluació periòdica en les universitats que permeta conèixer el rendiment dels recursos públics rebuts i fomentar una cultura de co-responsabilitat social de tornada i millora dels resultats en R+D+i.
44. Reorientació dels criteris d'avaluació de la qualitat. Cal reconèixer i avaluar el paper de les universitats en la democratització del coneixement científic, social i humanístic. Es revisaran i unificaran els procediments i criteris d'avaluació, tant de les titulacions com del professorat i de projectes de recerca, aplicant principis de transparència, equilibri, imparcialitat i validesa, publicant criteris, barems, components i resultats que no consistisquen en una mera fiscalització.
45. Totes aquestes mesures sobre la Universitat es realitzaran amb el degut respecte a l'autonomia universitària, mantenint un diàleg continu amb les universitats per a millorar el seu govern a tots els nivells, i reforçant la seua consideració de servei públic essencial.

1.3. Salut i sanitat

Considerem la protecció de la salut com un dret fonamental de las persones i un dels pilars del estat del benestar. Per a garantir la salut el nostre sistema sanitari ha de ser universal, públic, gratuït, de qualitat i adequadament finançat.

46. Establirem el dret a la salut de les persones com a dret fonamental en la Constitució amb la mateixa protecció i garanties que altres drets civils i polítics.
47. El nostre model sanitari serà un sistema sanitari públic i universal, de gestió directa, pública i eficaç, i finançament públic.
48. Recuperarem la sanitat universal. Formarà part de les nostres primeres mesures la derogació del Reial decret Llei 16/2012, l'extensió de l'assistència sanitària a tots aquells col·lectius de persones afectades pel mateix i la supressió dels nous co-pagaments que introdueix.
49. Posarem fi a totes les polítiques de privatització i externalitzacions dels serveis sanitaris públics a tot l'estat espanyol. Iniciarem un camí de reversió dels serveis privatitzats.
50. Derogarem la Llei 15/1997 així com aquelles que han permès la privatització d'aquests serveis.
51. Defensem el dret de tota persona a disposar del seu cos i de la seua vida i a elegir lliurement el moment i els mitjans per a finalitzar-la. Proposem despenalitzar, amb tot tipus de garanties legals, l'eutanàsia i el suïcidi mèdicament assistit per a aquells malalts i malaltes avançats que volen alliberar-se d'un patiment que els resulta intolerable. En aquest supòsits de decisió lliure i voluntària, expressada de forma inequívoca segons els requeriments legals, quedarà despenalitzada la cooperació per a la mort digna mitjançant la derogació de l'article 143.4 del Codi Penal. Aquests drets i garanties, així com la gestió dels recursos assistencials necessaris, seran recollits en una Llei de Mort Digna i d'Atenció Sanitària al Final de la Vida, l'aplicació efectiva de la qual serà competència i responsabilitat de l'Administració Sanitària.
52. Dotarem d'un finançament suficient al sistema sanitari públic. Treballarem amb transparència en la gestió de la despesa pública. Aconseguirem la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut a través d'un finançament adequat i polítiques estatals que impulsen a nivell autonòmic reformes encaminades a la bona gestió, el bon govern i les millores organitzatives, mai a través de retallades pressupostàries o de qualsevol altre tipus.
53. Considerem l'atenció primària com la base de l'estructura sanitària i la porta d'entrada principal al sistema sanitari. Establirem mesures per a millorar la qualitat del sistema públic d'atenció sanitària. Prioritzarem l'atenció primària i comunitària com a eix central de tota l'atenció sanitària, introduint nous perfils professionals, incrementat la seua dotació econòmica i donant-li major capacitat de resolució dels problemes de salut.
54. Elaborarem el Pla d'Igualtat en cada hospital públic i atenció primària, assegurant la formació en gènere i prevenció de violències masclistes a tot el personal dels serveis de salut.
55. Combatrem la deshumanització en la prestació dels serveis.

56. Potenciarem la salut en positiu, mitjançant la promoció i protecció de la salut i la prevenció de la malaltia. La promoció de les condicions i d'estils de vida saludables amb el treball intersectorial. Establirem programes de salut infantil que es desenvoluparan a l'escola per millorar els hàbits de vida saludable des de la infantesa. Hi haurà un Calendari vacunal únic per a tot l'estat.
57. Fomentarem la salut sexual, reproductiva i d'igualtat de gènere.
58. Revitalitzarem els serveis de planificació familiar i facilitarem l'accés de les persones joves a aquests serveis.
59. Garantirem l'accés gratuït a la píndola del dia de després. Dotarem a la xarxa sanitària pública dels recursos suficients per a la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.
60. Dotarem a la xarxa pública dels serveis necessaris per a l'atenció a la identitat de gènere.
61. Garantir l'accés igualitari de totes les dones als tractaments de fertilitat i inseminació artificial en la sanitat pública.
62. Volem normalitzar i millorar l'educació sexual en tots les àmbits.
63. Crearem un pla de salut sexual des de la perspectiva de gènere i LGTBIQ que promoga en tota la ciutadania, i especialment entre els més joves -a través de la seua implementació en centres educatius-, l'educació sexual des d'un vessant positiu i de prevenció de violències i malalties físiques i afectives. La perspectiva de gènere serà sempre considerada en els Plans Integrals de Sanitat al SNS, desmedicalitzant la població en general i les dones en particular.
64. Establirem mesures de protecció a les dones contra la violència de gènere, tenint en compte l'especial vulnerabilitat de dones amb discapacitat, immigrants, víctimes de tracta, residents en entorns rurals i ancianes.
65. Afavorirem la lactància materna i una atenció a l'embaràs, part i puerperi conforme als principis de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) de 2001 i els drets de l'embarassada i el bebè de la Conferència de Fortalesa (Brasil) de 1985. Afavorirem la participació de les dones en l'elaboració dels protocols mèdics. Respectar les decisions de les dones en l'atenció al part i postpart sempre que siga possible, respectarem, retornant-los el protagonisme en aquests processos. Reduir les cesàries i els parts induïts. Adequar la preparació al part als horaris de les dones treballadores.
66. Elaboració i efectiva posta en pràctica de protocols sanitaris per a casos de dones sotmeses a mutilació genital o a matrimonis forçats.
67. Potenciarem les línies d'investigació en R+D+i, en totes aquelles àrees d'interès per a millorar la salut de la població.
68. El Sistema Nacional de Salut adoptarà una actitud pro-activa i anticipatòria en la detecció de malalties pròpies de l'envelliment de la població i davant les malalties cròniques proporcionant una atenció integral als col·lectius afectats. Afavorirem el empoderament de la persona malalta i el suport a la persona cuidadora.
69. Reforzarem el model d'atenció comunitària a la salut mental suprimint els serveis de tipus manicomial i desenvolupant una xarxa d'allotjaments amb diversos nivells de suport.
70. Recuperarem, en el seu cas, per a la sanitat pública la rehabilitació en salut mental.
71. Establirem una estratègia de promoció de la salut mental en l'escola.
72. Es revisarà i actualitzarà l'actual Pla Nacional sobre el SIDA incloent-hi la resta d'infeccions de transmissió sexual.
73. Es donarà major suport al Pla Nacional contra les drogues. Potenciarem el desenvolupament de programes de prevenció i educació per a la salut en estas àrees.

74. Promoure l'accés de les dones a informació de patologies que els afecten de manera diferencial, atenció especialitzada i formació del personal sanitari per a eliminació d'estereotips.
75. Realitzarem un Pla Nacional d'atenció a les emergències per a regular i ordenar l'assistència urgent que rep els ciutadans i ciutadanes fora de les instal·lacions sanitàries. Aquesta regulació contemplarà una cartera mínima de serveis a complir a tot el Sistema Nacional de salut i la capacitat i formació necessària de cada professional amb implicació.
76. De forma coordinada i a proposta del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut estendrem la història clínica digitalitzada i la recepta electrònica a tots els serveis públics d'atenció sanitària i dinamitzarem la plataforma digital que permeti l'accés a les històries clíniques dels i les pacients al personal autoritzat del sistema sanitari.
77. Potenciarem el paper del Consell Interterritorial del Sistema Nacional del Salut en la planificació, disseny d'estratègies, control, i avaluació de les polítiques de salut d'àmbit estatal. El Consell garantirà que una atenció sanitària en condicions d'igualtat per a tots els usuaris del sistema.
78. Promourem la participació de la població i els professionals en tots els nivells territorials del Sistema Nacional de Salut. Aquests òrgans de participació aprovaran els plans de salut de l'àrea, determinaran les prioritats en la seua execució i realitzaran el seguiment del seu compliment. Hi haurà una rendició de comptes anual per part dels responsables dels diferents centres i serveis sanitaris.
79. L'atenció sanitària i l'atenció social estan fortament lligades. Establirem la coordinació i integració sociosanitària entre els diversos nivells d'atenció.
80. Integrarem i coordinarem els recursos del Ministeri de Sanitat, amb els de les diferents agències avaluadores i observatoris de la salut que existeixen a les comunitats autònomes, per a crear un òrgan coordinador estatal que tinga les funcions d'anàlisi de les desigualtats en salut, de constatació d'evidència científica, de guies de pràctica clínica i d'avaluació de resultats i de la tecnologia sanitària. Tot aquest coneixement serà utilitzat per les autoritats sanitàries. per a la presa de decisions raonables i responsables
81. Treballarem per a incorporar la salut a totes les polítiques públiques. Adoptarem les propostes i estratègies de l'Organització Mundial de la Salut per a actuar de manera integral sobre els determinants socials de la salut.
82. Establirem una política del medicament que contemple el control sobre la producció i els preus dels medicaments. I una política tecnològica que contemple l'impuls d'una indústria pública local de tecnologia sanitària i la incorporació de l'alta tecnologia, adequadament.
83. Impulsarem la aplicació d'estratègies de racionalització en la despesa farmacèutica i hospitalària a tot el Sistema Nacional de Salut amb l'objectiu de redistribuir els recursos econòmics cap a la atenció primària, la salut mental, la atenció comunitària, la promoció de la salut, la prevenció de la malaltia, la rehabilitació, la reinserció social i laboral de persones amb diversitat funcional i l'atenció al malalt crònic.
84. Donarem transparència en l'Agència Espanyola del Medicament. La fixació dels preus dels medicaments ha de seguir criteris científics, transparents i participatius. Major agilitat en l'aprovació de tractaments que aporten valor per a la salut de les persones.
85. Incrementarem i potenciarem la investigació farmacològica en els centres públics.

86. L'actiu més important del Sistema Nacional de Salut són els i les professionals que hi treballen. La Sanitat Pública necessita recuperar-se de les retallades que s'han produït, recuperar plantilles de professionals suficients i amb condicions de treball adequades. Es necessària la seua implicació en la gestió del sistema sanitari. Cal incentivar, assegurar i proveir la seua formació continuada, orientant-la cap a les necessitats de salut de la població, l'atenció comunitària, les assistencials i també les de millora de la gestió. La formació continuada serà accessible perquè cada professional i resta de personal puguen formar-se amb qualitat i dins de l'horari de treball.
87. Establirem l'exclusivitat dels responsables de serveis sanitaris: caps clínics, quirúrgics, de laboratori i tècnics per evitar els conflictes d'interessos al compatibilitzar activitats a la pública i la privada.
88. Regularem la prescripció per part del personal d'infermeria.
89. En l'avaluació de les competències professionals primaran els mèrits assistencials, docents, investigadors i de formació continuada i no sols l'antiguitat.
90. Ens comprometem al fet que l'elecció dels gestor sanitaris es basarà en criteris objectius de formació acadèmica, acreditació laboral, capacitat directiva, experiència professional i integritat ètica.
91. S'establiran sistemes efectius de compensació econòmica entre comunitats autònomes per les despeses sanitàries ocasionades pels seus residents desplaçats. Així mateix s'establiran sistemes efectius i justos de compensació econòmica a les diferents comunitats autònomes per l'atenció dispensada a la ciutadania europea o d'altres països.
92. Establirem la col·legiació voluntària de professionals de la sanitat que treballen exclusivament en el sistema sanitari públic.
93. Considerem el Tractat Transatlàntic del Lliure Comerç com una amenaça clara contra el sistema sanitari públic, que intenta convertir el serveis sanitaris en un negoci per a les gran corporacions sanitàries. internacionals. Suspendrem les negociacions sobre aquest tractat i altres acords similars (TISA i CETA).

1.4. Urbanisme i Habitatge

“Espanya és el país de la Unió Europea en el qual més es construeix, on més habitatges buits hi ha, i menys habitatge assequible per a la població existeix”. Aquestes van ser les conclusions de l'Informe del Relator Especial de l'ONU, en la seua visita a Espanya al 2006, sobre el dret a un habitatge adequat com a element integrant del dret a un nivell de vida digne. En aqueix informe es recomanava que les polítiques i les lleis que regularen el sòl i l'habitatge havien de respectar la Constitució i les normes de dret internacional que reconeixen l'habitatge com un dret bàsic.

Urbanisme i ordenació del territori

94. Cal revisar la legislació vigent per restringir les expropiacions forçoses només a casos de necessitat social justificada, i no per emparar especulacions urbanístiques.
95. Restringir els projectes urbanístics que incorporen models d'ocupació dispersa del territori, els quals no han de ser aprovats més que quan no hi haja altres possibilitats de creixement connectat i compacte dels nuclis urbans tradicionals a més de classificar de manera sistemàtica com a SNU (Sòl No Urbanitzable) aquelles tipologies de sòl d'alt valor ecològic o paisatgístic, com ara els terrenys forestals, els litorals, els d'elevada fertilitat i productivitat agrícola i els corresponents a estructures rurals tradicionals singulars amb condicions molt restrictives per a la re-classificació de SNU.
96. Creació d'un nou impost ambiental sobre el canvi de qualificació del sòl rústic a d'altres de major valor afegit. Establiment d'un fons específic que gestione els recursos així captats, per contribuir a l'equilibri d'usos i al manteniment i millora del medi natural a més de la creació d'un Banc de Capital Natural que custodie les zones protegides ambientalment.
97. Fomentar els “contractes de custòdia” o compromisos adquirits pels propietaris, a canvi de compensacions econòmiques, de mantindre les condicions naturals i ambientals i renunciant de manera indefinida a la urbanització de la zona.

L'habitatge

El dret constitucional a l'habitatge suposa el reconeixement de que disposar d'un sostre estable és una necessitat humana de primer ordre, i els poders públics han de garantir-ne l'accés universal i de qualitat, en condicions assumibles per tots. L'habitatge no pot ser un objecte d'especulació, i això també implica evitar que la construcció siga una activitat lesiva per a l'entorn natural i per als paisatges urbans ja consolidats. La construcció ha d'estar sempre harmonitzada amb el medi ambient. I, per tant, cal implantar les següents mesures:

98. Declaració de l'habitatge com a dret fonamental universal.
99. Eliminació de les clàusules abusives dels contractes de préstec hipotecari a través de la imposició de sancions basades en la legislació de persones consumidores per a aquelles entitats financeres que les varen imposar.
100. Manteniment de la desgravació fiscal del 15% de les quantitats abonades per a disposar d'un habitatge, siga de règim de propietat o de lloguer, dotant-lo dels límits socials adequats i exclusivament per a l'habitatge habitual.
101. Limitació de la responsabilitat de la persona deutora hipotecària al bé hipotecat, i dret a la dació en pagament de l'habitatge, quan es tracte de l'habitatge habitual de la persona deutora i aquesta es trobe en situació d'insolvència no buscada de propòsit.
102. Reforma del procediment d'execució hipotecària per garantir a la persona deutora la plenitud d'exercici dels mecanismes generals de defensa i de prova.

103. Adopció d'una política estatal de vivenda integral i coordinada, basada en la protecció de les persones amb major vulnerabilitat i en situació d'exclusió social.
104. Legislació per a regular els desnonaments i llançaments, que garantisca que no es podrà fer fora de la vivenda a cap persona sense una alternativa habitacional digna i adequada al seu nivell de renda, considerant l'alternativa habitacional en el seu entorn habitual i social.
105. Aturar d'urgència tots els desnonaments de primera vivenda a les famílies que no tinguen alternativa habitacional, especialment a persones majors que avalaren a familiars en un crèdit hipotecari.
106. Establiment d'un impost fortament progressiu sobre els habitatges desocupats, que augmente en funció del temps de desocupació i de la renda de la persona propietària.
107. Supressió de l'Impost d'Actes Jurídics Documentats per a habitatge habitual quan el seu preu no ultrapasse 150.000 euros.
108. Abaratiment dels tràmits per al canvi d'hipoteca, mitjançant reforma de la Llei 2/1994.
109. Penalització fiscal dels anomenats "passes" o compra-vendes successives d'habitatge quan encara sols existeixen sobre el plànol, pràctica que afavoreix la utilització esbiaixada de la construcció per al frau impositiu.
110. Constitució d'un Consell Estatal de l'Habitatge, amb representació política i social ampla, amb funcions d'observatori de l'evolució del sector i d'organisme consultiu i de proposta.
111. Promoció pública de l'habitatge en lloguer. Implantació de sistemes de lloguer que afavorisquen també la rehabilitació d'habitatges: aquelles persones propietàries d'habitatges antics que accepten llogar-los a particulars per un preu taxat inferior al de mercat, seran compensades de les seues pèrdues amb subvencions adreçades a la rehabilitació de l'immoble.
112. Dedicarem al lloguer social vivendes procedents de entitats bancàries rescatades.
113. Xarxa pública d'allotjaments i pisos tutelats per a persones amb problemes de salut mental o altres, violència de gènere i exclusió.
114. Promoció pública i reserva de quotes d'habitatges de lloguer a preus inferiors al mercat per a joves que no ultrapassen un nivell màxim d'ingressos, mitjançant una borsa pública d'habitatges.
115. Lloguer de pisos tutelats o assistits per a compartir, amb dissenys específics, per a fomentar la solidaritat i l'intercanvi intergeneracional.
116. Foment dels HPO cercant fórmules que abaratisquen el sòl. Preus més barats sense reducció de l'espai dels pisos.
117. Reforma de la Llei del Sòl: aprofitament i reactivació de l'actuació pública sobre el sòl i els fins públics en matèria de benestar social reforçant les ferramentes d'intervenció pública com a mecanisme de reequilibri del mercat immobiliari.
118. Oferta pública suficient d'habitatge assequible, adequat i de qualitat i congelació del preu bàsic de l'habitatge protegit perquè disminuisca l'esforç salarial d'adquisició.
119. Política específica d'adaptació d'habitatges per a col·lectius amb necessitats específiques (persones dependents, majors).
120. Plans d'eradicació de l'habitatge precari.
121. Adopció de mesures per afavorir la repressió de les pràctiques d'assetjament immobiliari i la discriminació al sector immobiliari.
122. Dotació pressupostària extraordinària per a condicionar dignament i de forma definitiva el patrimoni d'habitatge social.

123. Reforma de la legislació en matèria de Protecció del Patrimoni Històric-artístic i Etnogràfic, especialment pel que fa a la protecció de les edificacions i dels entorns.

Rehabilitació d'edificis, barris i actuacions urbanes

124. Pla de rehabilitació d'habitatges que millore les condicions existents, ja que actualment el 53% dels edificis no té aïllament tèrmic i més de 1,3 milions de llars requereixen actuacions d'urgència, la qual cosa suposa que les pèrdues d'energia, al marge de les males condicions d'habitabilitat i de confort, incrementen la factura energètica i agreugen el problema de la pobresa energètica.
125. Desenvolupament de les ciutats i revitalització de barris, sobretot pel que es refereix als nuclis antics, barris d'acció social i barris antics, per ser en la majoria dels casos on es concentra el major nombre d'habitatges que no reuneixen les condicions d'habitabilitat: per antiguitat de l'edifici, per abandonament dels barris o per l'edat i baix poder adquisitiu dels seus habitants.
126. Pla de rehabilitació energètica d'edificis públics que reculli l'obligatorietat de rehabilitació per a la totalitat de les Administracions: Hospitals i equipaments sanitaris, escoles i equipaments educatius, oficines, etc.
127. Un Pla de reactivació del sector de la construcció que promoga la R+D+i, reorientant-lo cap a la rehabilitació energètica, reformulant la capacitació tècnica de les persones treballadores i del conjunt del sector amb una revisió de màxima exigència energètica cap al Codi Tècnic de la Edificació.
128. La transposició íntegra de la Directiva Europea d'Eficiència als Edificis (2010/31 / UE), definint els requisits mínims per a qualificar un edifici com Edifici de Consum Gairebé Nul.

Eradicació de la Pobresa energètica

La pobresa energètica és la prova més clara que el model energètic actual no funciona. Estem parlant d'un bé de primera necessitat i la disponibilitat bàsica d'energia ha d'estar per sobre del poder adquisitiu de les persones. El sistema actual no només no ha volgut combatre els efectes de l'arribada de la crisi econòmica i de la reducció d'ingressos de la majoria de les llars sinó que ha accentuat les conseqüències de la crisi.

129. La cobertura de les necessitats energètiques, de la mateixa manera que la resta de Serveis Bàsics (aigua, sanitat, educació, alimentació, habitatge ...) no només ha d'estar garantida per llei sinó que ha de ser portada a la pràctica com a bé bàsic garantit. És en este punt on la política energètica i la de benestar social s'han de trobar i mostrar que van alineades en la millora de la qualitat de vida de totes les persones.
130. Estem per la disponibilitat de tarifes socials que s'adapten en funció del nivell de renda i de les característiques específiques familiars, no com el Bo Social que obeeix més a un pla de caritat que al reconeixement d'un dret.
131. S'han de prioritzar les inversions públiques en autoconsum en els habitatges de protecció oficial. En lloc de subvencionar la tarifa elèctrica, l'autoconsum permet la disponibilitat d'energia pràcticament de per vida, la qual cosa suposa una solució definitiva a la xacra de la pobresa energètica.

1.5. Diversitat

La diversitat és la vertadera riquesa de les societats. És important comptar amb l'aportació de cada col·lectiu, amb el talent de cada persona i amb l'objectiu d'aconseguir la igualtat d'oportunitats, en un context de normalització, inclusió, dignitat i universalitat de drets i capacitats.

Llei de la Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència

132. Garantir constitucionalment la Llei de la Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en Situació de Dependència i incrementar la seua dotació pressupostària, crear infraestructures i incrementar les quanties de les prestacions econòmiques.
133. En quant els desenvolupaments reglamentaris i adaptacions legislatives en cada autonomia exigirem el finançament necessari, una cartera de serveis i prestacions econòmiques suficients i equips de valoració qualificats.
134. També incrementarem les quanties de prestació proposades pel grau III, gran dependència, nivell 1 i 2, així com la quantia en concepte d'assistència personal de manera que la persona usuària pugui contractar les hores d'assistència que realment necessita, i la de persones cuidadores informals, millorant la figura de l'assistència personal.

Majors

135. Redefinició del sistema de pensions públic, per garantir que cap persona cobre una pensió per sota del Salari Mínim Interprofessional.
136. Regularem les polítiques de les hipoteques inverses per a les persones majors amb la finalitat d'establir garanties. Es faran, per tant, Plans d'habitatge específics per a la gent major, mitjançant desgravacions fiscals d'adaptació dels habitatges.
137. Control sobre les noves fórmules de venda d'habitatges a canvi d'una renda, a més de sobre les cessions testamentàries fetes per residents majors en residències privades. S'aprovarà i fomentarà una llei de cooperativisme residencial per a gent major, amb desgravacions fiscals per a les inversions que s'hi facen.
138. Desenvoluparem un Pla d'envelliment actiu des de l'acció intersectorial i la solidaritat intergeneracional basades en la salut, la participació i la seguretat, establint fórmules perquè la gent major pugui integrar-se en empreses per a traslladar la seua experiència per a sentir-se útil i gaudir de la vida. Establirem també plans especials per a atendre els principals problemes de la tercera edat que afecten tant qüestions econòmiques, com mèdiques, o de soledat, rebuig familiar, marginació social i maltractament a la persona anciana.
139. Pla per a combatre l'esclatxa digital, especialment a les zones rurals.
140. Cal redefinir els objectius de la geriatria per a aconseguir mantenir la persona anciana al seu domicili en condicions funcionals i independents amb una digna qualitat de vida a més de desenvolupar un sistema assistencial a tots els nivells amb atenció integral (treball en equip) i mobilització de tots els recursos necessaris per al benestar. Així també es garantirà l'assistència prolongada en cas de necessitat, fora i dins del domicili, reorganitzant al mateix temps els serveis sanitaris, dirigint-los més cap a la prevenció que cap a la recuperació.

141. També es crearà una xarxa de centres de dia públics per a la tercera edat, en el marc de desplegament de la Llei d'Atenció a les Persones amb Dependència. I s'establiran unitats de llarga estada adaptades a les seues circumstàncies així com residències assistides.
142. Recuperació de la teleassistència com un servei d'obligatòria prestació al estar dins del Catàleg de Serveis de la anomenada llei de dependència.
143. Permetrem que les persones majors puguen ingressar en qualsevol residència amb els seus animals de companyia per tal de reduir la seua sensació de desarrelament, de manera que repercutisca en benefici de la resta de persones residents. Es garantirà el benestar dels animals en tot moment.
144. Permetrem que les persones sense sostre puguen romandre en albergs amb els seus animals, de manera que no es quede gent sense entrar per no haver de deixar fora el seu company no humà i que no s'abandonen animals perquè no els deixen entrar als albergs.
145. Apostem pels recursos d'allotjaments xicotets, personalitzats i de proximitat, en contraposició als albergs tradicionals (Cases de pobresa), sovint impersonals i estigmatitzants. Creació d'una xarxa de xicotetes unitats de convivència especialitzades en cada problemàtica (addiccions, salut mental, etc...) fins a la resolució o millora de les problemàtiques personals.

Població gitana

146. Reconeixement i promoció de la llengua i cultura romanís com a elements integrants de les cultures hispàniques.
147. Desenvolupament real de l'Estratègia Nacional d'Inclusió del Poble Gitano 2014-2020, amb dotació real pressupostària i impuls de polítiques actives per part de l'administració estatal per a complir els objectius.

Persones amb Diversitat Funcional

148. Garantirem el dret a la informació i comunicació a les persones sordes, amb diversitat funcional auditiva, i sord-cegues, mitjançant intèrprets en tots els àmbits socials (educació, administració pública, treball...) Reconeixement oficial de les diferents llengües de signes.
149. També cal fer un desplegament normatiu de la Llei d'Igualtat d'Oportunitats, per no discriminar i donar accessibilitat universal de les persones amb diversitat funcional, amb dotació pressupostària suficient, a més d'afavorir des de les administracions les inversions per tal d'assolir l'accessibilitat integral a les persones amb discapacitats físiques i psíquiques (informació, comunicació, transport, espai urbà...).
150. Facilitarem l'accés de persones amb diversitat funcional a l'ocupació pública, independentment de l'estament que es tracte, fins i tot en les forces i cossos de seguretat de l'estat. A l'àmbit privat, reserva i contractació del 2% de persones amb discapacitat, bonificant fins i tot la temporal.
151. L'Administració complirà, farà complir i impulsarà l'Accessibilitat Universal, disseny per a tots i totes prestant especial atenció a l'accés a la informació, comunicació i noves tecnologies.
152. Renovarem i adequarem el sistema de senyals per a que siga homogeni i útil per a tots.

153. Revisió i actualització del catàleg de material orto-protèsic per tal de que es tinga un accés universal i gratuït tant per a les pròtesis com per al seu canvi, manteniment o renovació d'aquests materials destinats a pal·liar les carències i que siguen requerits per millorar la vida de les persones amb diversitat funcional.
154. Promourem el model educatiu inclusiu, impulsant la col·laboració amb les administracions educatives i exigint que els recursos i materials didàctics digitals també siguen accessibles.
155. Potenciarem l'enriquiment social mitjançant accions que propicien un major acostament del voluntariat a aquest col·lectiu.
156. Equipararem la pensió mínima per a persones amb discapacitat reconeguda amb grau del 65% o més, al salari mínim interprofessional.
157. Eliminarem tota veu i consideració religiosa dels consells biomèdics i centres de desenvolupament i investigació que treballen per millorar la vida i la salut.
158. Sol·licitarem i promulgarem una nova paritat social per a què a les Corts, institucions públiques i empreses, i en general en tot fòrum i centre de presa de decisions, estiguen representades al menys amb un 9% les persones amb diversitat funcional.
159. Generarem polítiques transversals d'acord a l'ideari dels Drets Humans i el model de la Vida Independent, fent complir la Convenció de l'ONU sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, per combatre la discriminació de les persones amb diversitat funcional.
160. Es propiciarà que, des dels estaments públics, es definisquen protocols de prevenció de la violència contra persones amb diversitat funcional en entorns residencials i institucions.
161. Revisió i ampliació del catàleg de malalties greus beneficiàries de la jubilació anticipada per a les persones amb Diversitat Funcional.
162. Crearem una línia de finançament per implementar programes de la rehabilitació complementària orientada a persones amb diversitat funcional, des del punt de vista físic i psicosocial.
163. Crearem un model de certificat i carnet de diversitat funcional, estàndard per a tot l'estat espanyol.
164. Desenvoluparem una normativa específica que protegeixi les persones amb diversitat funcional, en problemes de tipus civil: divorcis, herències, custòdia de fills i filles, etc.
165. Potenciarem la construcció d'una xarxa de Centres de Reeducació Funcional comarcals al llarg de tot l'estat espanyol. Aquest tipus de Centres els pacients acudeixen quan se'ls dona l'alta mèdica ja que tenen necessitat de reeducació funcional de per vida.
166. Impulsar la redacció i aprovació d'una nova Llei de Vida Independent i promoció de l'autonomia personal de les persones amb diversitat funcional que incloga el dret d'aquestes persones a una vida independent per entendre aquest model el més ric en el social, més garantista en el personal i l'únic instrument capaç de possibilitar la igualtat d'oportunitats per a aconseguir una vida digna i en llibertat. Amb la inclusió d'oficines de vida independent amb finançament públic gestionades pel col·lectiu de persones amb diversitat funcional.
167. Reconeixement de la figura de l'assistència personal professional, i control laboral i lliure elecció de l'assistència personal per part de la persona amb diversitat funcional –o de la seua família o persones tutores en els casos en els quals no existisca capacitat de decisió–, inclosa la formació dels i les assistents personals, entesa la mateixa com un dret de persones usuàries, no una condició prèvia per a la contractació.

168. Promourem les teràpies amb animals per persones amb TEA i altres persones amb diversitat funcional pels seus demostrats beneficis, sempre respectant els drets dels animals i garantint el seu benestar.
169. Regularem que les persones amb diversitat funcional puguin ingressar en qualsevol residència amb els seus animals de companyia per tal de reduir la seua sensació de desarrelament, de manera que repercutisca en benefici de la resta de residents. Es garantirà el benestar dels animals en tot moment.
170. Actualització del criteris de valoració per aplicar als equips de valoració i orientació per a certificar els graus de discapacitat de les persones amb diversitat funcional.
171. Serveis d'interpret de signes gratuït, universal per tal de permetre la comunicació de les persones amb diversitat funcional auditiva en la seua vida quotidiana així com en la xarxa de centres públics de qualsevol tipus (sanitari, educatiu, etc.)
172. Disposar formació a les famílies de dones amb diversitat funcional per a la presa de consciència de les necessitats i problemes específics de les dones amb diversitat funcional. Formació per als i les responsables d'atenció primària de les particularitats de les dones amb diversitat funcional i d'edat més avançada.
173. Especial atenció a les situacions de les dones amb diversitat funcional a les polítiques d'emancipació i a les polítiques de violència masclista.

Persones afectades per la Talidomida

174. En relació a la situació de les persones i famílies afectades, proposem constituir una comissió de treball en la que participen el govern, representats de tots els grups parlamentaris i les persones afectades, amb la finalitat de fer una valoració de les mesures de reparació i necessitats actuals i les futures.

Addiccions

175. Cal establir la regulació no penal de totes les drogues per poder controlar la qualitat i l'accés a elles i, des de la no criminalització, dotar a les institucions de la informació completa i objectiva sobre els efectes del consum de les drogues. Front les mesures penals, potenciarem les de rehabilitació, reinserció social, formació i serveis a la comunitat a més de la promoció de programes de disminució del risc i reducció del dany, així com programes de desintoxicació orientats a l'abstinència i al consum responsable.
176. Es reorientarà el Pla Nacional sobre Drogues, així com els autonòmics, amb el fi de fer efectives les línies d'actuació d'educació en la responsabilitat, consum, hisenda, etc., des d'una visió integradora.
177. Augmentaran també els recursos per a les persones drogodependents i les seues famílies (suport psicosocial i jurídic, plans de reinserció social, habitatges tutelats) i es modificaran, per una banda les mesures penitenciàries perquè els compliments es realitzen en centres adequats de deshabitació i orientats a la reinserció social
178. Defensar el model bio-psico-social en el tractament de les addiccions. Garantint atenció i tractament amb caràcter universal, integral i integrador, a qualsevol persona usuària.
179. Potenciar els programes de reducció de danys així com recursos com les xarxes de comunitats terapèutiques per a l'atenció i tractament de les drogodependències i altres addiccions.

1.6. Cooperació internacional i migracions

El deute extern acumulat pels països amb menys recursos suposa una de les causes principals del subdesenvolupament. Lluny d'ajudar a millorar la situació de la població, els deutes contrets en el passat per estos països ofeguen les seues economies i detrauen importants recursos per a assolir els objectius del mil·lenni. Este fet és més greu encara en aquelles situacions en què el crèdit va ser concedit a governs no triats democràticament per mitjà d'eleccions justes i plurals.

180. Impulsarem una política de cooperació considerada com a política social pública i transparent, que responga a la lluita contra la pobresa, la desigualtat i la insostenibilitat, centrant els esforços en aconseguir una fiscalitat justa i en la millora dels models de producció i consum.
181. Assumirem un compromís ferm amb la defensa dels drets humans, col·locant en el centre de l'agenda a les persones i la garantia del ple exercici dels seus drets, l'enfortiment de la democràcia des del nivell local, la transparència i rendició de comptes i la participació ciutadana..
182. Incrementarem gradualment el pressupost destinat al desenvolupament de polítiques de cooperació internacional.
183. Reconeixem i assumirem les polítiques de cooperació internacional per al desenvolupament com una política social pública.
184. Impulsarem polítiques de cooperació real i no des de l'intervencionisme exterior, respectant el lideratge dels governs locals i de les ONGs i societat civil organitzada del països receptors. Per això, cal una coordinació en les polítiques de cooperació i amb la Unió Europea.
185. Establirem mesures per evitar que cap persona es trobe en l'obligació d'emigrar i per això apostem per la formació, per mitigar les diferències nord-sud i les ingerències perniciososes del neoliberalisme que s'aprofita dels països pobres.
186. Controlarem l'abús de poder i corrupció que les multinacionals europees duen a terme en aquests països, impulsant que els productes i serveis d'aquests països garantisquen uns mínims de drets laborals i ambientals en la seua producció.
187. Crearem un fons públic, a disposició dels organismes de cooperació oficials, per a la concessió de micro-crèdits en els països d'origen (plans d'emprenedoria i convenis entre països).
188. Recolzarem la creació d'un tribunal internacional per a resoldre els conflictes financers entre nacions, amb adopció de criteris internacionals que permetisquen la moratòria indefinida del deute quan per al seu pagament siga necessari reduir la inversió pública en benestar social en els països endeutats i el repudi de deutes quan els fons rebuts no hagueren sigut utilitzats per als fins previstos o els governs que hagueren contret els dits deutes no hagueren sigut triats democràticament.
189. En cap cas els ajuts serviran per imposar als països afectats mesures de política econòmica que socaven la seua sobirania i autonomia, com la supressió de barreres aranzelàries o la privatització de serveis públics
190. Substituïrem el crèdit per préstecs tancats en què, en el moment de la concessió, quede establerta la quantitat total a tornar en funció de la duració estimada del mateix, no sent ampliable el deute.
191. Incrementarem el fons pressupostari d'acollida i integració de persones immigrants.

192. La política de Cooperació internacional per al desenvolupament comptarà amb un pressupost mínim per al 2016 del 0'15% dels pressuposts generals consolidats, i s'arribarà a destinar almenys el 0,7% en dos legislatures.
193. Reorientació dels fons FONPRODE (abans, FAD) per a que siguin destinats a veritables funcions de promoció del desenvolupament.
194. Impuls a la creació d'espais de participació real i efectiva de la societat civil, en el disseny i en la implementació de les polítiques de cooperació i de les campanyes de sensibilització, així com generació de mecanismes de transparència informativa i rendició de comptes.
195. Màxima transparència en l'execució dels pressupostos i eliminació de les diferències que hi han actualment entre pressupostos aprovats i pressupostos finalment executats per a desenvolupar les polítiques de cooperació internacional.
196. Impuls significatiu a l'educació per al desenvolupament (EpD), com a ferramenta fonamental per a sensibilitzar en la construcció d'una societat conscient i solidària, amb un compromís pressupostari d'almenys el 10 % del total de l'Ajuda Oficial al Desenvolupament per a EpD.
197. Treballarem per la incorporació en el currículum de l'educació en drets humans, l'educació per al desenvolupament i l'educació per la pau i en igualtat, com a matèries específiques i transversals.
198. Promourem la compra pública ètica, el comerç just i el consum responsable a través d'un programa de política coherent i integral per a generar una cultura d'economia solidària, situant les persones en el centre del model econòmic.

El dret a emigrar, un dret humà

Les persones que venen al nostre país per trobar noves oportunitats laborals, o per fugir de situacions i conflictes, es troben amb moltes dificultats. Espanya és un dels països a la cua en matèria europea d'asil i refugi. Advoquem per polítiques que donen una major protecció a les persones perseguides per raons ètniques, polítiques, confessionals, de pertinença a un grup nacional o social, així com degut a la seua orientació sexual i identitat de gènere.

En particular, prendrem les següents mesures:

199. Derogarem la Llei d'Estrangeria i la substituïrem per una Llei de Ciutadania que incloga la igualtat de drets i llibertats de les persones estrangeres a l'Estat espanyol:
200. Acabarem amb el cicle repressiu contra les persones migrants (concertines i pressió policial a les fronteres; vols de deportació, batudes racistes). Prohibició explícita de les identificacions policials per raons racials.
201. Canviarem la política repressiva a les fronteres per una vigilància anti-màfies i per la defensa activa del dret a la vida (prevenció de naufragis, eliminació de les concertines).
202. Expulsions "en calent". Prohibir per llei l'expulsió de persones estrangeres que siguin interceptades creuant fronteres espanyoles sense que aquesta expulsió haja estat acordada judicialment amb audiència de la persona migrant i amb la corresponent assistència lletrada i d'intèrpret, si cal.
203. Promocionarem una política comuna de la UE per al tractament de les crisis humanitàries que aboquen a les migracions.
204. Cooperarem activament amb les comunitats autònomes per facilitar el desplegament de recursos per atendre persones desplaçades i/o demandants d'asil en casos de conflictes bèl·lics o altres catàstrofes.

205. Tancarem immediat dels CIE i proposta a la resta de la UE.
206. Augmentarem la partida pressupostària per garantir el dret d'asil de les persones que compleixen els criteris segons les Convencions Internacionals signades per l'estat espanyol.
207. Crearem una Agència de Polítiques Migratòries per atendre les persones migrants sense regularitzar, en el moment de petició d'asil o de visat; garantir que siguin capaços d'obtenir els recursos bàsics; i proporcionar assistència legal perquè puguin assolir la condició que cerquen (asil o visat).
208. Restablirem la sanitat universal per a totes les persones mitjançant la derogació el RD-Llei 16/2012 que exclou a les persones en situació irregular del Sistema Nacional de Salut.
209. Assegurem els drets a la salut, l'educació i l'ocupació de la població migrant.
210. Promourem que les persones migrants s'integren en la gestió i prestació de serveis específics, assegurant la seua adequada representació en els fòrums consultius que es creuen per a l'elaboració dels diferents plans educatius, d'integració i d'ocupació. Recolzant el teixit associatiu cultural i esportiu de la població migrant.
211. Assegurem l'exercici del dret a l'associació, a la vaga, a la sindicació i a la reunió de les persones migrants.
212. Augmentarem les inversions adreçades a la construcció i manteniment d'infraestructures que garantisquen un espai on dormir a les persones sense sostre, fent èmfasi en les èpoques de fred.
213. Crearem programes pressupostaris estatals que garantisquen mitjans necessaris per a la integració educativa dels fills i filles de les persones migrants.
214. Impulsarem l'accés al permís de residència i de treball per als menors immigrants, una vegada hagen assolit la majoria d'edat i continuen en territori espanyol.
215. Atorgarem dret de vot per a les persones migrants en totes les eleccions, a partir d'un mínim de dos anys de permanència regulada i continuada per a les municipals, i de 3 anys per a la resta, sense distinció de nacionalitat.
216. Fomentarem l'educació en valors de coneixement i respecte de la interculturalitat de la nostra societat i del món.
217. Desenvoluparem en coordinació amb la Federació Espanyola de Municipis i Províncies un pla estratègic de treball comunitari en clau "inter i transcultural"
218. Millorarem la gestió dels recursos, humans i tècnics, tant a les oficines d'estrangeria de les delegacions i sotsdelegacions de l'Estat com als registres civils.
219. Instaurarem un pla de lluita contra el racisme, la xenofòbia i qualsevol forma de discriminació, tant per a les persones d'origen espanyol en l'exterior com per a les persones d'origen estranger a Espanya, amb especial atenció tant al racisme social com al racisme institucional.
220. Establirem l'obligació d'informar als col·legis d'advocats de cadascuna de les deportacions que es produeixen perquè siguin assistits, especialment les que es van a realitzar en les 72 hores següents.
221. Promoure la igualtat real i efectiva entre homes i dones també al seu de les seues comunitats des de totes les perspectives necessàries per al desenvolupament i creixement de les persones.
222. Identificar i promoure les habilitats i competències de les dones que pertanyen a minories ètniques, contribuint així a legitimar el seu paper actiu com agents de canvi i transformació dins de la seua pròpia cultura.

223. Abordar la violència masclista patida per les dones que pertanyen a minories ètniques des de totes les perspectives que contribuïsqen a la seua total eradicació.
224. Combatre el síndrome de múltiple invisibilitat de les dones que pertanyen a minories ètniques, perquè constitueix una barrera per a la seua participació política i social.
225. Visibilitzar i legitimar la diversitat identitària de gènere i sexual existent a la realitat de les diferents cultures.
226. Respondre a la necessitat que tenen les dones que pertanyen a minories ètniques de establiment activitat pròpies de temps lliure.

1.7. Drets de la infància i la joventut

La joventut es troba amb un present hipotecat, degut a la destrucció de l'estat del benestar i la precarització del món laboral a causa de les polítiques neoliberals, especialment greus en la legislatura 2011-2015.

En aquest context de pèrdua de drets socials, conseqüència del desmantellament de l'educació i la privatització de la sanitat, i la manca d'oportunitats d'emancipar-se, els joves requereixen de polítiques actives que incentiven la seua inserció en la societat i els permeta construir un projecte de vida propi.

Els joves són un dels principals actius de futur i de canvi social. Aquest futur passa per conservar i respectar el nostre medi. Posem especial atenció a l'economia verda com a generadora d'ocupació i com instrument que contemple els límits del nostre planeta.

En quant a la infància, la nostra meta és que es complisca la Convenció sobre els Drets del Xiquet, document fonamental per al reconeixement de la plena ciutadania als i les menors de divuit anys. L'objectiu és desenvolupar al màxim l'exercici dels drets dels xiquets i les xiquetes (que a la Comunitat Valenciana suposen el 18,2 % de la població) i aconseguir així una societat i un futur més equitatiu i ple per a tots i totes.

Menors

227. Es crearà un fons de compensació interterritorial per a eliminar les desigualtats existents en l'exercici del dret a l'educació.
228. S'inclouran dins de les polítiques de protecció dels i les menors, mesures que garantisquen la llibertat d'expressió de la sexualitat amb el fi de combatre el rebuig, l'estigmatització i l'assetjament pel fet de decidir lliurement l'opció sexual i es desenvoluparan programes específics d'atenció a menors víctimes de maltractaments, violència i abusos sexuals, en tots els àmbits.
229. Augment de la inversió pública en polítiques de protecció social de les famílies i la infància fins arribar a la mitjana de la UE (passant de l'1'4% del PIB al 2'2%), mitjançant programes gestionats per les Comunitats Autònomes.
230. Pla d'emergència social per reduir l'empobriment infantil.
231. Inclusió, en les polítiques de protecció dels i les menors, de mesures que garantisquen la llibertat d'expressió de la sexualitat amb el fi de combatre el rebuig, l'estigmatització i l'assetjament pel fet de decidir lliurement l'opció sexual i es desenvoluparan programes específics d'atenció a menors víctimes de maltractaments, violència i abusos sexuals.
232. Modificació de la Llei Orgànica de Responsabilitat Penal del Menor, ja que representa un clar retrocés en oferir una resposta punitiva i vindicativa cada vegada més pròxima al dret penal de les persones adultes relegant els principis de reeducació i reinserció. Defensem un model de justícia penal progressista amb mitjans econòmics, materials i humans suficients inspirat en l'interès superior del i la menor, no adreçat a satisfer el populisme punitiu ni l'alarma social.
233. Pla interdepartamental de seguretat que analitze les causes de les delinqüència i elabore propostes i polítiques de tipus social a més de donar suport tècnic i econòmic a la creació d'equips de mediació i educació social a tots els municipis de més de 10.000 habitants com a mètode d'educació i prevenció i suport als centres de dia públics de menors amb un augment de les places.
234. Elaboració d'un mapa del risc, característiques del delicte, perfil delinqüencial i mesures d'actuació coordinat amb els municipis i les comunitats autònomes.

235. Potenciar mecanismes de participació reals i efectius entre la ciutadania en polítiques de seguretat de manera coordinada i territorialitzada
236. Revisió de les licitacions dels centres de menors infractors per tal d'anar transformant progressivament les places de gestió concertada / privada en places públiques segons vagen acabant les contractacions.
237. La protecció dels drets de xiques, xics, adolescents i joves serà una prioritat de totes les Institucions amb competència en actuacions relacionades amb la infància o la joventut.
238. Establirem un pla concertat d'atenció a la infància i adolescència, mitjançant la provisió d'escoles d'educació infantil, escoles bressol i recursos d'acollida, tant familiar com residencial i la creació de consells consultors d'infància, de caràcter transversal i participatiu a mes de plans de convivència, mediació i prevenció de tot els tipus de violència, en especial, la violència juvenil, amb dotacions d'educadors socials en els centres educatius per a abordar i reduir el problema de la seguretat ciutadana des d'una perspectiva de millora i atenció de les necessitats socials: assistència social, ocupació, educació i sanitat.
239. Prioritat pressupostària en l'assignació de recursos per a afrontar la pobresa infantil i especialment la malnutrició infantil, a través de l'extensió de places i beques de menjadors escolars no restringits al calendari escolar.
240. Llei de Protecció Integral contra la Violència cap a la Infància i l'Adolescència que aborde de manera específica les diferents formes de violència contra la infància i l'adolescència (tracta, explotació, bullying, ciberbullying, segregació, desnonaments)
241. Garantirem el dret a participar en aquelles decisions que afecten a les i els menors. Per a açò revisarem els procediments judicials i administratius que els afecten.
242. Creació d'una comissió permanent de la infància i l'adolescència en el Congrés de Diputats amb la funció principal d'avaluar i donar seguiment a l'impacte de totes les propostes legislatives i polítiques públiques relatives a aquest sector de la població i es crearà un consell de participació infantil i adolescent d'àmbit estatal.

Joves

Ocupació: Volem treball i no fer les maletes

Les xifres d'ocupació juvenil al País Valencià són realment desoladores; (el 56'7% de les persones joves al País Valencià que volen treballar no poden). Esta situació obliga a molts joves a haver de deixar-ho tot, emigrar i començar de zero una vida des de l'exili. Són 21.989 joves els que han decidit emigrar amb l'esperança de trobar un futur o, al menys, una oportunitat.

És per això que proposem que la següent legislatura, revise el capítol de desocupació juvenil i la migració com a prioritat d'emergència dins d'un plan d'emergències estatals. Proposem :

243. Pla jove d'ocupació estatal.
244. Millora l'accés a l'assessorament jurídic per al sector jove.
245. Revisió de l'actual programa de garantia juvenil.
246. Promoure l'ocupació juvenil mitjançant la promoció de sectors estratègics poc desenvolupats relacionats amb l'ocupació verda, el sector primari i rural i relacionats amb el món de la dependència.
247. Incentius per a la contractació juvenil i per a la creació d'empreses per part dels joves.
248. Bonificacions fiscals en impostos autonòmics per aquelles empreses o emprenedors amb un compromís de responsabilitat ambiental.

- 249. Per posar fi al frau i abús de les beques i contractes de formació precaris, cal un Pla Estatal de beques de primer treball i formació laboral, així com per a investigadors.
- 250. Incentiu a l'ocupació dels i les joves amb diversitat funcional tant en el sector públic com en el privat.
- 251. Foment de la xarxa investigadora espanyola que contribuísca al foment de la investigació mundial i done ocupació a tots els investigadors que vulguen retornar.
- 252. Ajuts de reinstal·lació per a les i els joves que vulguen tornar.

Participació juvenil a tots els àmbits

El resultat de les polítiques que es fan hui, serà l'espill de la societat de demà. Els i les joves de la societat valenciana tenen moltes coses a dir en relació al seu futur. Necessitem afavorir la participació i empoderament de les i els joves en la vida social i decisions polítiques. Proposem:

- 253. Desenvolupar normativament l'article 48 de la CE, perquè contemple una llei de Participació Juvenil on es regule de forma específica el moviment associatiu juvenil: sindicats, partits polítics, organitzacions empresarials i religioses.
- 254. Crear una Secretaria d'Estat de Joventut que vetlle per fomentar les polítiques juvenils en tots i cadascun dels departaments ministerials i administracions públiques.
- 255. Ens oposem al tancament del Consejo de la Juventud de España com a òrgan de participació juvenil i representació juvenil independent al Govern d'Espanya. A més, creem important fer més esforços per mantindre una comunicació fluïda amb Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana. I garantir els recursos econòmics necessaris per mantindre aquesta estructura i reconèixer la seua vàlua.
- 256. Dret a vot als 16 anys així com a participar plenament en la vida política.

Educació: la nostra (la vostra) aposta de futur

Defensem una escola pública i laica de qualitat, com a garantia de l'exercici del dret a l'educació de tothom en condicions d'igualtat i que respecte la llibertat de consciència, ensenye sense dogmes i elimine tota forma d'adoctrinament del currículum escolar. Proposem:

- 257. Derogació de la LOMQE i paralització del calendari d'aplicació
- 258. Garantir que cap persona quede fora del sistema educatiu per manca de recursos.
- 259. Prioritzar l'educació pública enfront de l'educació privada o concertada.
- 260. Incentivar l'aprenentatge de les llengües estrangeres.
- 261. Crear un pla de lluita contra el fracàs escolar amb l'objectiu de la reincorporació de la persona jove al sistema educatiu.
- 262. Accés econòmic assequible i racional per a les i els estudiants i minimitze les diferències entre els Graus i els Màsters.
- 263. Hem d'equiparar-nos amb els països europeus més desenvolupats en la despesa dedicada a beques i ajudes a l'alumnat universitari, amb un sistema de caràcter generalitzat de beques que possibilita completar els estudis sense obstacles derivats de l'origen social i econòmic, mitjançant beques-salari i la rebaixa de les taxes universitàries al punt anterior a la reforma de Bolonya.
- 264. Augmentar i millorar les beques de mobilitat per a estudiants.

265. Foment de la internacionalització de la universitat pública i mesures cap a la seua autosuficiència financera.
266. Fomentarem la pràctica de l'esport, la música, el teatre, el cinema i la literatura realitzat per joves, això com de l'oci no basat en el consumisme, i la participació democràtica a tots els centres educatius
267. Equiparar la formació artística amb la universitària, perquè els titulats superiors d'ensenyament artístic tinguen equivalència amb titulacions universitàries.
268. Unificar en l'àmbit estatal tots els procediments de trasllats de matricules i expedients en Escoles Oficials d'Idiomes i Universitats amb l'objectiu d'evitar despeses dobles per a l'estudiant.
269. Impulsar polítiques educatives que contemplen la diversitat (sexual, de gènere, raça...) especialment a l'adolescència
270. Revaloritzar la Formació Professional amb concreció dels currículums per a donar una igualtat en el sistema educatiu.
271. Incentivar la formació d'iniciativa empresarial dins dels programes d'educació obligatòria i superior.
272. Pla retorn a l'educació pública amb programes addicionals d'educació especial per aquells i aquelles joves que no tenen el seus estudis secundaris obligatoris.
273. Incrementar l'accés a la mobilitat europea dels estudiants joves de formació professional.
274. Reconèixer l'educació no formal. Per un banda s'impulsara el voluntariat juvenil com a complement educatiu, evitant l'ocupació en activitats que necessiten mà d'obra remunerada i especialitzada i per altra banda la participació i associacionisme juvenil.
275. Redefinirem la composició i funcions del Consell Escolar de l'Estat, dotant-lo de capacitat per a promoure i dirigir anàlisis i estudis sobre el sistema educatiu

Habitatge: necessitem el nostre espai

Espanya és un dels països de la Unió Europea amb major nombre d'habitatges buits, mentre que al mateix temps és un dels països on els seus joves tarden més en emancipar-se. Proposem

276. Promoció pública i reserva de quotes d'habitatges de lloguer a preus inferiors al mercat per a joves que no ultrapassen un nivell màxim d'ingressos, mitjançant una borsa pública destinada a aquesta finalitat.
277. Crear mecanismes d'ajuda (als joves) i estímul (als propietaris) perquè els habitatges que hui estan buits puguen generar un parc d'habitatges de lloguer per a joves.
278. Crear residències i allotjaments protegits a preus assequibles destinats a estudiants, treballadors joves i per a col·lectius joves amb especials necessitats de tutela.
279. Dret per a totes i tots, sanitat gratuïta i de qualitat que ens protegisca com joves
280. Els joves també ens preocupen per la nostra salut. Volem que tots els i les joves tinguen garantit l'accés a uns serveis sanitaris i de qualitat sense entrebancs. Volem decidir sobre els nostre cos amb llibertat i sense impediments externs ni de terceres persones:
281. Garantir el dret dels immigrants al sistema sanitari d'una forma universal i gratuïta.
282. Necessitem serveis, programes i campanyes educatives enfocades en la promoció d'una vida sana amb l'implicació de l'administració:
283. Previsió de la maternitat i paternitat en l'adolescència: millorar l'accés als anticonceptius

- 284. Reduir pràctiques que puguen suposar risc d'alcoholisme, drogues, infermetats de transmissió sexual
- 285. Atenció als problemes psicosocials.
- 286. Incloure el concepte de diversitat sexual en l'Administració pública.
- 287. Redactar un pla d'acció contra l'assetjament escolar LGTBI.
- 288. Programa de sensibilització dirigit al conjunt de la societat educativa, pares, mares, docent i alumnes, que destaque la importància de combatre la discriminació i educar en valors de convivència no sexistes, no LGTBfòbics, no masclistes i de respecte a la diversitat i promoga la creació d'una societat lliure de discriminació.
- 289. Impulsar un programa a l'àmbit educatiu per desterrar la LGTBfòbia i per a respectar la diversitat afectiva-sexual
- 290. Aplicar mesures educatives perquè les dones siguen reconegudes com a ciutadanes de ple dret i, concretament, als centres escolars, s'aplicaran pràctiques d'igualtat des dels 3 anys.
- 291. Cal potenciar el desenvolupament curricular de l'assignatura d'Educació per la Ciutadania, impartida per especialistes en igualtat.

Oci i Cultura : el nostre Temps lliure

- 292. Promoció de la participació i l'associacionisme juvenil per a un model cultural alternatiu basat en l'humanisme, la cooperació i la solidaritat.
- 293. Impuls de l'accés a l'esport tant en la infantesa com en la joventut a través de projectes públics de preus assequibles.
- 294. Foment del consum responsable i ètic en els i les joves.
- 295. Recuperació l'espai públic per millorar l'associacionisme i la cooperació jove.

Mobilitat accessible per poder arribar ben lluny

Per poder estudiar, trobar treball o tindre vida social, els joves i les joves hem de desplaçar-nos i poder comptar amb uns transports públics que arriben a tots llocs i que siguen econòmicament viables:

- 296. Facilitar la mobilitat entre comarques i pobles de la mateixa comarca en aquelles on és escàs, com és el cas del: tren Gandia-Dènia, bus Gandia-Alcoi.
- 297. Eliminació de peatges.
- 298. Garantir preus assequibles per al transport públic. Crear abonaments joves a tot el territori de l'Estat fins als 30 anys.
- 299. Garantir que l'accessibilitat a persones amb mobilitat funcional reduïda del transport públic als vehicles, les infraestructures, la parades i estacions.

1.8. Serveis socials

Els Serveis socials són un dels pilars més importants de l'estat de benestar. El PP ens deixa un model de serveis socials que constitueix un exemple evident d'instabilitat i improvisació. Els ajuntaments, en funció de la seua capacitat, compromís i sensibilitat han desenvolupat i recolzat nombrosos serveis i prestacions, instaurant-se una gran desigualtat entre habitants de diferents municipis, assentant-se un model assistencial, sense prevenció ni intervenció professional, sense referències generals i amb nombroses deficiències.

En un període de crisi profunda, la inclusió social ha de ser una prioritat: un govern responsable no pot deixar a ningú en la cuneta. És necessari garantir els mínims vitals, des del respecte i la normalització, excloent polítiques sense prevenció ni intervenció social com les «ajudes nutricionals», i generant una xarxa per la inclusió amb els altres sistemes de protecció social i les organitzacions i entitats d'acció social. L'atenció integral de la ciutadania és el seu objectiu, i no solament l'atenció de causes col·laterals i mediàtiques.

Allò fonamental és la centralitat de la persona en tot el sistema, garantint els seus drets, acompanyant-la des de les persones professionals de referència; la seua atenció és la base del mateix, ja que actualment se situen en el centre les prestacions i no les persones i les seues necessitats.

Reivindiquem i proposem un model de serveis socials que tinguen el suport institucional, legislatiu i financer per tal de poder ser els garants de la cohesió i el benestar de les persones, en concret:

300. Nou marc legislatiu comú en matèria de Llei de Serveis Socials, nova Llei de Serveis Socials a nivell estatal, que establisca línies d'actuació comuna interterritorials amb claredat en les funcions i competències corresponents, amb pressupost mínim estable i garantit, enfortint i millorant l'estructura pública de la xarxa de serveis socials generals, millorant la seua estructura organitzativa i establint un pla de finançament estable mitjançant l'increment del pla concertat de serveis socials gestionat pels ajuntaments.
301. Impulsarem el Pla Concertat Estatal per al desenvolupament dels Serveis Socials així com un nou Pla d'Ordenació dels Serveis Socials Generals i Especialitzats que atenga a la necessària territorialització, comarcalització, municipalització i inclusió de la participació de la iniciativa social en la xarxa pública de serveis socials.
302. Concretament, definirem una organització funcional basada en tres nivells: atenció primària, específica i especialitzada, definits des de la proximitat a la ciutadania. El territori ha de ser l'eix planificador del sistema, i ha d'estar articulats en dos nivells: serveis socials generals (comunitaris i específics) i serveis socials especialitzats.
303. Estructurarem l'organització territorial de prestació del sistema basada en zones bàsiques i àrees de serveis socials. La zona bàsica presta els serveis socials d'atenció primària i les àrees als serveis específics, sent cada Comunitat Autònoma la responsable de les especialitzats. Atenent especialment als municipis rurals.
304. Impuls d'un Pla marc de millora i inclusió social per a zones i barris d'acció preferent i col·lectius amb necessitats prioritàries entre els quals es destaquen: menors, majors, persones en situació d'exclusió social, immigració, persones amb diversitat funcional i víctimes de violència masclista. Els dotarem de noves infraestructures assistencials, terapèutiques i rehabilitadores junt a programes especialitzats. A més es desenvoluparà una infraestructura actualitzada com a xarxa de centres socials generals i especialitzats que possibilita baixar la ràtio de població atesa, estendre els seus serveis i canalitzar les noves necessitats i demandes socials.

305. Creació d'un mapa social de recursos i un observatori social que analitzi i oriente les accions polítiques en matèria de benestar social i també regular les subvencions i convenis mitjançant un concert anual i estable.
306. Impulsarem una normativa estatal que determine bases, requisits i condicions dels serveis prestats per empreses privades a fi de reduir i eliminar la privatització i externalització de serveis .
307. La realització d'una nova Llei de Drets Socials com a instrument de participació i acció que servisca per obtenir una informació ràpida i clara, un tracte personalitzat, qualitat en els serveis públics, l'elecció de professionals, la supervisió conjunta i l'equilibri territorial.
308. Derogació de la Llei de Racionalització de l'Administració Pública. Però especialment en allò que afecta a la recuperació de les competències municipals en matèria de serveis socials per part dels ajuntaments.
309. Impulsar una Llei de Renda Mínima Garantida, amb fons econòmic suficient, per tal de cobrir les necessitats bàsiques de les persones que es troben en situació de necessitat, cofinançada entre el govern de l'Estat i les comunitats autònomes.
310. Elaboració de plans autonòmics d'inclusió social i foment de l'elaboració de plans locals coordinats, com l'eix vertebrador de les sinèrgies i col·laboracions de l'atenció centrada en les persones; haurà de contemplar integralment les diverses dimensions que tenen a veure amb la cohesió social, dissenyant i implementant polítiques públiques transversals concordes amb el moment actual d'emergència econòmica i social, en què les necessitats i perfils de persones que cal atendre han patit fortes modificacions. Aquests plans contemplaran un paquet de mesures, en coordinació amb diversos departaments del Govern, així com amb administracions locals i supraautonòmiques.
311. Accentuant les accions en la prevenció de les causes de l'exclusió social, per sobre de la mera assistència o la inserció o reinserció social.
312. Creant un sistema concret i estable d'interlocució i de col·laboració entre totes les administracions públiques i el tercer sector en el disseny, execució i avaluació de les polítiques socials.
313. Potenciament dels serveis públics d'ajuda a domicili per a que la prestació de les cures per part de les dones siga opcional i voluntària, no majoritària com actualment. En tot cas, possibilitar la reconversió professional de persones cuidadores a empleades amb drets laborals plens, amb especial atenció a dones immigrants i de l'àmbit rural.
314. Elaboració d'un Pla de Conciliació Corresponsable, de Corresponsabilitat social i de Racionalització d'ús del temps. Impulsar campanyes de sensibilització sobre corresponsabilitat i flexibilització d'usos del temps.
315. Fomentar programes especials de conciliació per a famílies monomarentals amb els horaris de les escoles bressol, serveis d'acompanyament a escola i de cangurs a domicili. Foment del suport intergeneracional i d'intercanvi d'atencions.

Família

316. Equipararem les ajudes i bonificacions generals de les famílies monoparentals amb les famílies nombroses.
317. S'incrementaran les inversions per posar en marxa centres i serveis per a estendre i generalitzar la xarxa d'escoles infantils en l'interval de 0 a 3 anys, per millorar l'educació i afavorir la perspectiva de gènere en el món laboral.
318. Es crearan òrgans d'anàlisi i control dels equips psicosocials adscrits als Jutjats de Família, així com protocols d'actuació per a tots els especialistes. També s'endurirà la normativa legislativa que sanciona amb mesures civils i/o penals les conductes d'obstrucció de la relació paterno-filial.
319. Dissenyarem noves polítiques de conciliació de la vida laboral i familiar amb mesures de flexibilització de l'horari laboral, incentius econòmics i flexibilitat laboral per a totes aquelles persones que vulguen augmentar la seua dedicació a la criança dels fills i filles.
320. Alleujar el temps d'adopció tant nacional com internacional, garantint sempre els drets dels i les menors. Foment i difusió dels programes d'acollida de menors

1.9. Dones, igualtat i equitat de gènere

La igualtat i l'equitat han de ser objectiu fonamental del nostre treball polític, i és per això que les estratègies i les accions han de tindre un caràcter transformador d'una societat que reconeixem com a patriarcal i on la desigualtat per raó de gènere forma part de l'estructura social i afecta tots els àmbits de les nostres vides. La desigualtat econòmica i les càrregues i responsabilitats en la cura; la violència, des de l'extrema amb resultat de mort -més de seixanta dones assassinades en 2015- fins les quotidianes micro-violències; un sostre de vidre que coarta la llibertat personal i la participació en l'àmbit públic de les dones i que quan es produeix la interseccionalitat amb altres discriminacions deixa les dones en una situació de feblesa extrema.

Ens cal polititzar la quotidianitat, que és des d'on es generen les condicions de desigualtat, cal fer sorgir els conflictes de la vida quotidiana i generar dinàmiques ancorades en els principis feministes i de radicalitat democràtica on siga respectada la diversitat i on sempre es prioritze el treball horitzontal i des de la transversalitat.

Ens cal humanitzar l'economia, tenint en compte que tota circumstància té un impacte econòmic i que caldrà establir prioritats. L'objectiu de l'economia no pot ser l'acumulació de la riquesa sinó la sostenibilitat social i la vida digna de totes les persones. Així doncs un canvi transformador requerirà de valentia a l'hora d'establir les prioritats i l'ordre de les inversions.

La co-responsabilitat de les cures, on s'ha d'involucrar tota la societat. Cal transformar la societat en una 'societat cuidadora' en igualtat. Així mateix, aquestes polítiques són un autèntic jaciment d'ocupació i d'activació econòmica, a banda de la riquesa i les sinèrgies positives per al conjunt de la societat que suposen la incorporació de les capacitats de totes les dones.

Mecanismes públics per impulsar la igualtat i l'equitat

321. Aplicar, dotar i revisar la Llei d'Igualtat (Llei Orgànica 3/2007 per la Igualtat de dones i homes) pel tal de fer-la efectiva, incidint en especial en el caràcter transversal a tota l'administració.
322. Desenvolupar un Consell Especial integrat per persones especialistes, per organitzacions feministes i per organitzacions sindicals, que estudei i analitze l'impacte que té sobre les dones qualsevol resolució administrativa. Haurà de vetlar per l'aplicació de la Llei d'Igualtat a les empreses, i els seus dictàmens tindran capacitat sancionadora per a aquelles empreses que reiteradament incompliquen la Llei.
323. Plans d'Igualtat per a totes les empreses de més de 50 treballadors i treballadores i a les formacions polítiques per a concórrer a les eleccions.
324. Com a norma general, s'eleva la quantia de les pensions de viudetat fins al 70% de la base reguladora i s'implantarà un Pla de generació d'ocupació estable per a dones treballadores basat en la igualtat salarial i social.
325. Reordenació dels horaris i calendaris laborals. Llei del Temps que impulse el repartiment del treball domèstic, reproductiu, d'atenció, de formació i d'oci, i que organitze el conjunt dels horaris per defugir del treball-centrisme i guanyar en qualitat de vida. Aquesta mesura és una oportunitat per a la igualtat i un jaciment d'ocupació. Es desenvoluparan mesures de canvi legislatiu i d'acció positiva per lluitar contra el treball precari de les dones i l'escletxa salarial.

326. Eliminació de l'article 18 de la Llei d'Autonomia Personal per capgirar a un sistema de protecció pública integral basat en la generació de llocs de treball de qualitat especialitzats en l'atenció i cura de persones dependents i/o majors. Cal la professionalització per evitar que sistemàticament siguin les dones de la família les que es troben compel·lides a abandonar els seus treballs per fer-se càrrec de l'atenció i cura dels seus familiars.
327. A les polítiques d'inserció laboral es tindrà especialment en compte els casos d'interseccionalitat, com ara el cas de les dones migrants i de les refugiades.
328. Els pressupostos s'elaboraran amb perspectiva de gènere i els informes d'impacte i d'avaluació seran vinculants. La igualtat ha de ser un eix transformacional de totes les polítiques públiques. S'articularen organismes adients per a l'aplicació de la transversalitat de les polítiques d'igualtat i equitat en totes les administracions.
329. Les administracions públiques comptaran obligatòriament amb la perspectiva de gènere a l'hora de contractar empreses.
330. Creació, manteniment i recuperació de la gestió pública dels serveis de foment d'igualtat i atenció psicològica, jurídica, social i d'ocupació a dones violentades i menors exposats i exposades a violència masclista, amb dotació econòmica suficient i en col·laboració interadministrativa amb els ajuntaments.
331. Atenció especial a mares soles perquè la cura no siga incompatible amb la seua carrera laboral. Ajudes davant l'oportunitat de contracte, flexibilitat horària i permisos per cura de fills i filles més llargs que en el cas de les parelles.
332. Impulsar, assessorar i finançar l'atenció integral a les dones i els seus fills i filles en els seus municipis. L'atenció integral i especialitzada implica una atenció social, policial i jurídica, i presta una atenció especial a la recuperació psicosocial.
333. Implementar mesures econòmiques per a la criança de fills i filles destinades a persones treballadores i empresàries que es troben en situació d'excedència o reducció de la jornada de treball. Aquestes mesures s'ampliaran, gradualment, per a abastar també la cura de familiars dependents i per malalties greus.
334. Millorar l'accés als recursos financers: s'habilitaran línies de finançament específiques per a empreses liderades per dones, i s'adoptaran mesures de foment de l'emprenedoria femenina.
335. Major presència institucional de l'Observatori de Publicitat No Sexista mitjançant un augment de les seues funcions i de la seua activitat. Creació d'espais de debat de la ciutadania que permeta relacionar la violència de gènere amb la publicitat sexista i construir un model d'igualtat de gènere en el qual no tinga lloc la publicitat discriminatòria o denigrant de les dones.
336. Promoure la presència de les dones als àmbits de decisió dels Consells d'Administració dels Organismes, ens i empreses públiques i mixtes, arribant a la paritat entre homes i dones (40%-60%). Impuls de les quotes de gènere als Consells d'Administració amb, al menys un 40% de presència de dones.
337. Creació d'una Unitat d'Igualtat a la Inspecció de Treball que audite els Plans d'Igualtat i que tracte de manera especialitzada els incompliments empresarials en matèria d'igualtat: discriminacions, assetjaments, violència de gènere, treballadores de la llar, etc. Treball actiu per a la eliminació de la bretxa salarial.
338. Igualar els permisos per naixement i adopció, pagats al cent per cent, per a totes les persones progenitores, sense importar el seu sexe, orientació sexual o tipus de família, d'acord amb l'objectiu d'igualtat i coresponsabilitat en la criança.

La violència masclista, qüestió d'Estat

339. Aplicar, dotar i revisar la Llei contra la Violència de Gènere (Llei Orgànica 1/2004 de protecció integral contra la Violència de Gènere).
340. Cal garantir una protecció real i efectiva per a aquelles dones que es decideixen a denunciar. Cal crear un nombre suficient de Centres Públics Integrals d'Acollida de dones víctimes de violència de gènere, de Centres 24 hores, pisos tutelats i centres d'acollida, perquè l'atenció a les víctimes ha de ser una prioritat de l'administració pública. En tot cas, garantir una alternativa habitacional per a les dones víctimes de violència masclista.
341. El Govern s'ha de comprometre, d'acord amb les empreses, a facilitar un lloc de treball a aquelles dones que s'hagen vist forçades a abandonar el que tenien o a traslladar-se a altres poblacions: cost zero en la taxa de la Seguretat Social per a les empreses, a més d'altres bonificacions, així com prioritització de la seua contractació als organismes públics.
342. S'han de desenvolupar plans i mesures específiques per tractar la violència masclista entre la població adolescent.
343. Formació específica en violència masclista de tot el personal especialitzat que intervinga en l'atenció integral a les dones i els seus fills i filles. Especialment en les forces i cossos de seguretat i a l'àmbit judicial i d'atenció psicològica en jutjats, per a ampliar la formació del torn d'ofici especialitzat en violència de gènere. Formació especialitzada en perspectiva de gènere per als i les professionals dels mitjans de comunicació.
344. No s'atorgarà custòdia compartida i règim de visites als pares maltractadors.
345. Cal aplicar polítiques públiques multidisciplinars contra l'explotació sexual i cal dedicar-hi els mitjans adients.
346. Desenvolupament del Pla Nacional de Sensibilització i Prevenció, concertat amb totes les administracions de l'Estat.
347. Impulsar campanyes de prevenció de la violència de gènere, amb programes específics de prevenció de la violència masclista des de la infància i en tots els graus educatius, dins de l'horari lectiu.
348. Valoracions de riscos realitzats per equips multidisciplinars d'experts i expertes i no exclusivament per les forces de seguretat.
349. Creació de la «finestreta única», a través de la qual se centralitzarà informació sobre el tràmit de denúncia, atenció mèdica i psicològica, cases d'acolliment, etcètera, per a dones víctimes de violència masclista.
350. Pla d'intervenció amb xiquets i xiquets exposats a violència masclista i pla d'intervenció especialitzat de xoc contra la violència masclista entre adolescents.
351. Pla d'intervenció amb homes. Foment de les actituds no violentes i intervenció psicosocial amb perspectiva de gènere amb homes maltractadors.

Visibilitzar les especificitats de les dones per garantir el seu dret a la salut.

352. Cal considerar les condicions i característiques específiques del cos de les dones per tal de garantir eficientment el dret a la salut. Cal una formació amb perspectiva de gènere del personal professional.
353. Cal incidir en les patologies que afecten específicament les dones i promoure campanyes de prevenció; incloure les revisions ginecològiques anuals i el seguiment i orientació de la menopausa en un sentit preventiu; garantir el dret als tractaments de fertilitat, independentment de si la dona té o no una parella masculina. Cal promoure el part digne i despatologitzat.

- 354. Cal revisar el llistat de malalties professionals que donen dret a les prestacions d'invalidesa o incapacitat, tot incorporant patologies específiques de les dones que en l'actualitat no es contemplen.
- 355. Cal restablir els drets de totes les dones a gestionar els seus propis cossos en la Llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs (Llei 11/2015 per la qual es limita el dret a la interrupció de l'embaràs a dones menors i a dones amb capacitat modificada judicialment). Dotar-la per a la seua efectivitat i incidir especialment en la prevenció dels embarassos no desitjats en adolescents i en la prevenció de malalties de transmissió sexual.
- 356. Creació d'un Banc públic d'ADN i gratuïtat en les proves per a les persones afectades pels casos dels anomenats «bebès robats».

L'educació com a eina transformadora

Tant l'educació formal com no formal és un element bàsic per transformar, o reproduir, els estereotipus i els comportaments socials, per això cal :

- 357. Cal una llei d'educació coeducadora, que estiga fonamentada en els valors de cooperació i on estiguen presents totes les persones, que s'eduque en la igualtat, que incloga l'educació sexual i afectiva des de la diversitat i no des de l'heteronormativitat, on les genealogies i els sabers de les dones siguen posades en valor, on el cos de les dones i xiquetes siga vist positivament i eliminació de tabús com la menstruació, els espais siguen compartits i es treballa l'apoderament i participació en els afers públics i de presa de decisió de les dones.
- 358. L'administració considerarà prioritària la formació del professorat en igualtat i s'establirà com a formació necessària. Els centres educatius han de respectar la paritat en tots els òrgans de presa de decisions.
- 359. Es desenvoluparan estratègies i programes de formació en igualtat als més diversos àmbits i col·lectius. Es tindran especialment en compte les interseccionalitats que afecten les xiquetes i les dones de diversos col·lectius per fer un treball amb garanties d'èxit. Es treballarà per fer que diversos àmbits educatius siguen compartits i no es produïsquen exclusions en rames laborals per motiu de gènere, des dels manuals al R+D+i. Tots els estudis, també els universitaris, hauran d'incloure la perspectiva de gènere.
- 360. Els mitjans de comunicació públics tindran com a objectiu prioritari treballar per la igualtat i contra els estereotipus patriarcals. Han d'exercir una tasca educadora i s'articularen mesures d'incentivació a l'activitat divulgativa i creadora així com al control d'aquells continguts que cosifiquen i denigren les dones.
- 361. L'administració promourà l'activitat artística, de les arts plàstiques a l'audiovisual, el teatre, l'escriptura o a la música, que reivindique els valors de la igualtat i així mateix promourà la presència de les dones en tots els àmbits de la creació, el treball col·laboratiu i l'associacionisme.

1.10. Diversitat sexual.

Si bé s'ha constatat un important avanç legislatiu respecte dels drets fonamentals per al col·lectiu lèsbic, gai, transsexual, bisexual, intersexual, queer (LGTBIQ), tals com la modificació del Codi Civil en 2005 o la Llei d'Identitat de Gènere de 2007, és molt el camí que queda per recórrer: ha de desenvolupar-se un marc legal que garantisca la protecció dels drets de les persones transsexuals i que combata efectivament la LGTBIQ-fòbia. En l'actualitat existeixen importants deficiències en l'aplicació de les normes i la jurisprudència a nivell autonòmic, així com greus manques en el procés d'aconseguir la igualtat real de totes les persones, amb independència de la seua orientació sexual o identitat de gènere. Concretament, s'observa un creixent nombre d'agressions LGTBIQ-fòbiques, moltes de les quals no es denuncien per la falta de protocols adequats i de formació dels i les professionals als quals cal recórrer en aquests casos. A més, els programes autonòmics educatius no reflecteixen la diversitat sexual, de gènere i de família.

És evident la manca de formació en valors respecte a les necessitats específiques des de la perspectiva LGTBIQ i continguts pedagògics relatius a polítiques d'igualtat i no discriminació en tots els nivells del sistema educatiu. En els col·legis i instituts assistim a les majors taxes d'agressions a persones LGTBIQ conegudes fins avui. A més, es disminueix l'atenció sanitària en general, retallant en programes, serveis i accions sanitàries de tot tipus, i açò incideix de manera particularment demolidora en el col·lectiu LGTBIQ. Per això, es manté una estigmatització del col·lectiu LGTBIQ enfront de dolències com el VIH i altres malalties de transmissió sexual (MTS). Se li nega l'accés a tècniques reproductives, drets relacionats amb la identitat de gènere o les pertinents revisions i controls ginecològics. També es dificulta el dret a l'adopció de parelles LGTBIQ. Sense oblidar les reculades en les conquestes laborals, que posen en risc assoliments obtinguts per les persones LGTBIQ.

El moviment LGTBIQ i la diversitat sexual

362. Aprovació de la Llei Integral de Transsexualitat que comprendrà modificacions d'alguns aspectes de la Llei d'Identitat de Gènere com la despatologització de la transsexualitat, la inclusió de UIT (Unitats Integrals de Transsexualitat), la garantia de la igualtat d'accés a prestacions i recursos socio-sanitaris en totes les comunitats autònomes, la formació i sensibilització del personal sanitari i l'atenció integral de la realitat de les i els menors transsexuals i amb comportaments de gènere no normatius, i la de les persones transsexuals migrants.
363. Aprovació de la Llei per la Igualtat efectiva de Lesbianes, Gais, transsexuals i bisexuals; que incloga un òrgan que vigile el seu compliment, un sistema de penalització, atenció a la problemàtica de la violència en parelles del mateix sexe i la prohibició de qualsevol tipus de teràpia reparadora.

FAMÍLIES

364. Introducció en la Cartera de Prestacions del Sistema Nacional de Salut dels serveis amb biaix discriminatori, concretament l'accés a les tècniques de reproducció assistida de les dones sense parella home.
365. Reconeixement del dret a l'adopció i la filiació conjunta de les parelles del mateix sexe equiparant-les a les parelles de diferent sexe. Treballar en l'àmbit internacional per a eliminar les limitacions a l'adopció internacional per part de parelles del mateix sexe.
366. Aprovació d'una Llei de parelles de fet que equipare els drets dels fills i filles no matrimonials als matrimonials en els casos de parelles del mateix sexe.
367. Reforma que canvie la denominació de la prestació social per maternitat i paternitat, que s'anomenaran permisos de criança i referenciaran la seua durada.

368. Recolzament i visibilització de la diversitat familiar en les actuacions de l'Administració de l'Estat en infància i família que contemplaran la diversitat familiar i garantiran els drets dels i les menors, dels pares i mares.

SALUT

369. Aplicació de la perspectiva de gènere, que engloba una perspectiva LGTBI, de manera transversal en tot el marc sanitari, des d'atenció primària a l'especialitzada que contemplarà, entre altres, l'especificitat de les dones que tenen sexe amb altres dones en l'atenció ginecològica o de fertilitat, o la dels homes que tenen sexe amb altres homes en les d'urologia o oncologia, també en geriatria o salut mental, per a posar altres exemples. En el cas de les persones transsexuals, la necessitat és molt més evident.

EDUCACIÓ

370. Promoció de mesures efectives i urgents per a la introducció de la Diversitat Sexual, de Gènere i Familiar en el sistema educatiu i bandejar la LGTBIQ-fòbia, també per a la prevenció de l'assetjament escolar per orientació sexual i identitat de gènere, que incloga la formació i informació sobre la realitat LGTBIQ, i l'atenció i orientació a les problemàtiques específiques de les persones LGTBIQ a tots els i les professionals del sistema educatiu.
371. Garantint que el servei psicopedagògic mantinga una estreta col·laboració amb els col·lectius LGTBIQ en tots els centres públics d'ensenyament, perquè pugui tenir coneixements sobre diversitat sexual, familiar i de gènere, així com atendre a persones estudiants, familiars, tutors i tutores, equip docent i directiu de cada centre; o, si és necessari, intervenir en els conflictes que sorgeixen en els centres.

LABORAL

372. Impuls de l'aplicació de la Directiva Europea 2000/78/CE sobre la igualtat de tracte en el treball i l'ocupació amb el concurs i la implicació de sindicats i associacions d'empresaris/àries per a lluitar contra la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere en l'àmbit laboral.

IGUALTAT I DRETS

373. Desenvolupament a Espanya del Programa europeu d'acció comunitària Progresss (2007-2013) i especialment la seua secció 4, denominada "Antidiscriminació i diversitat", que cerca donar suport a l'aplicació eficaç del principi de no-discriminació i promoure la seua incorporació en totes les polítiques de la UE.
374. Vigilància del compliment dels principis d'igualtat i no discriminació que regeixen la Unió Europea en tots i cadascun dels països que la componen, així com proposar les actuacions pertinents (reformes legals, programes d'intervenció social i, si escau, sancions) per a lluitar contra la LGTBIQ-fòbia institucional que encara existeix en determinats països de la UE.
375. Actuació diplomàtica per a la inclusió de la no discriminació per orientació sexual i identitat de gènere en la Carta dels Drets Universalis.
376. Garantia del dret d'asil i assistència a les persones perseguides en els seus països d'origen per la seua orientació sexual o identitat de gènere.

377. Desenvolupament de campanyes de sensibilització i visibilitat del col·lectiu LGTBIQ als mitjans de comunicació de titularitat pública, especialment RTVE, que aplicaran els objectius recollits en el seu Programa-Marc respecte a la diversitat i la sensibilització per a lluitar contra la discriminació per origen racial o ètnic, geogràfic o social, religió o conviccions, discapacitat, edat, orientació sexual i identitat de gènere.
378. Desenvolupament de les actuacions previstes en la Llei 19/2007, d'11 de juliol, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport que aborda la discriminació per motiu d'origen racial o ètnic, geogràfic o social, així com religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual.
379. Formació al personal de les administracions de justícia i de les forces i cossos de seguretat de l'Estat sobre la realitat LGTBIQ, creant programes especialitzats d'atenció a les denúncies d'accions LGTBIQ-fòbiques.
380. Impuls de formació específica per als agents socials (persones empresàries i sindicats) sobre la realitat i promoció de la igualtat del col·lectiu LGTBIQ en l'àmbit laboral, i incorporar la mirada LGTBIQ de manera explícita en la seua política, plans i convenis.
381. Formació per a combatre la LGTBIQ-fòbia entre el personal de presons, i sobre el rebuig a les persones que conviuen amb el VIH. Accions de sensibilització de la població privada de llibertat sobre diversitat sexual, de gènere i VIH i sida. Promocionar i facilitar l'ús de preservatius en els centres penitenciaris.
382. Incentivar a les Comunitats Autònomes perquè es forme al personal de residències de majors, de tutela, protecció i mesures judicials per a menors LGTBIQ, i sobre el VIH i sida. Accions de sensibilització de la població anciana sobre diversitat sexual, de gènere i VIH i sida. Suport a experiències d'autogestió de centres residencials per a persones majors LGTBIQ, seropositives o víctimes de discriminació per qualsevol raó.
383. Promoció d'iniciatives culturals relacionades amb la realitat LGTBIQ i el debat sobre el gènere i la sexualitat. Es promourà, cercant la col·laboració de les universitats, la reflexió i la recerca científica sobre la diversitat sexual i de gènere.
384. Compromís i cooperació per a la defensa i promoció dels drets de les persones LGTBIQ en tots els fòrums i organismes internacionals en els quals participa Espanya.
385. Suport al desenvolupament, coordinació i funcionament associatiu LGTBIQ i promoció de la interlocució entre les administracions de l'Estat i l'associacionisme LGTBIQ.
386. Suport a la commemoració del dia de l'Orgull LGTBIQ, com a dia de celebració i reivindicació dels drets humans de les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals, intersexuals i queer.
387. Realització de Programes de promoció de l'autoestima i el autorreconeixement de les i els adolescents LGTBIQ, creació i/o suport a serveis de suport i orientació a joves LGTBIQ i d'espais segurs i oberts per a la socialització.
388. Gratuïtat en els tràmits a l'administració central que vinguen establits en les Lleis per a les persones transsexuals de les diferents autonomies.

389. Desenvolupant protocols contra la LGTBIQ-fòbia, que siguen integrats i adequats per a donar respostes i solucions a les persones que pateixen agressions per la seua orientació sexual o identitat de gènere, o expressió de gènere, perquè siguen declarats «delictes d'odi» i se'ls done una resposta contundent. Per a açò s'aportaran els recursos necessaris, a més de portar a terme una formació adequada en tots els nivells de l'Administració autonòmica, facilitant eines eficaces per a la prevenció, detecció i atenció dels delictes per LGTBIQ-fòbia i establint punts d'informació i assistència en temes d'igualtat, incloent la perspectiva LGTBIQ per tot el territori. Es prestarà especial atenció a combatre la bretxa d'igualtat existent entre espais urbans i espais rurals, on la desigualtat per a les persones LGTBIQ s'accentua en aquests últims.

2. ERADICAR LA CORRUPCIÓ: INSTITUCIONS TRANSPARENTS I PARTICIPATIVES.

Durant dècades, amb els governs del PP i del PSOE, la corrupció s'ha enquistat i s'ha convertit en una ruïna no només política, social i econòmica, sinó estructural. La cultura de la corrupció ha de ser eradicada de les nostres vides. Volem ser el poble honest que sempre hem sigut; la gent treballadora i honrada que ens van ensenyar a ser els nostres majors. La lluita contra la corrupció ha de ser una lluita ferma, sense dubitacions; una lluita que extirpe tot el mal que ens han fet.

2.1. Mesures contra la corrupció i el clientelisme

Càrrecs públics, personal funcionari i altres empleats públics.

390. Reduir el nombre d'alts càrrecs polítics, i limitar-los a les persones titulars dels ministeris o assimilats i dels vice-ministeris o assimilats. La resta seran unitats administratives amb rang de direcció general o de secretaria general i tindran caràcter tècnic.
391. Establir un codi ètic de càrrecs públics.
392. Reduir dràsticament el nombre d'assessors o assessores de lliure designació i potenciar la preparació i formació específica del funcionariat que ja exerceixen la seua labor en els diferents departaments.
393. Fer una exacta definició de les incompatibilitats.
394. Ajustar a la normativa vigent i introduir major austeritat en les despeses personals dels càrrecs públics en l'acompliment de les seues funcions (dietes, categoria d'hotels i uns altres), amb obligació de justificar aquestes despeses.
395. Eliminar aquells privilegis dels càrrecs electes l'obtenció dels quals està subjecta a condicions més avantatjoses i diferents de les de la resta de les persones treballadores.
396. Establir la protecció de denunciants dels casos de corrupció mitjançant normes específiques que castiguen qualsevol tracte discriminatori o d'humiliació, amb especial atenció al seu àmbit laboral.
397. Realitzar una prevenció eficaç del conflicte d'interessos i del tràfic d'influències. Promoure normes administratives i penals que castiguen aquestes conductes incloent en les seues sancions la responsabilitat patrimonial pel dany causat a l'erari públic, a més de la inhabilitació per a càrrec públic. Promoure l'extensió d'aquests mateixos preceptes a les empreses i corporacions privades quan exerceixen serveis públics, així com al sistema bancari.
398. Establir un període de deu anys fins que un ex alt càrrec pugui intervenir en un àmbit afectat directament per una decisió adoptada durant l'exercici de la seua responsabilitat pública. Aquest termini s'aplicarà també per a la seua integració en el consell d'administració d'empreses privades amb la qual hagen tingut una relació econòmica o administrativa durant l'exercici del seu càrrec o que operen en sectors estratègics.
399. Creació de l'Oficina Virtual del Funcionariat, que permetrà a les persones funcionaries públiques assenyalar de forma anònima els expedients administratius que jutgen irregulars a les institucions de control i prevenció, que tindran un accés il·limitat a ells.

- 400. Modificar la Llei de Transparència, accés a la informació pública i bon govern sustentant-la en el dret fonamental d'accés a la informació i rectificanc tots els aspectes restrictius de l'exercici d'aquest dret.
- 401. Establir les normes necessàries per a la regeneració democràtica de les nostres institucions, especialment implantar la transparència de l'activitat parlamentària dels càrrecs electes.

Contractació pública

- 402. Prohibir la creació d'una relació jurídica amb empreses i persones imputades en casos de corrupció. Creació d'un fitxer amb els noms de les persones físiques i jurídiques que han estat condemnades en casos de corrupció per a assegurar el compliment de les prohibicions de contractar prevista en la Llei de Contractes del Sector Públic.
- 403. Promoure l'elaboració d'un registre europeu d'empreses i persones implicades en casos de corrupció.
- 404. Materialitzar los criteris socials, mediambientals i de foment de la economia local en els plecs de condicions, així com la participació ciutadana.
- 405. Eliminar els procediments negociats sense publicitat i limitar l'import que permet la utilització del contracte menor.
- 406. Exigir la responsabilitat que corresponga, segons causa, a les persones redactores dels projectes i a les Oficines de supervisió de l'Administració, pels perjudicis econòmics derivats de la seua incorrecta redacció que amb massa freqüència dóna lloc a la seua modificació.
- 407. Ampliar la legitimació jurídica per a presentar impugnació dels modificats en la contractació pública.
- 408. Fer públics tots els contractes amb antelació suficient, per a evitar monopolis: quan s'aprove el pressupost anual es farà una jornada d'explicació dels projectes que van a implicar licitació pública durant l'any. L'objectiu és que les possibles empreses que van a participar tinguen temps i igualtat d'oportunitats per a presentar-se als mateixos.
- 409. Base de dades de contractacions i licitacions: «clàusula *open data*». Entre les exigències de tota licitació pública, totes les empreses es comprometran a enviar la documentació en formats oberts de manera que siga fàcil la publicació en xarxa de tota la documentació relacionada amb la contractació de l'Administració Pública.
- 410. Obligació del Ministeri d'Economia (Comissió de prevenció del blanqueig de capitals) de publicar els noms de les entitats financeres, asseguradores, les agències de valors, les SICAV, fons de pensions, societats de capital de risc, que hagen infringit l'obligació d'informar sobre operacions sospitoses de blanqueig de capitals.
- 411. Prohibició de condonació de deutes als partits polítics i fundacions vinculades a ells.
- 412. Crear els Tribunals Administratius Centrals com els òrgans competents per a la resolució centralitzada de recursos contractuals.

Mesures legals

- 413. Promoure l'elaboració d'una nova Llei d'Enjudiciament Criminal que definisca un nou model d'enjudiciament adaptat al segle XXI. Aquesta llei ha d'incloure la supressió de tots els recursos actualment establerts en la fase d'instrucció, excepte els referits a mesura de presó i a la imposició de garanties.

- 414. Dur a terme un pla urgent de millora de l'exercici jurisdiccional que incloga l'augment de recursos de personal i mitjans econòmics.
- 415. Dotar de les unitats de suport i professionals del peritaje necessaris als jutjats i la Fiscalia perquè puguin realitzar el seu treball amb eficàcia.
- 416. Establir en el nostre Codi Penal el límit de 50.000 euros per als delictes fiscals. D'aquesta forma s'equipararà amb la quantitat fixada com a infracció per a les subvencions en matèria europea.
- 417. Creació del Pla de Drets Humans que siga fiscalitzat i monitoritzat per la societat civil i que garantisca la dignitat de tots els centres de detenció, especialment dels calabossos municipals, els centres de menors i les dependències judicials.
- 418. Garantir l'accés efectiu a la justícia gratuïta, evitant que qüestions administratives puguin suposar barreres per al gaudi d'aquest dret.

Empresa

- 419. Promoure que les empreses apliquen la responsabilitat social corporativa acceptada en la Unió Europea separant dels seus càrrecs de responsabilitat a les persones implicades en casos de corrupció.

Educació

La regeneració democràtica i la lluita contra la corrupció han d'estar presents en tot el sistema educatiu a través de dues vies:

- 420. Estimular i promoure que l'alumnat conega i participe en la gestió democràtica dels centres educatius i s'identifique amb els valors de la transparència del govern i la cura d'aquests valors, de manera que les actituds democràtiques es consoliden durant les diferents etapes de l'educació.
- 421. Promoure actuacions dirigides a la interiorització dels valors democràtics per part de l'alumnat, creant situacions i àmbits de reflexió sobre ells.

Mesures contra el frau fiscal.

- 422. Increment progressiu dels recursos personals i materials per a la AEAT.
- 423. Mesures contra els paradisos fiscals que permeten conèixer la titularitat de comptes bancaris en paradisos fiscals, i establir mesures de control i sancionadores.
- 424. Ampliació a 10 anys el termini de prescripció dels delictes fiscals i tipificació del delictes fiscal a partir de 50.000 euros.
- 425. Nova Llei de Finançament de Partits Polítics que incloga entre altres mesures l'equiparació de la fiscalització de les fundacions polítiques a la dels partits polítics, la prohibició de les donacions de béns immobles amb valor superior al legalment establert per a les donacions monetàries i la prohibició de l'endeutament bancari.
- 426. Establir mesures per a preservar la independència i professionalitat en la selecció de les persones que els componen i en la seua elecció de:
 - Persones membres del Tribunal de Cuentas.
 - La direcció general de la Agencia Tributaria

2.2. Justícia

Volem una Administració de Justícia moderna, de qualitat, amb suficient dotació de recursos personals i materials, amb dotació pressupostària independent. Amb una infraestructura que s'adeqüe a un nou model d'organització de l'exercici jurisdiccional. Una justícia ràpida i eficaç, despolititzada, que garantisca la igualtat de la ciutadania davant la llei i que responga a la seua condició de servei públic.

- 427. Dotació pressupostària independent
- 428. Reformar el sistema d'elecció del Consell General del Poder Judicial
- 429. Elecció directa del Fiscal General de l'Estat
- 430. Incrementarem les mitjans personals i materials de primera necessitat al servei de l'Administració de Justícia. Aquestes necessitats urgents les determinaran els agents que en l'actualitat estan intervenint en l'aplicació de la justícia.
- 431. Recolzarem la recuperació dels drets laborals perduts per l'aplicació de les retallades aplicades des de l'any 2012.
- 432. Adequarem els mitjans materials i personals a les necessitats actuals i la prioritat de l'adscripció de recursos als funcionaris públics amb competència en la lluita contra la corrupció, així com reforçant les unitats de suport de la Policia, de l'Agència Tributària i de la Intervenció als òrgans judicials i fiscals.
- 433. Dotarem d'instruments materials suficients als òrgans encarregats de realitzar el decomís o l'embargament dels béns, mitjans, instruments i guanys del delictes; i, en determinats casos, del seu traspàs i adjudicació definitiva a l'Estat.

Normalització de les relacions amb l'església catòlica

- 434. Denúncia dels Acords Jurídics Espanya-Santa Seu, de 3 de gener de 1979 i negociació d'un nou acord amb l'Església Catòlica en línia amb els celebrats amb la resta de confessions religioses reconegudes per l'Estat.
- 435. Finalització del finançament de l'Església Catòlica a costa dels pressuposts generals de l'Estat i supressió dels beneficis fiscals especials de què gaudeix, podent acollir-se a les excepcions pròpies d'associacions, entitats sense ànim de lucre i/o entitats benèfiques privades, segons siga procedent. Eliminació en la declaració de l'IRPF de l'opció de destinar un percentatge a l'Església o altres organitzacions d'interés social. Les aportacions de particulars a l'Església tindran la consideració de donacions. Limitació de l'exempció de pagar el IBI a aquells immobles propietat de l'Església Catòlica exclusivament destinats al culte, i solament mentre ho estiguen.
- 436. Eliminació dels símbols religiosos en actes, organismes i dependències estatals. L'estat continuarà realitzant la conservació dels edificis de culte considerats patrimoni cultural.
- 437. Eliminació de l'assignatura de Religió Catòlica de l'horari escolar de les escoles públiques. L'ensenyança de la història de les religions s'incorporarà al currículum d'Història.

438. Reclamació de la titularitat del domini o d'altres drets reals sobre els béns que des de 1998 han estat inmatriculats en favor de l'Església Catòlica si la dita immatriculació es va produir sense l'existència prèvia d'un títol material justificatiu de la titularitat al seu favor del dret real sobre el bé immoble de què es tracte, o quan es tracte d'un bé no susceptible de propietat privada en ser de domini públic, encara no hi estiga catalogat formalment, si històricament va gaudir d'eixa presumpció o tractament.
439. Modificació de l'apartat 3 de l'article 16 de la Constitució per eliminar la referència privilegiada a l'Església Catòlica.
440. Introducció de l'adjectiu "laic" en la definició de l'Estat espanyol continguda a l'article 1.1 de la Constitució Espanyola.

3. RECUPERAR LA DEMOCRÀCIA.

Un dels grans problemes de la nostra democràcia ha sigut la falta de mecanismes de legitimitat i participació. La representació sempre ha estat per dalt dels instruments de democràcia directa; les grans decisions s'han pres sense consultar a les persones, inclús quan la pròpia legislació preveu possibilitats de consulta popular.

3.1. Rendició de comptes.

441. Volem que la rendició de comptes davant la societat forme part de la cultura de les institucions públiques.
442. Obligació de rendir comptes davant el Parlament, anualment, de tots els o les titulars dels Ministeris dels seus plans i programes executats amb avaluació dels resultats.
443. Obligació de la Intervenció General de rendir comptes davant el Parlament amb una periodicitat trimestral.
444. Obligació anual dels President del Tribunal de Cuentas i del Defensor del Pueblo de rendir comptes davant el Parlament, amb inclusió d'un pla de millora que incloga propostes per a la millor gestió de la cosa pública i per al seu millor control extern.
445. Participació d'organitzacions ciutadanes amb representació en l'àrea de gestió corresponent en les comissions parlamentàries sobre rendició de comptes.
446. Control de pressupost i despesa. Cada departament haurà de publicar el seu pressupost anual i associar a ell un informe d'execució de despesa bimensual. D'aquesta manera es podrà conèixer l'execució pressupostària, incloent una explicació detallada i raonada dels sobrecosts o retallades durant l'any que modifiquen de forma substancial els comptes aprovats inicialment.
447. Protocol de rendició de comptes: la rendició de comptes ha d'anar encaminada a l'avaluació del grau de compliment dels plans estratègics de les administracions. Cal avançar cap al desenvolupament d'una comptabilitat analítica de les diferents activitats i serveis dels organismes públics que permeti conèixer i publicitar els costos reals de cada actuació i política pública. Els ciutadans volen saber no solament en què gasten les administracions els seus impostos, sinó quins resultats s'obtenen amb aquesta despesa i si aqueixa despesa està justificada des del punt de vista de la majoria. Així, mitjançant llei s'aprova un protocol d'avaluació de polítiques i rendició de comptes; i de la mateixa manera que els òrgans executius de les corporacions privades rendeixen comptes davant la junta d'accionistes, els càrrecs polítics han de rendir comptes davant la ciutadania respecte l'eficiència en l'ús dels recursos posats a la seua disposició.
448. Establir l'obligatorietat legal de rendir explicues i de publicar els resultats en la web per a totes les institucions amb titularitat o finançament públic: la Casa Real, el Consell General del Poder Judicial, els partits polítics, els sindicats i les organitzacions empresarials.
449. Racionalització de les estructures institucionals:
450. Realitzar una auditoria de gestió de tots els organismes, així com dels ens públics de l'anomenada administració instrumental. Revisió dels seus estatuts respectant escrupolosament el principi de gestió directa dels serveis públics, establint els mecanismes de recuperació de les competències que s'hagueren privatitzat o externalitzat, garantint que l'exercici de competències i potestats públiques residisca en els ministeris, i articulant l'eliminació d'ens que bé no tinguen contingut o es troben duplicats.

451. Avaluació del deute de l'Administració Pública i de les empreses amb participació pública en capital, consorcis i instituts públics, analitzant les possibles responsabilitats sancionables econòmiques i legals de governs anteriors, acompanyada d'una anàlisi detallada, cas per cas, del cost/benefici de les activitats i serveis públics externalitzats i del grau de qualitat de la prestació, per a iniciar un procés de negociació amb creditors. En els casos de col·lusió o mala fe s'obriran processos de reestructuració del deute en les instàncies corresponents i en virtut de l'Estat de dret.
452. Certificat de solvència social i ambiental de les empreses contractistes amb les administracions perquè limite o impedisca la contractació de l'Administració amb aquelles empreses que no respecten els drets de les persones treballadores o els imposen condicions precàries de treball, i perquè, d'altra banda, fomenti la contractació dels productes locals.
453. Impulsar normativa perquè les empreses que establisquen una relació contractual o de prestació de serveis amb l'Administració complisquen criteris d'igualtat de gènere en matèria de salaris, percentatge d'homes i dones amb contractes temporals i a temps parcial, i percentatge de dones i homes en cada escala professional de l'empresa.

3.2. Participació ciutadana i transparència.

Participació ciutadana i democratització dels afers públics

Reforma Electoral

Aquest procés ha de comptar amb la màxima participació ciutadana de tots els àmbits polítics, socials i acadèmics i finalitzar amb la convocatòria d'un referèndum on es pregunte a la ciutadania punt per punt.

454. La circumscripció electoral serà la Comunitat Autònoma, a la què se li assignarà un nombre de diputats i diputades proporcional a la seua població.
455. Derogació de la normativa que impedeix l'exercici del sufragi actiu a les persones condemnades.
456. Garanties efectives de paritat en la representació parlamentària.
457. Reforma de la Llei de Publicitat Institucional que regule els seus continguts i pose límits severos quan estiguen en vigor processos electorals de qualsevol àmbit.
458. Derogació del "vot pregat" per a les espanyoles i espanyols residents a l'estranger. Simplificació dels tràmits consulars per poder exercir el dret al vot, amb terminis d'enviament i recepció de paperetes raonables.
459. Si som bons i bones per a treballar, som bones i bons per a decidir: dret al vot als 16 anys.
460. Desenvoluparem una Llei de Participació Ciutadana que regule i facilite el contacte permanent entre el teixit social i les instàncies polítiques que exerceixen l'acció de govern, i que preveja la dotació de fons econòmics per a fomentar l'associacionisme juvenil, veïnal i cultural, a més del dret de participació dels treballadors en les decisions empresarials.
461. El desplegament de la Llei de Memòria Històrica ha de ser efectiu, amb la creació de l'Institut per a la Memòria Històrica i l'impuls de projectes de recuperació de les restes de les persones desaparegudes. Reforma legal per declarar la nul·litat de tots els judicis polítics del franquisme i reconversió del Valle de los Caídos en un Centre d'Interpretació del Franquisme, traslladant les restes del dictador.
462. Major protagonisme de les Corts Generals, en la seua doble funció de poder legislatiu i de control de l'executiu. Reforma del Reglament del Congrés que facilite un funcionament àgil i democràtic.
463. En el marc d'un procés constituent, proposta de creació d'un nou òrgan d'autèntica representació territorial, què haurà de ser aprovada per tota la ciutadania, amb l'eliminació del Senat en la seua forma actual d'ineficaç i innecessària cambra de segona lectura.
464. Reforma del sistema d'elecció dels Òrgans de Govern de les Institucions (Consell General del Poder Judicial, Consell d'Administració de RTVE, etc.), mantenint la seua independència real.
465. Es simplificaran els requisits per a la utilització efectiva de la Iniciativa Legislativa Popular, el Referèndum, i altres instruments de democràcia directa. A més, es farà una reforma legislativa perquè el Parlament, el Tribunal de Comptes i les pròpies Administracions Públiques, puguen exercir un control eficaç de l'aplicació dels fons públics i de l'execució pressupostària i també es reformarà la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, per a assegurar la publicitat, transparència, control i eficàcia de les contractacions.
466. Es reformarà el Consell Econòmic i Social, reforçant les seues competències i la participació de sindicats i altres organitzacions professionals i empresarials.

467. Reformar l'aforament parlamentari per a que no siga un "blindatge" front a l'acció de la justícia. Per tant, cal fer un Pacte Anticorrupció limitant les assignacions econòmiques i els privilegis dels càrrecs públics. Per això s'establirà un codi ètic del càrrec públic d'obligat compliment, que reculla els valors que han d'informar l'ètica en l'activitat pública (interés general, equitat, legalitat, austeritat, transparència, participació, servei a les ciutadanes i ciutadans, etc.) i els compromisos que adquireixen les persones que exercisquen càrrecs públics de respecte a estos valors, en l'exercici quotidià de la seua activitat.
468. Reforma de la Llei Orgànica del Poder Judicial i de la del Tribunal Constitucional per garantir el pluralisme democràtic i territorial i evitar el bloqueig i la paràlisi a què la manipulació dels grans partits ha sotmés ambdós organismes, combinant-ho amb la creació de mecanismes de control públic que asseguren l'absoluta independència del Poder Judicial, i amb la introducció de sistemes d'elecció directa popular de la Fiscalia General de l'Estat i del Defensor del Poble.

Democràcia participativa

469. Redefinir els referèndums com a vinculants per als poders públics.
470. Eliminar les limitacions existents a la Iniciativa Popular, de manera que puga utilitzar-se per a modificar lleis de qualsevol rang, tractats internacionals i estendre estos mecanismes a tots els nivells de participació política, inclosa l'administració local.
471. El Consell General del Poder Judicial i els Consells Judicials Autonòmics han de ser harmonitzats, per tal que estos reben competències delegades d'aquells i s'arribe a articular un sistema de govern dels i les jutges que siga horitzontal en el plànol territorial. A més s'establirà un sistema estricte d'adscripció dels i les jutges a les respectives places, de forma que s'evite els vaivens constants de jutges "de pas" i, per tant, dret ciutadà a l'estabilitat de la plantilla judicial.
472. Els crims contra l'Humanitat seran imprescriptibles i la seua persecució es farà d'acord amb els principis de la justícia universal.
473. Cal reformar la Llei de Demarcació i Planta Judicial per a fer coincidir les demarcacions judicials amb les comarques valencianes.
474. Crearem un organisme independent del poder judicial a nivell de cada Comunitat Autònoma, integrat per un ampla representació social, que tramite les queixes contra l'actuació dels jutges, jutgesses, magistrades i magistrats i elabore una memòria anual que serà elevada a l'Assemblea Legislativa de cada Comunitat Autònoma.
475. Les persones primer: reformarem l'article 135 de la Constitució Espanyola per suprimir la prioritat absoluta atorgada al pagament del deute públic de les administracions públiques.
476. Promoure la democràcia interna dels partits, tal com estableix l'article 6 de la Constitució Espanyola. En la consecució d'aqueix objectiu ha d'incloure's, entre altres mesures, transparència de la seua activitat i les seues despeses, funcionament participatiu, rendició de comptes, l'assumpció d'un codi ètic de conducta, l'establiment de la responsabilitat patrimonial del partit i la pràctica de primàries per a l'elecció de persones candidates.
477. Promoure el desenvolupament de l'article 23 de la Constitució Espanyola de 1978 per a estendre la democràcia participativa a altres esferes com el medi ambient, el dret públic de l'economia o les lleis procedimentals.
478. Regular la participació de la societat civil en qualsevol àmbit d'actuació de la vida política, econòmica, social o cultural en la línia assenyalada per l'article 11 del Tractat de la Unió Europea
479. Crear òrgans de participació ciutadana en estructures educatives i sanitàries properes a la població.

Transparència

480. Publicació de les motivacions i denegacions d'indults de forma argumentada.
481. Creació d'una Oficina Pressupostària del Parlament per a conèixer en temps real com gasta el Govern el pressupost. Publicació de l'execució pressupostària en formats reutilitzables al mateix nivell de detall i amb la mateixa estructura que els PGE.
482. Creació d'un organisme especialitzat de control dins la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que analitze els contractes públics i que pugui actuar prèvia denúncia de qualsevol persona.
483. Creació d'una figura de control ciutadà a les meses d'adjudicació de contractes de regulació harmonitzada, on seran convidats membres d'entitats socials o ciutadanes i ciutadans individuals, que podran observar tot el procés i presentar denúncia a l'organisme de control si s'escau.
484. Publicació d'agendes d'alts i altes càrrecs i membres del Congrés i del Senat i creació d'un registre de lobbies.
485. Reforma de la Llei de Transparència per declarar l'accés a la informació com a dret fonamental, eliminant excepcions poc justificades, com "els interessos econòmics i comercials"
486. Foment de la «cultura open data»: la incorporació de la metodologia de «dades obertes» és una eina essencial per a evitar opacitats, corrupció, clientelisme o pràctiques poc virtuoses; és una filosofia que persegueix que les dades estiguen disponibles de forma lliure a tothom, sense restriccions de copyright, patents o altres mecanismes de control. Així s'assumirà també la publicació completa de la petjada administrativa: informes, esborranys o documents de treball.
487. Suport al programari lliure. Implantació progressiva de programari de codi obert («open source») per a les aplicacions i de formats de fitxer lliures i oberts per a totes les dades utilitzades en l'Administració Pública. Revisió i posada a punt dels repositoris de programari públic per a simplificar l'aprofitament de determinades solucions per a tercers, sobretot aquelles que siguin reutilitzables per col·lectius amb menys recursos. Per a açò s'aplicaran solucions basades en màquines virtuals o productes autoinstal·lables. En coherència amb aqueixa estratègia, s'avaluaran tots els contractes d'externalització de serveis informàtics, intentant potenciar l'ús de programari lliure, llicències obertes i models de negoci basats en programari obert, recolzant al mateix temps la xicoteta i mitja indústria TIC.
488. Regulació de l'activitat dels grups de pressió de forma detallada cercant l'eradicació del tràfic d'influències. L'actuació dels lobbies ha d'ajustar-se a un procediment transparent mitjançant el qual es coneguen els seus objectius i qualsevol actuació que duguen a terme. Aquesta informació ha de ser pública i de fàcil accés.

Modificació de l'estatus econòmic de la Casa Reial

489. Proponem la següent redacció alternativa per a l'article 65.1 de la CE: "En virtut de la seua condició de Cap de l'Estat, el Rei rep dels Pressupostos de l'Estat una quantitat global per al sosteniment de la seua Família i Casa, i distribueix lliurement la mateixa, amb les següents limitacions aplicables a tots els membres de la seua Família i Casa:
 - No podrà posseir patrimoni en jurisdiccions considerades fiscalment opaques pel Govern o altres organismes internacionals
 - No podrà posseir participacions en empreses i/o organitzacions amb ànim de lucre, invertir el seu patrimoni a través de societats d'inversió o semblants, ni concedir préstecs a canvi d'una contraprestació

- L'Estat Espanyol serà el titular de tots els béns adquirits amb càrrec als fons rebuts dels Pressupostos de l'Estat
 - Totes les activitats econòmiques de la Casa Reial i el seu patrimoni seran revisades i auditades per l'òrgan competent del Poder judicial que fiscalitze els comptes i de la gestió econòmica de l'Estat, els informes dels quals seran accessibles a tots els ciutadans i ciutadanes.
 - Les donacions i regals realitzats a un membre de la Família o Casa Reial s'entendran realitzades a l'Estat espanyol. Quan es tracte de béns tangibles d'ús personal i mentre l'Estat no necessite disposar dels dits regals, el destinatari dels mateixos podrà gaudir-ne en usdefruit assumint el cost del seu manteniment.
 - Cap integrant de la Família i Casa real podrà exercir cap funció, ja siga remunerada o no, per compte propi o per a tercers, ni exercir càrrec públics. L'exercici dels seus càrrecs institucionals haurà de realitzar-se en règim de dedicació absoluta.”
490. Cal aprofitar la imprescindible i important reforma de la Constitució en clau més democràtica per discutir la conveniència de mantindre el règim monàrquic. En l'últim cas, caldria fer canvis estètics com la derogació de la llei Sàlica per evitar discriminacions a les dones.

4. UN NOU MODEL PRODUCTIU PER A L'ECONOMIA SOCIAL I SOSTENIBLE.

Durant els últims anys, hem viscut les conseqüències d'un model productiu que ha minvat el nostre Estat de benestar i els assoliments que van aconseguir les nostres mares, els nostres pares, les nostres àvies i els nostres avis. La desigualtat social ha crescut i amb ella l'exclusió i la falta d'oportunitats. La causa més important ha estat l'increment de l'atur, que ha privat d'una font d'ingressos a moltes persones i llars. Però tampoc tenir un lloc de treball és ja garantia d'una subsistència digna; les retallades salarials i la reforma laboral han apostat per una via de salaris baixos i treballs inestables temporals que conformen una nova categoria de persones amb treballs precaris. El procés de pèrdua de rendes és més ampli: la devaluació dels serveis públics paral·lela a l'increment del deute, o haver de fer front a un procés d'endeutament privat en un context de reducció d'ingressos són, en el terreny públic i privat, càrregues importants.

El dinamisme de la nostra economia ha vingut de la mà de sectors (turisme-construcció especulativa) poc progressius des d'un punt de vista tecnològic, i en relació amb el tipus de treball demandat, els salaris, la viabilitat estratègica o el respecte a l'entorn, no s'han adaptat satisfactòriament a l'emergència de noves perifèries mundials en un context de globalització productiva. El nostre diagnòstic és clar: no hi ha eixida de la crisi sense un nou Model Productiu.

4.1. Nou model productiu

Un nou model productiu per a una nova societat.

El model productiu consisteix en què produïm, com ho produïm i com som capaços d'adaptar-nos. Està íntimament lligat a agents econòmics, les institucions, les seues interaccions i les seues lògiques. Per tant, canviar de model productiu implica transformar les relacions socials.

491. Es tracta d'una aposta a mitjà i llarg termini. El canvi consisteix en saber mirar més enllà del cicle electoral i substituir els interessos corporatius de partit pels interessos generals de les persones. Els reptes per al nou model no són pocs: generar molts llocs de treball i, al mateix temps, incrementar la productivitat; augmentar la dotació de capital i tecnologia; ressituar-nos en l'especialització competitiva cap a segments de major valor afegit; reconstruir un nou model social que amplie els serveis públics; recuperar les institucions com a agents centrals del desenvolupament. En definitiva, modernització i benestar.
492. El nou model productiu ha de tindre com a principi rector la sostenibilitat, des d'un enfocament social, polític, ambiental, productiu i cultural. Es tracta de considerar la sostenibilitat com un pilar de la identitat valenciana, una nova cultura de com actuem (austeritat progressista), enfront de la cultura del balafiament que ha predominat durant els últims temps. Anem a promoure una aliança sobre objectius comuns potencials: increments de la productivitat i competitivitat, generació d'empreses sostenibles, creació de llocs de treball de qualitat i més qualificats, ampliació dels serveis públics i participació de les institucions públiques. Una aliança entre persones treballadores (també d'aquelles excloses del món del treball: aturats, joves, dones, immigrants, etc.), autònoms i pimes i institucions públiques que ens permeten crear sinergies i cooperacions. Açò inclou òbviament acords entre les seues organitzacions (sindicats i associacions empresarials), però requereix d'una participació que va més enllà d'elles, i que arriba també a la societat no organitzada.

493. Aquesta aliança ha d'estar basada en un canvi d'estratègia per a eixir de la crisi amb acords sobre increments de la productivitat i competitivitat, generació d'empreses sostenibles, creació de llocs de treball de qualitat i més qualificats, ampliació dels serveis públics i participació de les institucions públiques.

Institucions públiques, mercat i societat civil.

494. Les relacions entre empreses i institucions públiques han de deixar de ser clientelars i corruptives, i d'estar al servei d'unes minories que posseïsquen el poder. Necessitem lideratge públic social des d'una perspectiva de direcció estratègica, coordinació, assessorament tècnic, transferència de fons, coneixements, desenvolupament de la ciència, generació de tecnologia, creació d'infraestructures o foment de projectes comuns entre agents privats i institucions públiques.

Persones treballadores i empresariat.

495. Atendre les necessitats de cada agent, especialment a les persones treballadores i empresàries. S'han de redefinir les relacions de producció i les funcions entre aquests: s'ha de fomentar la responsabilitat social i empresarial i l'auditoria social, dins i fora de les empreses. En aquesta línia, mereix un esment especial l'economia social, encara que el ventall és més ample.

Desenvolupament local.

496. Els municipis han d'exercir un paper fonamental en el nou model, doncs són promotors del desenvolupament econòmic, cultural i social, i han d'aprofitar els recursos locals i incloure a tots els actors socials i econòmics dins del marc d'una política econòmica integral. Apostem, doncs, per un desenvolupament de baix a dalt, basat en projectes concrets que s'adeqüen a les realitats locals. En altres paraules, cal evitar macroprojectes dissenyats des de dalt.

Les mesures de política econòmica

497. Eliminar la morositat pública: La morositat pública, d'ajuntaments, diputacions, autonomies i estat, ha arruïnat moltes empreses sanes i ben gestionades. Garantirem que l'Administració pague en un temps màxim de 30 dies des de la presentació de factures.
498. Invertir per a millorar les funcions econòmiques i socials de les diverses Administracions Públiques, particularment en les infraestructures generadores de competitivitat del sistema productiu abandonant les inversions improductives i de simple promoció política partidista (línies d'AVE sense viatgers, aeroports sense vols, carreteres innecessàries).
499. Desestacionalitzar les vacances de les administracions públiques, amb dos objectius: en primer lloc, acabar amb la subcontractació per vacances del personal de l'administració, amb la distinció injusta entre treballadors i treballadores públics amb contracte fix i substituïts i substituïdes sols per l'estiu, amb una planificació de les plantilles que incloga com a personal fixe tot el personal necessari per a cobrir les vacances i, en segon lloc, anar canviant el model productiu espanyol que s'atura i/o es ralentitza durant l'estiu, per tal de millorar la productivitat, de l'administració i de l'activitat privada.

500. Primar les mesures destinades a facilitar l'augment de la competitivitat de les empreses. Ajudes en base a proporcionar serveis reals (no subvencions en diners que estan prohibides internacionalment) útils per a l'eixida als mercats internacionals, com millorar la quantitat, qualitat i disponibilitat de la informació sobre les característiques dels mercats estrangers, facilitar la creació de xarxa comercial exterior, de màrqueting internacional, etc.
501. Promocionar la demanda d'innovacions per part de les empreses sobre el sistema de recerca i desenvolupament públic, subvencionant les empreses que facen demandes concretes i ben definides.
502. Defensa dels productes industrials propis contra la competència deslleial dels productes extracomunitaris, promovent legislació europea adient (major control dels productes perniciosos i nocius en el consum, dels fabricats amb treball infantil o quasi-esclavitud, dels generadors de contaminació en la seua producció, etc.), acompanyada de mesures que possibiliten la seua aplicació.
503. Apostem per un suport especial a les Pimes i micro-empreses, per la seua importància per la disminució de l'atur. Facilitar l'accés al crèdit de les xicotetes empreses que siguen econòmicament viables
504. Donar facilitats administratives a la creació de noves empreses: generalització de la finestra única a nivell comarcal, i municipal en les poblacions que tinguen polígon industrial; agilització dels tràmits administratius; suport informatiu i de formació a la creació de noves empreses.
505. Promocionar la cooperació entre xicotetes empreses per tal que amb la seua activitat conjunta puguen assolir una grandària eficient que els permeta consolidar-se, créixer, innovar, internacionalitzar-se i ser competitives.

Comerços.

Cal donar suport als consumidors i al xicotet comerç que és el que conforma i dóna vida als nostres pobles i ciutats, com a opció oposada a la progressiva desertització dels nostres pobles que obliga a un ús insostenible del transport particular, produeix menys ocupació i de menor qualitat. Front a les grans superfícies i la seua pressió per la desaparició del xicotet comerç amb el monopoli de la venda dels productes primers, donarem un suport absolut a les demandes del xicotet comerç per assegurar la seua persistència.

506. Pla de suport al xicotet i mitjà comerç, amb els corresponents recursos econòmics. Gestionat per les comunitats autònomes amb participació de les organitzacions municipalistes, per dinamitzar, modernitzar i fer més competitiu el xicotet i mitjà comerç especialitzat i de proximitat.
507. Ampliació de les limitacions a la instal·lació d'equipaments comercials fora de la trama urbana i es controlaran les operacions de simple especulació urbanística que es justifiquen amb la construcció de grans superfícies comercials.
508. Pla de mesures i sancions aplicable, d'ofici o a petició de les comunitats autònomes, a aquelles grans empreses, de capital espanyol o multinacional, implantades en més d'una comunitat autònoma i que, de forma sistemàtica, vulneren las normatives autonòmiques en matèries com ara la defensa de la competència, les rebaixes i d'altres.
509. Redefinició dels horaris i calendaris comercials, per afavorir la conciliació familiar i la protecció del comerç de proximitat.

- 510. Exigència d'assegurances de responsabilitat civil que cobrisquen els danys causats per l'activitat comercial prestada als consumidors en sectors sensibles o de risc per al públic, com ara els productes sanitaris i farmacèutics, alimentació, tallers d'automoció, electrodomèstics, drogueria i química, etc.
- 511. Per fomentar la comunicació entre els sectors comercials i el govern, es crearà un organisme de diàleg institucional entre el govern de l'Estat i el sector del comerç on estiguen representades les organitzacions d'àmbit estatal i autonòmic representatives del sector.
- 512. Ens oposem a la ratificació dels tractats comercials TTIP, TISA (Acord en Comerç de Serveis) i CETA (Acord Integral d'Economia i Comerç que amenacen nostra sobirania, nostra democràcia i nostra economia i l'Estat de benestar, perquè considera les regulacions socials i mediambientals com a simples obstacles per al comerç. Establirem un diàleg amb altres Governos europeus per a que actuen de la mateixa manera.
- 513. És necessari fomentar un model de comerç basat en la diversitat, en la sostenibilitat ambiental i urbana, que siga respectuós amb els drets de les persones, que estiga integrat en la societat i que genere riquesa a nivell local.

Nova Política Industrial

Malgrat els processos de terciarització experimentats per les economies modernes, açò no ha significat en cap cas una pèrdua d'importància estratègica de la indústria. Aquesta continua sent un sector clau d'incorporació de canvi tecnològic que acaba difonent-se per la resta de l'economia, sent una de les principals fonts d'increments de productivitat. Proposem fer-ho:

- 514. Facilitant i estimulant la creació d'empreses. Per açò, apostem per reduir al mínim tots els entrebancs burocràtics.
- 515. Impulsant una política d'infraestructures industrials, que proveïsca el sòl industrial a preus favorables, viviers d'empreses, centres logístics, etc.
- 516. Abaratint el cost i l'accessibilitat a fons financers per a les empreses integralment sostenibles.
- 517. Establint, com a fonamental, mecanismes d'interconnexió entre tots els agents del sistema productiu.
- 518. Oferint una oferta pública de cursos de formació i qualificació de les persones treballadores i empresàries, enfocats a la dotació de les eines tècniques i les capacitats necessàries per a dinamitzar noves empreses o desenvolupar destreses requerides per als nous sectors.
- 519. Fomentant la cooperació empresarial, en qüestions d'innovació, però també d'aprovisionament d'inputs, comercialització, publicitat, internacionalització, etc.
- 520. Iniciant programes de col·laboració i transmissió de coneixements entre grans empreses i Pimes.
- 521. Millorant, com a punt fonamental, les infraestructures de transports i la logística.
- 522. Atracció de personal tècnic altament qualificat per a la introducció de noves tecnologies capdavanteres, a través de programes de mobilitat i intercanvi científic.

4.2. El món rural, l'agricultura, la ramaderia i la pesca

En els darrers quatre anys la crisi social, econòmica i ambiental que patim ha continuat engrandint l'esquerda entre el món rural i la resta de la societat. Aquesta esquerda es manifesta en el continu èxode de població cap a les ciutats i àrees urbanes provocat pel diferencial de rendes que reben els productors primaris pel seu treball amb les rendes dels treballadors de la resta de sectors; la manca de serveis públics a les àrees rurals, educatius, sanitaris i comunicatius entre altres. A pesar de tots els greuges i disfuncions el sector agroalimentari s'ha demostrat en els pitjors anys de la crisi com un sector refugi que ha mantingut l'ocupació, ha liderat les exportacions per davant de les del sector automobilístic i en el cas de l'agricultura ecològica, formaria part dels sectors que poden crear més llocs de treball en els propers anys segons els informes de la O.I.T. i la F.A.O.

Plantegem tres eixos per a l'enfortiment del sector primari en base a la dignificació de la professió agrària retornant-li i reconeguent el paper que juga com a garant de la qualitat ambiental i de salvaguarda del paisatge i per tant de bona part del territori.

Sobirania alimentària.

Cal posar en valor i al mateix nivell, als sectors en els quals es basa l'economia primària del país, això és l'agricultura, la ramaderia, la pesca i el desenvolupament rural. Els quatre sectors constitueixen una part fonamental de la nostra economia, del nostre paisatge i de la nostra manera d'entendre el món, però a més, l'aplicació de polítiques encaminades a la seua sostenibilitat són fonamentals per a garantir per una banda un territori amb futur, i per l'altre la possibilitat d'oferir oportunitats laborals a curt termini a molts sectors de la nostra població. Especialment la més jove, on les taxes d'atur superen el 50% i es fa més necessari el relleu generacional. Les problemàtiques a les que s'enfronten els quatre sectors són molt semblants, patint tots tres una pèssima ordenació dels recursos, com ara la dramàtica desaparició del 41% del sòl agrícola o la pressió sobre els recursos pesquers i una quasi inexistent planificació a l'hora de fer un ús racional que permeta la sostenibilitat, la rendibilitat i la pervivència en el temps d'estes activitats vitals en qualsevol societat. Cal tindre una visió ampla que abarque la totalitat del sector primari, i que aborde aquesta problemàtica a la qual s'enfronta i ofereisca alternatives per a la seua recuperació i desenvolupament. Per això proposem:

523. Un Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i desenvolupament rural fort, recuperant les taxes d'inversió pressupostària perdudes en els darrers anys per tal de realitzar polítiques efectives de manteniment i defensa dels recursos agraris, ramaders, forestals i pesquers.
524. Participació dels actors reals, els productors, llauradors, pastors i ramaders i pescadors, a través del Consell Agrari, Ramader i Pesquer a nivell estatal integrat pels representants autonòmics dels consells locals, les organitzacions agràries, ramaderes, Confraries de pescadors, Universitats i membres de l'Administració, amb la finalitat d'abordar les problemàtiques dels diferents sectors, la recerca d'alternatives a situacions de sobreexplotació o manca de rendibilitat de les seues produccions. Col·laborarà en la confecció de les polítiques del Ministeri i en l'elaboració dels pressupostos.
525. La sostenibilitat de les activitats va lligada a la sostenibilitat mediambiental. Per tant serà prioritària la creació d'un Observatori que analitze els recursos del nostre territori que garantisca i combine la viabilitat de les activitats amb el respecte al Medi Ambient, la preservació dels recursos per a les generacions futures i també per al gaudi de totes i tots.
526. Prohibició dels organismes genèticament modificats per a la producció d'aliments en l'agricultura, ramaderia i aqüicultura, seguint el principi de precaució què regeix en els estats membres de la Unió Europea. S'establirà un període de transició per als pinsos que vinguen d'O.G.M., instant a l'indicació d'aquesta circumstància en els productes de la ramaderia.

527. Pla per impulsar la conversió de l'agricultura de Secà i la ramaderia extensiva cap a la producció ecològica, que haurà de contemplar mesures econòmiques i fiscals, mesures de R+D+i i de formació continuada, i instruments de finançament, incloent-hi fons europeus. Aquests sectors agraris són els grans oblidats de les polítiques públiques i mereixen una atenció per la importància cabdal que tenen en el manteniment de població en el medi rural, la prevenció d'incendis, l'erosió i el canvi climàtic.
528. Mesures per millorar la sostenibilitat dels diversos tipus de regadius en coherència amb la Directiva Marc de l'Aigua i les estratègies d'adaptació al canvi climàtic, tenint en consideració l'estat de les masses d'aigua, del sòl i de la biodiversitat, i l'ordenació del territori.
529. Bancs de terres al llarg del territori de l'estat amb col·laboració de les C.C.A.A., mancomunitats, municipis, cooperatives, etc., per tal d'oferir terres i recursos a persones desocupades i professionals agraris que vulguen ampliar i racionalitzar les seues finques. S'establiran mecanismes d'incentivació fiscals i garanties de seguretat jurídica per als propietaris de les terres. Eliminarem la disposició transitòria 9 de la llei d'I.R.P.F. per la qual es fomenta l'abandonament de terres en les àrees periurbanes i crearem un consell, amb els representants autonòmics dels diferents departaments i conselleries, per a tindre una representació col·legiada amb les negociacions del Ministeri amb les institucions europees.

Professionalització total

Una administració pública ha de garantir l'assessorament i la formació professional necessària als sectors per tal de garantir competències que garantisquen als productors i les productores la capacitat per assolir tots els cicles: des de la producció a l'arribada a la població que consumeix, afavorint la creació d'una nova generació de productors i productores que prioritzen l'obtenció d'aliments sans i saborosos per davant de models que prioritzen únicament la productivitat a qualsevol preu. Proposem:

530. La redefinició de la figura de professional agrari, és necessari acotar perfectament quina és la població receptora de les polítiques agràries i la perceptora de les ajudes que se'n deriven de la P.A.C. Per això és necessari centrar els esforços en els titulars d'explotacions que perceben la major part dels ingressos de l'activitat agrària. Es rebaixarà el mínim per a que més productors puguin rebre les ajudes i s'establirà un màxim de 100.000€ d'ajudes directes.
531. Ens oposem a que l'Estat espanyol signe el TTIP, ni cap altre acord comercial internacional que supose ficar en perill els nostres estàndars de qualitat, sobirania i seguretat alimentària, a banda dels interessos dels xicotets i mitjans productors en favor de les grans corporacions agroindustrials.
532. Impost ambiental per la compra de fitosanitaris. amb el qual es finançarà la certificació dels productors que realitzen la transició cap a models de producció respectuosa amb la salut, amb l'ambient, i que prioritzen l'obtenció d'aliments de la màxima qualitat.
533. Recuperarem la tarifa elèctrica per al regadiu incorporant criteris d'eficiència ambiental, fonamentalment de reducció de l'empremta de carboni amb l'ús d'energies renovables i TICs. Es reformarà l'actual llei de tarifes elèctriques per tal de que a les indústries agroalimentàries que funcionen els mesos de campanya únicament puguin variar les condicions de contractació i no haver de contractar un terme de potència únic per als 12 mesos de l'any. En aquest cas també ajudarem a la conversió a l'agroindústria l'ús d'energies renovables i eficiència energètica, i a l'aprofitament de la pròpia biomassa per diferents processos energètics i de reutilització.

- 534. Reformarem les titulacions de la formació professional agrària/ramadera/pesquera a impartir en els instituts de secundària i escoles de capacitació. Creant centres de referència per als diferents sub-sectors que estiguen directament relacionats amb la realitat productiva de l'entorn. Quota rebaixada per a l'afiliació a la Seguretat Social en el Règim Agrari per a joves i desocupats d'altres sectors que s'incorporen a l'activitat agrària.
- 535. Revisió de la legislació que tenen les ETT del sector agrari, suprimint-les si no s'arriben a acords de jornals mínims, o si el sector entén que existeix competència deslleial amb els treballadors del camp.
- 536. Recuperació de l'extensió agrària i inversió en innovació i formació per al desenvolupament rural, amb l'objectiu de reduir els costos de producció dels llauradors i ramaders.
- 537. Facilitarem el trànsit per les vies pecuàries per als ramaders que realitzen transhumància entre diferents comunitats autònomes. També farem que el Ministeri negocie una reducció en el coeficient que s'apliquen a les pastures per al càlcul de les subvencions europees.

Millora dels canals de distribució.

Cal garantir una part de la cadena de valor per a productors i productores. Necessitem una indústria agroalimentària forta però que prioritze l'ús de producció primària local. Per altra banda cal afavorir els canals curts de comercialització. Per aconseguir-ho actuarem en les següents línies:

- 538. Armonitzarem a l'alça les normatives autonòmiques de Venda Directa i canals curts de comercialització, adaptada als xicotets i mitjans productors/es, que garantisca la possibilitat de poder vendre el seu producte, així com la seua transformació en altres derivats, directament a les persones consumidores. D'eixa manera el pescador/a, llaurador/a o ramader/a es pot convertir a més a més, en el responsable i beneficiari de l'elaboració del producte final. A través de l'AESAN es revisaran o crearan les normatives tècnic-sanitàries de les produccions agroalimentàries artesanals.
- 539. Des de l'administració incentivarem la creació d'infraestructures públiques comunitàries d'àmbit comarcal o supracomarcal, amb tots els serveis i garanties sanitàries que puguen permetre la transformació dels diferents productes per a la seua distribució i venda: escorxadors públics certificats per a produir carn de qualitat, escorxadors mòbils per a donar servei a les zones aïllades que s'hagen quedat sense aquest servei públic, obradors blancs per als productes vegetals, transformació i envasat dels productes de la mar i de la producció piscícola continental, etc.
- 540. Incentivarem la creació de marques de qualitat D.O.P., I.G.P., etc. com a símbol de la qualitat dels productes que obtinguts i elaborats seguint les directrius elaborades, es generen en el nostre territori i d'esta manera puguen ser un referent europeu i una garantia de futur per a la nostra societat. Proposarem la utilització d'estos productes certificats en les licitacions de menjadors comunitaris públics en escoles, hospitals i centres penitenciaris.
- 541. Es realitzaran polítiques de distribució dels marges comercials posant en marxa la reglamentació de la Llei de millora del funcionament de la Cadena Alimentària. Es realitzaran campanyes de promoció de les produccions ramaderes extensives així com també de la pesca artesanal. Es permetrà el pastoreig controlat en els "parcs nacionals" per tal de valoritzar les produccions que s'obtinguen en aquests espais singulars.
- 542. Acondicionarem les línies ferroviàries, especialment les de l'arc mediterrani, per tal de redirigir el transport de les produccions agràries i ramaderes destinades al mercat europeu de la carretera al ferrocarril, fent-lo més sostenible i eficient.

543. Revisarem les actuals lleis de cooperativisme per a recolzar estes entitats independentment del seu tamany. Treballant per la seua especialització com a estratègia per tal d'aconseguir la seua viabilitat econòmica.
544. Promoció de la concentració de la gestió de les explotacions agràries sense concentrar la propietat. Més explícitament, recolzarem les xarxes de col·laboracions entre llauradors o ramaders, així com les cooperatives i empreses d'economia social viables productivament.
545. Desenvolupament de l'activitat industrial de transformació dels productes agraris, ramaders i pesquers i recuperació del paper de l'INIA com a centre de recerca participativa i desenvolupament de noves varietats i processos, a més de l'estudi i protecció de les varietats i races autòctones. Recolzament de l'investigació participativa i la innovació amb participació propositiva i activa del sector. Aposta clara per la Transferència de Tecnologia i la divulgació de les noves tecnologies i avanços interessants per al sector, així com la promoció de l'ús de les TICs aplicades a una agricultura més sostenible.
546. Recuperar les arts de pesca selectives i investigar amb la col·laboració de les Universitats, millores de selectivitat, amb l'objectiu de revertir l'estat de sobreexplotació que pateixen els recursos actualment de manera progressiva, per tal de recuperar els stocks i assolir la rendibilitat del sector.
547. Adaptar les polítiques del Ministeri al Conveni sobre la Diversitat Biològica de les Nacions Unides que estableix que per a l'any 2020, al menys un 10% de les regions marines del planeta disposen d'alguna figura de protecció i convenientment gestionades.

4.3. Apostar per l'economia social

L'economia social inclou cooperatives, empreses de treball associat i organitzacions no lucratives. Es tracta d'un sector empresarial que canvia la lògica lucrativa convencional per una lògica social; el seu objectiu principal és oferir un servei als associats i a la societat més que un benefici, i les seues formes d'organització parteixen d'una lògica participativa i horitzontal. Per açò, encarna bé el principi rector del model: la sostenibilitat integral (productiva, social i participativa).

El cooperativisme destrueix menys ocupació i manté la seua activitat en el territori, lluny de la lògica deslocalitzadora que una part del sector privat ha practicat. També en termes d'igualtat, la economia social va un pas per endavant: són les empreses amb major presència de dones.

A més, organitzativament es tracta d'empreses amb una gestió més participativa, transparent i responsable en relació tant amb els seus socis com amb la comunitat local. També la distribució de les rendes és menys concentrada que en la resta del sector privat. En definitiva, és clar que les empreses de la economia social van un pas per endavant en alguns dels objectius del model i per açò cal apostar de forma decidida per la seua promoció. Proposem:

548. Eliminar totes les barreres burocràtiques a la creació de noves cooperatives.
549. Dins de les línies de promoció d'empreses i ocupacions, cal discriminar positivament aquelles que adopten formes d'economia social. A més, cal acompanyar-ho dels instruments pressupostaris (bé en forma de desgravaments, bé en forma de subvencions, préstecs favorables, etcètera).
550. Promoure la gestió cooperativa en les contractacions públiques. Incloure les cooperatives de treball en les clàusules socials perquè accedisquen als concursos públics, tal com estableix la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu. En línia amb els principis que defensem, la contractació pública ha de contemplar compromisos efectius de creació d'ocupació, desenvolupament local i cohesió social.
551. Incloure l'impuls en les cooperatives i el treball associat com a mesura de creació d'ocupació: engegar programes de formació i estímul per a l'autoocupació cooperativa dins dels tallers d'ocupació, escoles taller, cursos de formació públics.
552. Prioritzar les formes d'Economia Social dins dels programes de foment a l'empreniment juvenil: creació d'un programa específic per a joves que promoga el cooperativisme com a via d'accés a l'ocupació.
553. Inserir a les cooperatives en els sectors de la innovació, coneixement, internacionalització i economies externes. La economia social ha d'aspirar a ser tant o més eficient i competitiva que altres models empresarials; per açò, s'enfronta als mateixos reptes que la resta de pimes.
554. Potenciarem les mesures i instruments de suport a l'economia social, donant suport a les estructures representatives de l'economia social, especialment les que mostren l'esforç d'agregació dels diferents sectors i incentivant les noves empreses, oferint assessorament respecte al pla d'empresa i/o formació per a la gestió empresarial a més de facilitant els avals per al creixement, així com l'aplicació de fórmules de capital risc.
555. Enfortirem els acords amb la Universitat per a l'ensenyament, amb la gestió d'accions formatives habituals i també la divulgació i coneixement del sector de l'economia social.
556. Sol·licitud als mitjans de comunicació, especialment als públics, de la divulgació de les realitats de l'Economia Social a més de la presència dels representants de l'economia social als organismes de diàleg.

557. Reserva d'una part de la licitació d'obres i serveis per a les empreses d'economia social, impulsant així, la incorporació de clàusules socials en la contractació pública per incrementar l'impacte social dels projectes.
558. Plans de suport per a la transformació de societats mercantils en crisi en cooperatives o societats laborals, per tal de garantir el manteniment dels llocs de feina.
559. S'impulsaran els centres especials de treball i a les empreses que treballen per la inserció laboral de col·lectius amb risc d'exclusió social.
560. Suport financer a les experiències de banca ètica promogudes des de la societat civil, així com d'altres propostes d'economia solidària (consum ecològic, turisme solidari, agricultura ecològica, etc.).
561. Prioritzar les empreses d'inserció i entitats sense ànim de lucre quan es tinguen que fer les licitacions de serveis per part de qualsevol administració pública de l'estat.

4.4. Importància de la ciència i la R+D+i

Un esforç de molts anys per a la formació de persones, grups i línies de treball en l'àmbit científic, tècnic, de la innovació i de la transferència del coneixement al teixit productiu ha donat pas a la actual desintegració de grups de recerca, a l'abandonament de projectes, a la pèrdua de talents i a la frustració de moltes oportunitats. La recerca, desenvolupament i innovació (R+D+i) ha sigut tractada com una moneda de canvi més en el procés de submissió als dictats d'austeritat per part de dirigents incapaços de distingir entre la despesa prescindible i la inversió necessària.

La generació i la transferència del coneixement és una delicada maquinària que requereix de molt esforç i encert per a posar-la marxa i en la qual, no obstant açò, qualsevol alteració dóna lloc a conseqüències que costa molts anys revertir. Açò no ha sigut comprès per governs que han retallat any rere any i han arribat a acumular un 40% de disminució de la inversió entre 2009 i 2015.

Però el mal no es limita als equips i projectes. El talent innovador, tan abundant i valorat tradicionalment en el nostre territori, solament es pot mantenir oferint carreres professionals dignes amb garanties de continuïtat en el temps dels recursos i els equips. Per tant, proposem:

En ciència, tecnologia, R+D+i i societat

562. Dissenyar una carrera investigadora integral que prenga en consideració totes les etapes en la investigació, des de la fase predoctoral, passant per la postdoctoral inicial i finalitzant amb l'estabilitat dels investigadors sèniors amb experiència. A més, convertirem les beques postdoctorals de personal investigador en contractes laborals i contractació dels becaris predoctorals perquè tenim que reformar en profunditat l'Estatut del Personal Investigador en formació per acabar amb la situació de precarietat i inseguretat laboral dels investigadors, per tal d'incentivar la carrera investigadora i evitar la fugida constant de cervells cap a l'estranger.
563. Assumim la Carta Europea de l'Investigador, per considerar tot el personal investigador (des de la fase de postgrau) com a professionals, i no com a persones en extensió del període de formació universitària.
564. Creació d'una mesa de diàleg permanent de les associacions de defensa dels investigadors amb les universitats públiques i el Consell Superior d'Investigacions Científiques per tal d'abordar des del consens totes les qüestions relatives a la carrera investigadora.
565. Recuperació de la intel·ligència i el talent perduts en l'emigració del personal investigador altament format amb l'aposta per models de carrera professional estable i la garantia d'equips humans i tecnològics ben dotats a llarg termini, i l'assignació de recursos que permeten la conversió d'aquestes capacitats en realitats econòmiques i socials.
566. Millora de les condicions d'accés de les pimes, treballadors i treballadores autònomes i persones emprenedores a serveis d'alt nivell tecnològic, tant en l'àmbit dels equipaments, assajos de productes, materials, etcètera com en el disseny, consultoria i assessoria científiques, tècniques i de gestió, recolzant fins al final els projectes més viables i evitant l'endeutament d'empreses i persones emprenedores.
567. Millora dels criteris de mesurament i avaluació del rendiment de l'R+D+i, equilibrant els factors referits a:
 - La projecció internacional
 - Les repercussions econòmiques i socials dels resultats
 - El caràcter obert i accessible dels productes de la recerca i
 - L'orientació a la cooperació entre els agent que formen el teixit de creació i transferència de coneixement i el teixit productiu.

En el finançament de l'R+D+i

568. Destinar el 2.7% del PIB en els pressupostos de 2017 fins a arribar al 3%, de la mitjana de la UE en 2020. Ha de tractar-se d'una partida protegida i ha de negociar-se amb altres forces per a comprometre la màxima estabilitat en el temps de la mateixa en els àmbits autonòmics i estatals.
569. Establint criteris de planificació i estratègies plurianuals, com es fa a nivell europeu, per a permetre que el funcionament de les organitzacions estiga basat en previsions a mig termini.
570. Prioritzant l'esforç en «capacitat» (fonamentalment recursos humans, tant de recerca com de desenvolupament i de transferència del coneixement) sobre els de «infraestructura» (edificis, instal·lacions, equips... que poden resultar no sostenibles) i «activitat» (projectes finalistes).
571. Augmentant el pressupost de les convocatòries de beques, ajudes i finançament d'infraestructures i capacitats d'R+D+i en tota la seua amplitud, plantejant convocatòries que complisquen criteris de:
 572. Profunditat i extensió suficients, per a evitar que les persones amb capacitat per a formar-se en la recerca, les persones amb projectes que poden arribar a generar beneficis econòmics i socials, i les empreses que identifiquen finestres d'oportunitat i necessiten suport hagen de recórrer a crèdits que condicionen la viabilitat de les seues iniciatives i generen una situació d'endeutament i un risc de pèrdua d'aquestes oportunitats.
 573. Baix impacte burocràtic, que concedisca terminis amplis, idealment sempre oberts, mecanismes de sol·licitud àgils i sense exigència de documents innecessaris, revisió professional de l'impacte i viabilitat de les sol·licituds, i mesurament eficaç i rigorós dels resultats aconseguits.
 574. Se separaran els pressupostos de la R+D+i de caràcter militar de la R+D+i de caràcter civil, a més de ser completament transparents en la seua assignació. Inversió del 2% del pressupost en R+D+i de caràcter civil, per igualar-nos a la mitjana de l'Unió Europea.
 575. Ecosistema d'R+D+i: Vertebrant el sistema format pels agents de creació del coneixement (universitats, centres de recerca), de desenvolupament i transferència (centres tecnològics, oficines de transferència dels resultats de la investigació [OTRIS]...) i d'usuaris i usuàries per a l'aprofitament productiu (empreses, administracions). Tots els elements de recerca i innovació i les polítiques per a promoure'ls haurien d'estar sota una coordinació única (una única conselleria o direcció general) amb transparència, professionalitat en la gestió de l'R+D+i des de l'Administració, competència en els quadres, vocació per l'avaluació dels resultats de la gestió, bona articulació i diàleg constant amb tots els actors del sistema:
 576. Universitats: Les universitats públiques, a més de tenir una funció de formació i creació de pensament, constitueixen en el nostre territori les majors generadores de coneixement científic i tecnològic. Hem de connectar-les eficaçment amb la resta de l'ecosistema d'R+D+i.
 577. Centres de recerca: Els centres de recerca pertanyents a les universitats o al Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) han d'obrir la seua activitat a la de la resta d'actors per a revertir el procés endogàmic afavorit pel foment de la publicació d'articles científics en detriment d'altres resultats que sí suposen una connexió amb el sistema productiu.
 578. Centres tecnològics: La xarxa d'instituts tecnològics que funciona en el nostre territori des de fa diverses dècades és un model cap a l'exterior que ha de consolidar-se en el marc de la estratègia estatal.

579. Agents usuaris dels resultats de la ciència i la tecnologia: Les empreses, les institucions i la ciutadania són els potencials beneficiaris dels resultats de la recerca científica i tècnica. S'han d'establir mecanismes d'accés, suport i coordinació que vagen sempre orientats al bé comú.
580. Persones investigadores: Les persones que es dediquen a labors de recerca, difusió, desenvolupament i implantació de solucions innovadores reben de la societat un encàrrec i una recompensa en forma de retribucions, d'oportunitats de promoció i d'accés als mitjans necessaris per a realitzar la seua labor, que ha de ser facilitada al màxim.

4.5. Turisme

Apostem per una estratègia turística per als propers deu anys que, partint dels principis de sostenibilitat, rendibilitat i cooperació, permeta un nou model turístic.

Redactar l'Estratègia Turística Espanyola 2011-2020 que suplisca la manca d'anàlisis estratègiques que actualment pateix el sector i que partirà del reconeixement i potenciació de 6 clústers turístics:

- Costa i clima.
- Rural i natural.
- Grans atraccions, reunions i esdeveniments.
- Patrimoni i cultura.
- Salut i esport.
- Altres productes estratègics (aficions diverses, micro mercats, noves modes i tendències, etc.).

Estratègies

581. Qualitat, diferenciació, preservació, sostenibilitat.
582. Augment de la qualitat de les costes:
 - Segell de qualitat q diferencia platges verdes de platges blaves
 - Moratòria en la construcció i ampliació de ports, fins que no s'estudie l'impacte sobre la dinàmica litoral de noves esculleres. Dotació de serveis amb la substitució de esculleres per embarcadors elevats.
 - Construcció de passeigs litorals en materials alternatius al ciment i reversibles.
583. Associar determinades ajudes públiques a la consecució d'objectius i certificacions de qualitat.
584. Premiar i destacar les empreses que aconseguen certificacions de qualitat, potenciant les ambientals.

Globalització i cooperació internacional

585. Potenciar la presència permanent en mercats emissors: Londres, Brussel·les, Berlín, Nova York, Beijing, Tòquio, etc.
586. Redisseny de les webs de promoció turística per mercats emissors geogràfics.
587. Recolzament a la cooperació internacional en formació i tecnologia turística.

Formació

588. Reorganització i racionalització dels recursos per a la formació turística: CDTs, IES, Universitats, altres centres públics i privats.
589. Aposta per la formació virtual i a distància.
590. Modernització dels programes formatius reglats.

Innovació i desenvolupament tecnològic

591. Incentius fiscals a la modernització empresarial i de atractius públics turístics.
592. Potenciar l'estudi de mercats turístics.

Pla integral de qualitat

S'entén la qualitat com un impuls cap a un canvi radical del sector turístic en la seua estructura, gestió i expansió internacional.

593. Este Pla també persegueix la coordinació entre tots els nivells de govern (estatal, autonòmic i local) i sectors empresarials. Els programes que promourà dit Pla són:
 - Qualitat dels destins turístics.
 - Qualitat en els productes turístics.
 - Qualitat en sectors empresarials.
 - Formació de qualitat.
 - Desenvolupament i Innovació Tecnològica.
 - Internacionalització de l'empresa turística.
 - Cooperació internacional.
 - Informació estadística i anàlisi econòmica.
 - Promoció.
 - Suport a la comercialització exterior
 - Potenciació del turisme rural. Com a generador de riquesa en les nostres àrees més deprimides i sobre tot per la funció social de estabilitzar la economia de les municipis de l'interior

4.6. Treball i ocupació

Els indicadors laborals representen un exemple tangible dels errors d'un model que ha prevalgut la despesa supèrflua i no ha cuidat al sector de les pimes ni dels autònoms, i els ha portat a l'actual situació de desigualtat, pobresa, desocupació i precarietat laboral.

Dos de cada tres persones sense ocupació tenen com a màxim l'escolarització obligatòria. És, per tant, una desocupació que afecta a la població més desfavorida, i aconseguix, com mai abans ho havia fet, als qui sustenten principalment a les famílies i a les persones majors de 45 anys. Al costat d'ells, la joventut és la imatge més evident de l'enfonsament al que han portat les actuals polítiques de gestió de la crisi. La situació s'agreuja també per a les dones, els immigrants, les llars on tots els actius estan en atur (que ja aconseguix al 10,4 % de les llars valencianes) i la població amb diversitat funcional.

Aquesta gravetat de la desocupació provoca taxes de risc de pobresa i exclusió també per sobre de la mitjana nacional. Els grups més nombrosos de la ciutadania es veuen afectats, cada vegada més, per l'ascens de la precarietat i la vulnerabilitat social. Els efectes actuals i futurs en termes de desigualtat i els problemes socials que succeiran si no es posa fre a l'actual evolució són alarmants.

Fan falta noves polítiques d'ocupació per a afrontar aquesta situació d'emergència i un relleu que aborde una desprecarietat de la ciutadania. La idea de «estem eixint de la crisi» és equívoca. Ens trobem, més aviat, en un estat depressiu mantingut, en el qual poden observar-se lleugeres millorances conjunturals sense que açò supose tornar al creixement econòmic sostingut que ens anuncien els polítics irresponsables que la van provocar. No podem conformar-nos amb lleugeres millores que perllongaran altres 15 o 20 anys altes taxes de desocupació i precarietat.

Actualment hi ha 22'4% d'aturades i aturats al País Valencià, segons l'EPA, que representen al voltant de 528.000 persones. Quant a la població específicament jove, l'atur passa del 50%. L'atur de llarga durada ha passat, en la legislatura 2011-2015, del 50% al 61%, i afecta especialment als majors de 45 anys, molts dels quals no tornaran ja a treballar si no es mamprenen polítiques diferents.

A més, s'ha produït un greu deteriorament de les condicions de treball i un deteriorament preocupant de l'efectivitat del Servei Públic d'Ocupació, la utilització del qual a Espanya (28% de les persones sense ocupació) és la més baixa de tota la Unió Europea.

També s'ha produït un descens de 540.800 persones en el total de la població activa, bàsicament constituït per persones que ja no volen inscriure's als serveis d'ocupació davant la manca d'expectatives.

És urgent la derogació de la reforma laboral del Govern Rajoy, pel seu evident fracàs en intentar fer recaure el preu de la crisi sobre la gent treballadora, en compte d'apostar per la millora de l'eficiència i de la competitivitat.

Per a açò, es fa necessari una política d'ocupació en la qual les persones que tenen més dificultats es vegen representades, reconegudes i s'impulse una redistribució que els aconseguisca avanços i millores. Unes polítiques d'ocupació que atenguen no solament a les persones, sinó que arreglegen les demandes i necessitats de les entitats, associacions, moviments populars, de la població en general. Unes polítiques d'ocupació que, sense oblidar l'objectiu de l'ocupació, no renunciem a crear oportunitats per a noves relacions entre les persones, menys dirigides pel mercat i el treball assalariat i més pel fet de compartir experiències, participar i opinar, que incorpore en la creació de riquesa els treballs de cures i reproducció social, la creació de béns públics comuns i un teixit econòmic de tall cooperatiu i més igualitari. En concret, proposem:

Ocupació de qualitat

594. Cal retornar la centralitat als convenis col·lectius, com a instrument de millora constant dels salaris i condicions laborals.
595. Cal reconèixer el paper institucional dels sindicats a més de promocionar un gran acord estatal i nacional amb els representants del món econòmic i social per tal d'establir-hi els grans objectius estratègics.
596. Més garanties i major indemnitzacions front a l'acomiadament.
597. Igualtat salarial homes-dones, per acabar amb la injusta situació actual, en la què les dones guanyen globalment un 24% menys que els homes.
598. Salari Mínim Interprofessional equivalent al 60% del salari mitjà espanyol, d'acord amb les recomanacions de la Carta Social Europea, i els salaris creixeran fins igualar o ultrapassar l'IPC (en el darrer cas, sempre que ho permeten els creixements de la productivitat) amb un major creixement salarial en els sectors amb retribucions estructurals baixes, i sempre amb igualtat salarial
599. La reducció de la temporalitat i la precarietat és prioritària en la contractació, fins situar-la en taxes similars a la mitjana de l'Unió Europea (equiparació dels salaris dels treballadors amb contracte temporal a les retribucions dels assalariats amb contracte indefinit).
600. Limitació legal de les condicions d'utilització dels contractes temporals i donar incentius per a la conversió de contractes temporals en indefinits. Així, es desenvoluparà una reforma legal i es limitarà l'àmbit d'activitat de les subcontractacions, de les empreses de treball temporal i de les denominades "empreses de serveis integrals".
601. Específicament quant a les ETT, es limitarà la seua actuació a tasques temporals per un màxim de tres mesos. Així mateix, es determinaran aquells sectors en els quals l'activitat de les ETT estaran excloses.
602. Es limitaran també els contractes d'obra i servei a un màxim d'un any, de manera que es convertisquen en indefinits de forma automàtica si l'activitat supera l'annualitat.
603. Els contractes de formació i aprenentatge es transformaran per evitar que s'utilitzin com a font de mà d'obra barata, tot dotant-los d'un autèntic contingut formatiu, i amb reducció de l'edat màxima d'utilització fins als 23 anys, en compte dels 25 actuals. Es restablirà l'obligació de dedicar com a mínim un terç de la jornada a activitats formatives, i s'atribuirà al personal treballador els mateixos drets laborals de què gaudeix la resta de persones treballadores.
604. Les inspeccions de treball seran el mitjà per reduir i eradicar l'economia submergida i per tant s'incrementaran les seues dotacions pressupostàries.
605. Es faran limitacions legals als Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO), prohibint-los en empreses amb beneficis o amb directius què cobren sous notòriament per damunt la mitjana.
606. En l'àmbit de les administracions públiques, es promourà una regulació per la qual es limite la subcontractació a un sol nivell, i es prescindisca de la subcontracta per l'incompliment provat de les obligacions laborals o mediambientals, amb l'objectiu de convertir l'administració pública en responsable subsidiari i evitar que siga origen de precarització de les relacions laborals.
607. Actuació per a l'orientació professional, la millora del nivell de la formació ocupacional, la formació al llarg de la vida laboral i el suport a l'autoocupació.

608. Es donarà més pressupost per a les polítiques actives d'ocupació (fins a l'1,2% del PIB) i personal per als serveis públics d'ocupació, amb una atenció personalitzada que comporte la tutorització de l'aturat i aturada en el seu itinerari cap a la inserció laboral. Es traspasarà als ajuntaments les competències sobre les polítiques d'ocupació actives amb les condicions i amb el finançament necessaris per exercir-les adequadament.
609. Major coordinació dels diferents serveis públics d'ocupació, de manera que les empreses compten amb una intermediació àgil i eficaç per a cobrir les seues vacants laborals.
610. Es crearan llocs de treball derivats de plans d'infraestructures públiques associades al nou model de sostenibilitat com són les xarxes ferroviàries i de transport col·lectiu, xarxes d'electricitat per recarregar els vehicles, logística intermodal, i adaptació de les infraestructures al canvi climàtic. També es crearan llocs de treball qualificats en els sectors R+D, T.I.C. i financer, nanotecnologia, aparells relacionats amb la salut, etc.
611. S'establirà un marc de negociació col·lectiva que vetle per evitar les discriminacions laborals, en particular les de gènere, reduisca la temporalitat, promoga la seguretat en el treball i evite el treball irregular.
612. Es faran limitacions legals als Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO), prohibint-los en empreses amb beneficis de quantia notòria o amb directius que cobren sous notòriament per damunt la mitjana.
613. Modificarem l'INEM, per tal que el subsidi als desempleats es done per a una veritable recerca d'ocupació. Per això cal millorar la coordinació entre l'administració central (la que abona el subsidi) i l'autònoma (la que busca el lloc de treball i dona formació).
614. La convergència amb les taxes d'activitat europees, en especial pel que fa a la taxa d'activitat femenina i de la gent jove, serà prioritària.
615. Cal aprovar per Llei la Jornada Laboral de 35 hores com a instrument per a la creació d'ocupació.
616. Jubilació als 64 anys, llevat d'aquells sectors en que calga que siga inferior en atenció a la seua perillositat i/o penositat.
617. Regularització del tercer sector com a nova font d'ocupació.
618. Recolzarem les modificacions de jornada que milloren la qualitat de vida dels treballadors i de les treballadores i la productivitat de les empreses.
619. Foment de l'any sabàtic, com a mínim cada quinze anys de treball.
620. L'ocupació a temps parcial serà de lliure opció personal i sempre mantenint la proporcionalitat en les retribucions amb el treball a temps complet.
621. S'estimularà la contractació de persones aturades majors de 45 anys, especialment d'aquelles que tinguen familiars al seu càrrec.
622. S'establiran convenis amb els països d'origen per definir els mecanismes adients per a la contractació de treballadors i treballadores temporers, vetlant pel procediment de contractació i les condicions de treball, allotjament, atenció social i sanitària, així com per les activitats culturals i de lleure.
623. Cal desenvolupar un pla per reduir la sinistralitat laboral, incrementant les mesures i mitjans d'inspecció i control, i desenvolupar un model de prevenció amb participació de tots els sectors implicats.
624. Crearem una Junta Electoral Sindical per evitar intromissions de les empreses en els processos d'elecció.
625. Reformes legals cap a la eliminació de l'acomiadament lliure.

Formació per a l'ocupació de qualitat

- 626. Es fomentaran els recursos econòmics per desenvolupar la formació professional en el seu conjunt, l'ocupacional en especial, així com la integració de tota la formació professional (reglada, contínua i ocupacional), de manera preferent en els instituts públics, dotant de majors recursos materials i humans els centres formatius públics. Reclamarem també la materialització del traspàs dels fons i competències de la Formació Contínua al País Valencià.
- 627. La formació professional incentivarà la qualitat de les pràctiques en les empreses, incrementant els programes escola - treball.
- 628. Potenciarem una oferta suficient i de qualitat on la Universitat jugue un paper important en la revalorització de la formació a partir d'una anàlisi de les necessitats de formació amb un contacte permanent amb les organitzacions sindicals i empresarials, garantint una oferta formativa disponible al llarg de tot l'any.
- 629. Cal desenvolupar programes per reduir significativament el fracàs escolar dels joves i impulsar als Programes de Qualificació Professional Inicial (PQPI). Enfortirem al mateix temps el paper de la comunitat educativa i de la seua formació contínua.
- 630. Es crearan programes de formació específics per a dones que desitgen la reincorporació al treball després d'una llarga absència, un pla per a la formació dels discapacitats físics, psíquics i sensorials en atur, impulsant una nova normativa que fomenti la integració social i laboral dels disminuïts, obligant les empreses a omplir les seues plantilles amb un 2% de persones amb disminucions i també s'impulsaran plans de formació i inserció laboral per regularitzar la situació dels immigrants, tot establint plans d'acollida mitjançant les administracions locals. A més, els immigrants tindran dret a la utilització del Servei Públic d'Ocupació.

Salut al treball

- 631. Cal que les mútues d'accidents desapareguen perquè el sistema públic de salut assumisca l'atenció sanitària i la gestió del subsidi de baixa (per part de l'Institut Nacional de la Seguretat Social), així com el retorn a la Seguretat Social del patrimoni que li és propi, ara usdefruit de les mútues, i amb el manteniment, si s'escau, de l'aportació patronal a les quotes de la Seguretat Social per al finançament d'este servei públic. A més cal enfortir el control de l'administració a les mútues, donant la possibilitat de codecidir (entre personal i empresariat) a quina mútua s'afilia l'empresa, i també crear una cogestió paritària de la mútua entre patronal i sindicat.
- 632. És urgent la derogació immediata del Real Decret-Llei 6/2000, que permet que els metges adscrits a les mútues puguen donar altes (als efectes de prestacions econòmiques) als treballadors i treballadores que es troben de baixa per contingències comunes. També cal retirar a les mútues la potestat de portar, a petició de l'empresa, la gestió econòmica de l'A.I.T. per contingències comunes, per no tenir cap justificació social ni econòmica, i generar molts perjudicis als treballadors i treballadores. Per tot això es constituirà un grup de treball al Consell Econòmic i Social per analitzar l'actual model de mútues a l'Estat espanyol, en especial pel que fa a la assistència sanitària, i que faça un informe dels problemes d'este model i les possibles millores, per així arribar a:
- 633. La implantació d'un nou sistema de direcció a les mútues, basat en una representació tripartita composta en una tercera part per representants dels empresaris, una altra tercera part per representants de l'Administració, i una tercera part de les centrals sindicals més representatives.

634. La implantació per part de l'Administració de mecanismes de control a l'activitat sanitària que desenvolupen les mútues, especialment per supervisar la correcció dels tractaments sanitaris, la concessió o no concessió de baixes mèdiques per contingència professional i el desviament de baixes a la Seguretat Social.
635. Hem de redefinir, amb objectius clars, la tasca a desenvolupar per l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene al Treball (INSHT), primordialment consensuada a la Comissió Nacional de Seguretat i Salut. A més l'INSHT tindrà independència política, redefinint l'òrgan de participació dels agents socials perquè siga més eficaç el control de l'actuació de l'INSHT i aquells puguen fer les seues propostes d'actuació.
636. Aprofundirem en la cooperació entre Fiscalia i Inspecció de Treball en el cas d'accidents de treball greus i mortals i de risc per manca de mesures de seguretat, determinant criteris comuns de la Fiscalia a tot l'Estat i formació específica dels fiscals en el camp de la normativa de prevenció de riscos laborals a més de consens entre Estat i Comunitats Autònomes en la definició de criteris d'actuació en prevenció de riscos laborals, amb participació dels agents socials.
637. Traspàs de la Inspecció de Treball per aquelles comunitats autònomes que ho demanen, establint mecanismes de coordinació en l'àmbit estatal.
638. Els metges i les metgesses d'empresa han de poder realitzar el seu treball de forma independent. La seua contractació i ordenació laboral dependrà d'un comitè amb representació de l'empresa, els treballadors i l'administració.

Altres actuacions de l'administració central

639. S'equipararan, tant en l'àmbit legal com funcional, els treballadors i treballadores (sobre tot funcionariat) en la prevenció de riscos laborals i es determinaran per part de l'Administració Central, actuacions de suport a les empreses que presenten plans d'actuació en prevenció de riscos laborals, amb beneficis fiscals, crèdits blans, prioritat de contractació per l'Administració, comercialització de productes, etc.
640. Per a tal fi, es regularà la formació dels tècnics superiors de prevenció en l'àmbit universitari i s'inclouran els continguts formatius preventius a l'ensenyament secundari. També cal establir una línia de suport a la investigació en el camp de la prevenció de riscos laborals (I+D), convocant regularment beques per a la formació de personal investigador a la seguretat i salut en el treball.
641. S'inclouran a la Llei de Prevenció de Riscos Laborals de la normativa de desenvolupament determinats col·lectius exclosos, com ara treballadors i treballadores de la llar - família, de protecció civil, etc. I es regularan legalment els riscos emergents com, per exemple, els riscos psicosocials.
642. Es modificarà el Reglament dels Serveis de Prevenció perquè, quan les empreses agafen un servei de prevenció alié, existisca com a mínim, un treballador/a de l'empresa amb la formació, ocupació i dedicació adients que el capaciten per l'aplicació pràctica de les mesures derivades dels processos previs d'avaluació. També es concretarà aquest reglament en quant a les Auditories legals, sobretot establint mecanismes per assegurar que les deficiències detectades pels auditors a les empreses han estat corregides.

L'economia social, un sector econòmic per enfortir

- 643. Potenciarem les mesures i instruments de suport a l'economia social, recolzant les seues estructures representatives, especialment les que demostren l'esforç d'agregació dels diferents sectors i incentivant les noves empreses, oferint assessorament respecte al pla d'empresa i/o formació per a la gestió empresarial a més de facilitant els avals per al creixement, així com l'aplicació de fórmules de capital risc.
- 644. Enfortirem els acords amb la Universitat per a l'ensenyament, amb la gestió d'accions formatives habituals i també la divulgació i coneixement del sector de l'economia social, a partir de les bones pràctiques que es realitzen en el que es refereix a les propostes emprenedores que signifiquen creixement d'ocupació combinant-ho amb la sol·licitud als mitjans de comunicació, especialment als públics, de la divulgació de les realitats de l'Economia Social a més de la presència dels representants de l'economia social als organismes de diàleg.
- 645. Cal reservar una part de la licitació d'obres i serveis per a les empreses d'economia social, impulsant així, la incorporació de clàusules socials en la contractació pública, per incrementar l'impacte social dels projectes. A més, es desenvoluparan plans de suport per a la transformació de societats mercantils en crisi en cooperatives o societats laborals, per tal de garantir el manteniment dels llocs de feina.
- 646. S'impulsaran els centres especials de treball i a les empreses que treballen per la inserció laboral de col·lectius amb risc d'exclusió social a més de donar suport financer a les experiències de banca ètica promogudes des de la societat civil, així com d'altres propostes d'economia solidària (consum ecològic, turisme solidari, agricultura ecològica, etc.).

Els autònoms

- 647. Cal modificar determinats aspectes fiscals com l'adaptació i flexibilització del sistema de mòduls, tot reconeixent les noves activitats aparegudes per tal d'establir una fiscalitat justa i equitativa, a més de prendre mesures legals per tal de reconèixer el ple dret a la salut i la seguretat en el treball d'este col·lectiu.
- 648. Per tal que els autònoms puguin créixer en la seua activitat, se'ls dotarà de polítiques actives de suport a l'inici i el desenvolupament de l'activitat: simplificació i racionalització dels tràmits burocràtics, creació d'instruments de suport i orientació, línies de crèdit blans i possibilitat d'una veritable capitalització de les prestacions d'atur per iniciar l'activitat com a treballador o treballadora autònoma. A més, en cas de dificultats financeres, es facilitaran mecanismes de gestió tributària per tal de garantir la continuïtat de l'activitat productiva.
- 649. Tot això amb el suport de mecanismes de diàleg i representació entre les diferents administracions públiques i les organitzacions representatives del treball autònom.
- 650. Cal ampliar el concepte de treballadors i treballadores autònomes dependents per evitar abusos empresarials i millorar les condicions laborals i el compliment dels seus drets, adaptant també la normativa en prevenció de riscos laborals a aquest col·lectiu i aplicant-hi el sistema alemany de reducció de jornada compatible amb el cobrament parcial de l'atur.
- 651. Dret a la formació contínua i el reciclatge. Adaptarem la normativa i els sistemes de formació a la seua complexa realitat i modificació de l'actual normativa per permetre que també les organitzacions d'autònoms d'àmbit autonòmic, i no sols estatal, puguin accedir als fons públics i promoure accions formatives.

652. Modificarem el punt 1 de l'article 2 del Decret 2530/1970, de 20 d'agost, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms perquè a definir com a tals únicament aquells que ingressen mensualment una quantitat neta superior al Salari Mínim Interprofessional.

Política industrial

653. Impulsarem un model productiu fonamentat en la protecció ambiental i en les indústries i serveis del coneixement, mitjançant la creació d'empreses de noves tecnologies amb un elevat nivell de qualificació del seu personal i la multiplicació de la inversió en recerca i desenvolupament de projectes territorialitzats de modernització dels sectors industrials tradicionals per aconseguir més valor afegit i innovació d'aquestes empreses. Cal garantir el manteniment de la infraestructura productiva l'Estat i al País Valencià i, a l'hora, potenciar la internacionalització a totes les escales, especialment a nous mercats emergents com ara el nord-africà. A més cal multiplicar els recursos econòmics en R+D+i per situar-se a nivells de la mitjana europea i aspirar a assolir el 3% sobre el PIB que recomana la UE. També es facilitarà la creació d'instruments financers (capital risc) que suposen un suport al finançament per a noves empreses (els recursos per capital risc representen el 0,4% del PIB de la mitjana europea, mentre la mitjana espanyola és del 0,2%).
654. Pla de potenciació de l'ús de les TIC per les empreses a mes de potenciar els Centres Tecnològics en el conjunt del territori espanyol per facilitar a les empreses la innovació dels productes.
655. És prioritari el desenvolupament d'un Pla d'Infraestructures, potenciant el transport públic, millorant la xarxa viària secundària i potenciant la xarxa ferroviària de transport de mercaderies. També ho és l'aplicació de polítiques d'ecologia industrial que servisquen per a l'aprofitament i la reutilització dels residus industrials generats, impulsant l'ús de fons energètiques renovables per minimitzar l'impacte ambiental global dels polígons. Per tant, cal crear un Consell Sectorial de Política Industrial amb la participació de les comunitats autònomes, els sindicats i la patronal més representatius amb l'objectiu de crear un espai de debat i concertació amb el govern central en matèria de política industrial.
656. La democràcia i participació dels treballadors i les treballadores a les empreses és essencial, perquè l'empresa no és resultat exclusiu del capital, sinó una realització concreta del treball humà. Per tal d'estendre els drets de la ciutadania a les empreses, cal impulsar legalment la participació dels treballadors i treballadores en la seua gestió i presa de decisions diària.

Treball i inserció laboral

La tasca de inserció soci-laboral consisteix en buscar solucions que milloren la qualitat de vida de les persones desfavorides, buscant fórmules que ens permeten a través del treball crear una societat més justa i dignificar les persones amb discapacitat, persones en situació o risc d'exclusió social o pobresa i persones desempleades majors de 45 anys que han sigut apartades de forma totalment injusta del mercat de treball.

657. Modernització de Centres Ocupacionals i Tallers Pre-laborals d'Inserció Social.
658. Redactar un reglament el qual assigne a cada Centre Ocupacional un Centre Especial d'Ocupació al què nodrisca de personal segons les seues capacitats, tot això amb itineraris d'inserció sociolaboral individualitzats.

659. Fomentar Tallers de Formació en Noves Tecnologies amb la finalitat de disminuir l'analfabetisme en esta matèria en col·lectius en situació d'exclusió social.
660. Reforma en la normativa d'accés als Cursos de Formació Ocupacional d'Acreditació de Professionalitat amb l'objecte que puguen accedir aquelles persones que no tinguen el Graduat Escolar o l'E.S.O. per mitjà d'una prova específica.
661. Polítiques Actives de creació i impuls d'Empreses Solidàries (Centres Especials d'Ocupació per al sector de la discapacitat, Empreses d'Inserció contra l'exclusió social i Cooperatives d'Integració Social que estimulen la reincorporació laboral de persones desempleades majors de 45 anys).
662. Implantar un nou tipus d'IVA Reduït Social amb l'objecte de promoure la contractació de béns i servicis de les empreses solidàries per part de les empreses normalitzades.
663. Crear una marca publicitària estatal que diferencie a les empreses solidàries de les ordinàries amb la finalitat que les persones consumidores coneguen que a l'adquirir eixos productes o servicis està contribuint a millorar la qualitat de vida de persones desfavorides.
664. Creació d'una Agència de Comerç d'Economia Solidària, la finalitat de la qual serà informar totes les empreses tradicionals de les activitats mercantils realitzades per les empreses solidàries per a promoure l'activitat comercial entre estes.
665. Augmentar el control per part de l'Autoritat Laboral del compliment de la Quota de Reserva del 2% en el sector privat de persones amb discapacitat.
666. Ampliar l'àmbit d'actuació de la quota de reserva anterior a persones en situació o risc d'exclusió social i persones desocupades majors de 45 anys.
667. Incorporar, en les Mesures Alternatives a la Quota de Reserva, a les Empreses d'Inserció i a les Cooperatives d'Integració Social.
668. Derogar com a Mesura Alternativa a la Quota de Reserva la donació i accions de patrocini a fundacions i associacions.
669. Incorporar Clàusules Socials en tota l'Administració Pública que incloguen polítiques d'inserció sociolaboral en els processos de contractació pública, afavorint la contractació d'empreses solidàries o empreses ordinàries que compten en les seues plantilles un alt percentatge de persones amb dificultats d'incorporació al mercat de treball.
670. Ampliar la cartera de prestació de serveis per part de totes les Administracions Públiques creant noves prestacions basades en els Nous Jaciments d'Ocupació (noves necessitats socials, culturals, mediambientals, etc.), reservant eixos treballs a les empreses solidàries.
671. La banca pública atorgarà fons i microcrèdits a molt baixos tipus d'interés per a projectes econòmics viables o d'interés social per a la creació o ampliació d'empreses solidàries.
672. Incorporar les Persones Desempleades Majors de 45 anys en el col·lectiu de Persones en Situació o Risc d'Exclusió Social.
673. Millorar les Bonificacions en les quotes de Seguretat Social en les Empreses d'Inserció i en la contractació indefinida de Persones en Situació o Risc d'Exclusió Social.
674. Dotar de majors recursos humans, tècnics i econòmics als Programes d'Inserció Soci-Laboral en general i molt en especial als Programes d'Ocupació amb Suport, Programes Integrals d'Ocupació i Tallers de Formació i Inserció Laboral.
675. Augmentar les subvencions als Centres Especials d'Ocupació per finançar els Projectes Generadors d'Ocupació, Manteniment de Llocs de Treball de Persones amb Discapacitat i Unitats de Suport encarregades de prestar Serveis d'Ajust Personal i Social.

- 676. Incrementar la quantia econòmica assignades a les Empreses d'Inserció, especialment les destinades a sufragar el personal tècnic encarregat de realitzar les Mesures d'Intervenció i Acompanyament..
- 677. Beques-salari i beques directes en funció de la renda familiar.
- 678. Més i millor ocupació i un treball amb drets des del primer dia.
- 679. Intensificació de les accions contra el frau en la contractació.
- 680. Programes de formació i d'inserció laboral de la joventut, amb especial atenció als nous jaciments d'ocupació social i ambiental.
- 681. Línies de crèdit amb avals públics per a la creació de cooperatives juvenils.
- 682. Reconeixement dels drets laborals i socials dels becaris i joves investigadors

Ocupació verda. Treball sostenible social i ecològicament

Promourem l'ocupació verda perquè, a més de ser sostenible, per a cada unitat monetària d'inversió es creen més llocs de treball que les indústries i serveis tradicionals. Proposem una innovadora manera de crear riquesa i prosperitat, respectant el medi ambient i fomentant una societat robusta i autònoma.

Mitjançant actuacions d'impuls centrades en l'eficiència energètica, les energies renovables, l'ecoturisme, l'agricultura ecològica, el transport sostenible i l'ecoindústria, considerem que és possible la creació de 107.800 llocs de treball al País Valencià, i de 1.068.000 llocs a tot l'Estat espanyol, durant el període 2016-2020,

Aquest pla precisa una inversió de 15.000 milions d'euros, dels quals solament 3.000 han de ser diners públics (obtinguts mitjançant consignacions pressupostàries adients en el marc d'un pressupost expansiu gràcies al major control del frau fiscal i la corrupció que proposem en aquest programa), atés que la utilització de fons europeus i capital d'inversors privats ofereix un nivell d'apalancament suficient.

Amb l'ocupació verda fomentarem:

- 683. La producció local dels aliments i dels productes, de manera que es fomenten els llocs de treball pròxim al lloc de consum.
- 684. La producció energètica autònoma i neta. Les energies renovables creen molts més llocs de treball en la construcció i en el manteniment de les instal·lacions que una central tèrmica o una nuclear. A més estalvia molts milions d'euros en petroli i fomenta l'autonomia energètica de la societat fent-la resistent a l'increments dels preus dels combustibles.
- 685. L'ús de mà d'obra. L'agricultura ecològica és molt més saludable i dona més ocupació que l'agricultura industrial. O el reciclatge, on es creen moltes més llocs de treball que en la construcció d'una incineradora.
- 686. El treball digne. Volem que l'ocupació verda fomenti treballs que permeten la vida digna dels treballadors.
- 687. Un pla de rehabilitació energètica dels edificis antics, de manera que cap a 2040 s'arribe a rehabilitar energèticament prop del 60% del parc d'habitatges de l'estat espanyol, amb un estalvi energètic de 600 milions de barrils de petroli d'energia final i l'evitació de 300 milions de tones de CO2. Això significa potenciar l'autonomia energètica i ser més resistents als futurs increments del petroli.
- 688. Un pla de foment de les energies autònomes i netes.

689. Millorar la competitivitat. Incrementar l'eficiència ecològica dels processos econòmics i disminuir l'intensitat energètica i hídrica de la nostra economia (aconseguir que per a obtenir un mateix euro de valor afegit en la producció, emprem i paguem menys en energia, aigua i altres recursos escassos i cada vegada més cars).
690. Reconversió ecològica dels processos productius, que els faça més nets, que recuperen més els propis residus convertint-los en noves matèries primeres i que establisca processos d'eficiència energètica, hídrica i en l'ús d'altres recursos, per aconseguir, amb les mateixes inversions i amb el mateixos recursos, una producció major i uns menors residus i tot un procés industrial més net i més segur, pels treballadors i per a la societat en general. Aquestes mesures d'eficiència s'han d'introduir en tots els sectors per a què s'incremente la seua viabilitat i s'abaratén els costos.
691. Promourem la implantació d'un Sistema de Dipòsit, Devolució i Retorn d'Envasos (SDDR) com el que hi ha a Alemanya i als països escandinaus. Amb l'objectiu de crear-ne fins a 14.000 llocs de treball.

Propostes de política legislativa

692. Establirem l'Estatut de participació i protecció laboral en la xicoteta empresa per a evitar la desigualtat i desprotecció dels treballadors i treballadores que hi pateixen. A més d'una llei marc per a la promoció de la responsabilitat social de l'empresa, que regule la negociació i participació social i un altra dels drets del teletreball per regular les noves situacions d'este sistema de treball, tant pel que fa al treball assalariat com a l'autònom.
693. També es farà una llei de promoció de la participació sindical en els canvis organitzatius de l'empresa, establint un conjunt de bases que garantisquen la participació sindical activa, prèvia a l'adopció de les decisions empresarials, en els processos de canvi i flexibilitat en l'organització empresarial.
694. Es regularà la subcontractació en les administracions públiques, i de les cadenes de subcontractació en el sector privat, amb especial atenció a la problemàtica de prevenció dels riscos laborals.
695. Es desenvoluparà la Llei de Mobilitat per tal de reforçar normativament la participació sindical en allò relacionat amb el transport col·lectiu als centres de treball.
696. S'establiran concretament els drets i deures dels treballadors i treballadores en l'accés a Internet i a l'ús del correu electrònic amb l'objectiu que els treballadors i treballadores puguen fer ús de les eines telemàtiques per qüestions personals i professionals, per les seues comunicacions amb els sindicats i amb les diverses administracions públiques per tant, els sindicats podran establir relacions d'informació i comunicació amb els treballadors i treballadores a través de les xarxes telemàtiques establides en el marc de l'empresa i l'administració.
697. Es regularan immediatament els ciberdrets en les administracions públiques per actuar com exemple del desenvolupament de la democràcia tecnològica.

4.7. Energia i infraestructures

La Proposta de Política Energètica que proposem per a les pròximes eleccions generals del 20 de desembre defineix el Full de ruta per a que la nostra economia realitzi una transició exitosa cap a una economia baixa en carboni i per tant cap a un nou model energètic sostenible, sense Emissions de CO2 mitjançant l'abandó progressiu de la dependència dels combustibles fòssils, l'ús eficient de l'energia i les energies renovables, així com el dret de la ciutadania a l'accés lliure a aquestes fonts renovables. Per Tant, caldrà derogar tota aquella legislació produïda essencialment des de 2008 que impedisca a l'Estat espanyol complir amb els seus compromisos, generar nova legislació i actuar sobre sis eixos:

- Emissions zero per a 2050
- Reducció de la demanda d'energia final amb referència a 2005:
 - - 20% per a 2020
 - - 40% per a 2030
 - - 50% per a 2050
- Proveïment energètic 100% renovable per al 2050
- Proveïment amb renovables al 100% del sector elèctric a 2040
- Impuls dels nous jaciments d'ocupació
- Eradicació de la pobresa energètica
- Creació d'ocupació i activitat econòmica.

El conjunt de polítiques energètiques i d'adaptació al canvi climàtic contenen importants jaciments d'ocupació i capacitat d'activació de l'economia. L'objectiu és treballar per una proposta més ambiciosa que l'actual de la UE i que es situe en l'entorn i més enllà dels paràmetres demanats pel Parlament Europeu en horitzó de 2050, donat que l'increment dels compromisos per evitar que la temperatura mitjana del planeta no sobrepassi els 2°C condueix a escenaris de major activitat econòmica, major independència energètica i major creació d'ocupació.

Reforma global urgent del sector energètic

El sector energètic a l'estat espanyol depèn fonamentalment de fonts de generació fòssil i nuclear, amb efectes adversos sobre el medi ambient, la salut i la seguretat de subministrament. És per això que proposem,

698. Dur a terme una revisió profunda del sistema energètic que incloga una auditoria integral del dèficit de tarifa, una reforma de l'estructura retributiva per tecnologia tenint en compte el cost reals de generació i externalitats, baix la premissa de la sostenibilitat, que garantisca l'entrada de les fonts renovables en tots els seus àmbits, electricitat, climatització i transport.
699. Avançar cap a un sistema basat en la fiscalitat mediambiental (o verda), que penalitzi les fonts d'energia contaminants i afavorisca el desenvolupament de les energies provinents de recursos renovables autòctons, inesgotables i, en la gran majoria dels casos, gratuïts.
700. Una transformació profunda del funcionament i regulació del sector ja que ha estat el mateix sector elèctric, amb el suport de la normativa en vigor, el que en comptes de fomentar un desenvolupament ampli de la utilització de l'electricitat com vector, s'ha dedicat a mantenir, a través d'una estructura oligopolista i tancada, la impossibilitat que la població consumidora siga part activa en la cobertura de les seues necessitats energètiques.

701. Adaptar el sector elèctric ha de ser una prioritat, perquè sobre ell pivotarà una bona part del desenvolupament de la política energètica del futur, el que significa que la seua activitat no ha d'estar verticalment integrada afavorint el manteniment de posicions de domini degudes a tenir activitat en les diferents fases del negoci elèctric: generació, distribució, comercialització, etc. En tot cas, el seu posicionament verticalment integrat no ha de suposar una barrera als drets dels consumidors.

Pla d'estalvi i eficiència energètica

L'eficiència energètica ha de contemplar-se com l'eix vertebral de tot el sistema energètic actuant a nivell legislatiu i programàtic. En concordança amb aquesta visió i amb l'objectiu que per a l'any 2050 la demanda d'energia siga la mateixa que ho va ser el 2005. Per això cal posar en marxa nombroses mesures, entenent que les persones que consumeixen ha de deixar de ser un subjecte passiu en tots els ordres, tant a nivell domèstic com industrial.

702. El primer pas és desbloquejar la transposició de la Directiva Europea d'Eficiència Energètica 2012/27 / UE l'esborrany està bloquejat, amb un considerable retard en la transposició i porta aturat molts mesos.
703. Canviar la facturació, eliminant els peatges i fent que es grave el consum procedent de fonts contaminants, es prime el de fonts renovables i sobretot es beneficie als que incorporen mesures d'eficiència energètica.
704. Establir plans sectorials en tots els sectors com, l'urbà, domèstic de serveis i industrial, en l'agricultura i la ramaderia.
705. Una profunda revisió del PAEE 2011-2020 que es situe en l'horitzó de 2050 i concorde amb els objectius de la nova política energètica.

Un nou Pla d'Energies Renovables

L'evolució tecnològica i industrial dels sistemes d'aprofitament de les fonts d'energia renovables i l'existència d'un potencial energètic específicament alt en fonts com la solar i l'eòlica i suficient com en el cas de la hidroelèctrica i la biomassa, fan de l'estat espanyol un lloc idoni per assolir un objectiu 100% renovable.

Malgrat el potencial energètic existent i el lideratge que el desenvolupament integral de les tecnologies d'aprofitament de fonts d'energia renovables ha tingut, aquesta situació s'ha revertit en els últims anys fins a provocar la seua paralització i el tancament de nombroses indústries.

Les causes de l'abandonament de les energies renovables s'han de buscar en la defensa dels interessos del sector energètic tradicional per part del Govern espanyol, que l'ha defensat per a que no perga la seua posició dominant enfront de l'aparició de nous agents i l'ascens de la demanda per pràctiques com l'autoconsum.

La nostra proposta és la d'assolir en el 2040 el 100% de la generació d'electricitat amb fonts renovables d'energia i per al 2050 una aportació al sistema energètic pròxim al 100% renovable, superant el que estableix actualment el full de ruta actual de la UE. Per a això cal implicar totes les administracions: europea, estatal, autonòmica i local mitjançant objectius temporalitzats, objectivables i mesurables.

Per això proposem:

706. L'anul·lació de mesures retroactives de la legislació vigent, restablint el marc d'estabilitat enfront de les inversions i els procediments administratius d'abans de la reforma duta a terme des del 2010.

707. Elaboració d'un Pla d'Energies Renovables per al 2016 que es situe en l'horitzó de 2050, amb rang de llei i inclusió del mateix en la Planificació Energètica amb objectius valorables cada 10 anys, amb objectius per tecnologies i vinculants per a totes les Administracions públiques.
708. Desenvolupament d'un pla industrial i de R + D + i de transferència de tecnologia a la indústria per fomentar la generació de valor tecnològic com a suport a l'aprofitament de fonts d'energies renovables.
709. Desenvolupament d'un Pla de formació, en tots els àmbits tecnològics i de materials en els diferents nivells, des d'estudis de caràcter universitari a formació professional.
710. Adaptació de les xarxes i incorporació en la planificació estatal amb el mateix caràcter vinculant. Al llarg de 2016 es desenvoluparà un pla d'adaptació per a les xarxes de distribució i una revisió de les xarxes de transport d'acord amb l'entrada en funcionament de centrals renovables i del tancament escalonat i programat de les centrals convencionals.
711. Establiment d'un sistema retributiu suficient, convergent i d'acord amb les corbes d'aprenentatge i maduració de cada tecnologia, definit per la vida útil i en base a les característiques de cada tecnologia i/o l'emplaçament de les instal·lacions.
712. Establiment d'una política fiscal activa perquè la transició cap a les energies renovables siga suportada per les energies no renovables, tant amb criteris de corresponsabilitat de quota com amb criteris d'incorporació de costos mediambientals.
713. Per l'energia eòlica, Pla de repotenciació, impuls de la eòlica de petita i mitjana potència i impuls de l'eòlica marina.
714. La solar fotovoltaica està cridada a ser un dels pilars de la cobertura de la demanda d'energia, principalment per tractar-se d'una tecnologia modular, distribuïda, de recurs disponible conegut i per la reducció de costos que la fan competitiva respecte a altres fonts. El seu paper modular la converteix en la base de la generació i en el pilar de la gestió activa de la demanda en permetre que la població consumidora assumisca el paper de generadora. Cal desenvolupar una normativa específica que facilite la seua integració en el sistema amb tot el seu potencial.
El pla de desenvolupament de la fotovoltaica està especialment centrat en la seua incorporació com a base de la generació distribuïda i específicament en la seua aplicació i integració en la rehabilitació energètica d'edificis al costat de la solar tèrmica per a ACS conjuntament per assolir l'objectiu d'Edificis de Consum Gairebé Nul.
715. La biomassa destinada sobretot per a aplicacions tèrmiques a partir de residus de jardineria urbana i residus agrícoles, requereix també d'una gestió eficient i sostenible dels boscos.
716. També el biogàs autòcton per a aplicacions de mobilitat en Xarxes públiques, així com una gestió eficient i sostenible del reciclatge de residus.
717. La geotèrmica que ja és troba en fase de maduració avançada ha de jugar un important paper en la climatització d'edificis residencials de serveis i industrials.
718. Totes aquestes renovables (biomassa, biogàs i geotèrmica) precisen de Plans Específics i regulació específica per al seu desenvolupament i ubicació en el nou sistema energètic.

Autoconsum i generació distribuïda

En la nostra proposta energètica de la població que consumeix ha d'assumir un paper predominant a l'hora de decidir de quina forma vol cobrir les seves necessitats energètiques.

Per aconseguir la corresponsabilitat de les persones consumidores és necessari obrir sense limitacions la possibilitat de generació d'energia elèctrica en el punt de consum i establir un marc de relació d'intercanvi obert entre diferents consumidors i productors. Si bé la generació

distribuïda ha assolit un nivell de maduresa suficient per convertir-se en el procés lògic d'abastiment energètic, a l'estat espanyol no només que no ha estat fomentada, sinó que ni tan sols legalitzada, cosa que a la majoria de països del nostre entorn és una realitat assumida i l'eix d'un nou model energètic per al futur. El Govern actual ha proposat un desenvolupament normatiu vergonyós, només en base a mantenir un oligopoli del sector elèctric tradicional que veu com la reducció de la demanda d'energia afecta la rendibilitat econòmica de les seues centrals.

El desenvolupament que proposem es basa en les següents propostes:

719. La pràctica de l'autoconsum ha de ser fomentada de forma oberta tant pel que fa a la possibilitat d'agregar persones consumidores com generadores.
720. La posada en marxa d'un procediment administratiu, sense l'existència de barreres, que permeta el desenvolupament de l'autoconsum amb la modificació del marc tarifari actual.
721. La no existència de limitacions ni en la dimensió de la instal·lació, ni en potència, ni per la relació entre l'energia generada i la consumida.
722. El desenvolupament de l'autoconsum ha d'implicar el compromís i el dret per part dels consumidors, en igualtat de condicions que la resta d'agents del sistema, d'actuar de manera activa en la cobertura de la seua demanda energètica.
723. L'emmagatzematge és primordial per al funcionament adequat d'una instal·lació d'autoconsum, ja que en la seua instal·lació porta implícita la gestió de la demanda o l'adequació d'aquesta a les magnituds del sistema de generació i per tant la minimització del seu consum respecte a la xarxa.
724. El tractament fiscal d'aquest tipus d'iniciatives ha de fomentar el seu ús tant pel que fa a l'IVA com a la fiscalitat dels fluxos econòmics generats.
725. Com està passant a la resta de països del nostre entorn la generació en consum serà el procediment generalitzat de cobertura de la demanda i com més aviat s'adapten les infraestructures, els models de relació entre persones consumidores i persones productores i la transparència en la definició dels costos que configuren la tarifa i la seua evolució en funció de la composició del sistema elèctric, abans es disposarà d'un avantatge competitiu en disposar d'un sistema elèctric eficient i una societat compromesa.
726. Els models de relacions i la configuració dels sistemes estan en procés de definició plantejant-se una oportunitat ineludible per generar valor econòmic al voltant de la generació distribuïda, en el desenvolupament de:
 - Equipament per a muntatge i instal·lació, sistemes de gestió de la demanda en models de generació i consum, desenvolupament de sistemes de potència, inversors i sistemes d'emmagatzematge.
 - Plans d'implantació d'equipament de generació en tots els edificis públics segons els compromisos adquirits per a edificis de Consum Gairebé Nul.
 - Definició del model de gestió i de cobertura no aportat per la gestió de la demanda: sistemes d'emmagatzematge primari centralitzat i secundari i sistemes distribuïts mitjançant bateries fixes o en els vehicles elèctrics.

Altres plans que s'hauran de contemplar

727. Tancament del sector energètic del carbó garantint la protecció social en les zones afectades i un pla de reactivació econòmica i diversificació industrial.
728. Tancament progressiu de les centrals nuclears segons vaja caducant la llicència d'activitat, i atenent especialment a la construcció de l'ATC com a part del pla de tancament.
729. La prohibició de les prospeccions per l'extracció de combustibles fòssils, del fracking així com la importació de gas procedent d'aquest tipus de tècniques extractives.
730. Donats els consums energètics derivats del cicle integral de l'aigua, es vetlarà per a que la dessalació i en general el tractament i bombeig de l'aigua incorpore energies renovables
731. Per als sectors energètics bruts i contaminants que hauran de ser tancats, el cessament de l'activitat ha d'estar acompanyat de plans de transició justa, de manera que les persones treballadores en els esmentats sectors no patisquen cap conseqüència negativa en les seues vides i puguin reincorporar-se a altres sectors d'activitat.

5. TERRITORI I FINANÇAMENT.

L'espai és un element essencial per a comprendre les relacions econòmiques, socials, polítiques i ambientals en una societat. La geografia explica, i molt. És un factor sense el qual no podríem explicar l'heterogeneïtat i la diversificació de maneres de vida que es donen a diferents escales. Entre territori i societat existeix una dialèctica per la qual el territori condiona el desenvolupament de les societats alhora que aquestes transformen el territori on viuen.

5.1. Mobilitat i transport sostenible

Fins ara, hem funcionat amb plans d'urbanisme jerarquitcats, imposats des de dalt i que han demostrat la seua incapacitat per a resoldre els problemes i necessitats de la ciutadania

D'altra banda, dècades de foment de la indústria automobilística han comportat un model de mobilitat insostenible, en el qual s'han impulsat infraestructures en benefici de l'automòbil restant atractiu a altres mitjans més eficients com el ferrocarril per al transport de mercaderies, la bicicleta per a trajectes curts o el transport públic per a desplaçament urbà i metropolità.

La mobilitat i el transport sostenible han de ser definits, per criteris energètics, mediambientals i perquè la mobilitat vertebrada el desenvolupament de les ciutats i les interrelacions entre els ciutadans. La totalitat de la mobilitat ha d'estar regida per plans de Mobilitat i Transport Sostenible.

La consecució de l'objectiu d'emissions zero exigeix en primera instància fomentar les relacions de proximitat, i per a la gestió d'esta logística bàsica, de forma ineludible tendir a que tot el transport es realitze mitjançant vehicles elèctrics o d'emissions zero (elèctrics, hidrogen, alimentats amb biocombustibles). És a dir, sense la utilització de vehicles que consumisquen combustibles fòssils.

Transformació de la mobilitat

Un nou enfocament institucional de les inversions en infraestructures de mobilitat i transport és urgent abordar. Aquest nou enfocament hauria de començar amb un canvi en la prioritat de les inversions del transport urbà i interurbà. Al marge d'actuacions puntuals relacionades amb l'increment de la seguretat com variants urbanes, ha de cessar la construcció de noves carreteres d'alta capacitat, dedicant els fons públics preferentment a la millora dels serveis de rodalies, dels ferrocarrils regionals, autonòmics, carrils bici, carrils Bus i VAO d'accés a les ciutats, així com a la infraestructura que permeta la ràpida electrificació del transport. Maximització i foment de l'ús del ferrocarril. L'ús del ferrocarril per al transport de mercaderies i de persones ha de constituir una prioritat vertebradora del territori i les seues activitats econòmiques mitjançant:

732. La incorporació d'estructures logístiques per al seu desenvolupament.
733. La completa electrificació de la xarxa de ferrocarrils de passatgers i mercaderies.
734. L'enfortiment i foment de xarxes de ferrocarril de curta distància entre nuclis de població propers o dins de les ciutats en les que el transport públic elèctric és una prioritat de primer grau: xarxes de tren de curta distància, rodalies, metro, tramvia i autobusos elèctrics.
735. Moratòria de la construcció de noves línies ferroviàries d'Alta Velocitat (AVE), per tal de no incrementar el malbaratament de inversions mai recuperables, en línia amb les recomanacions del Tribunal de Comptes. Pla de concentració de inversions en la modernització i millora de la xarxa ferroviària d'ús general, actualment abandonada.

736. Defensa del caràcter de servei públic i no de negoci del transport ferroviari, paralitzant les intencions de dividir i debilitar l'empresa pública, per tal de privatitzar els itineraris més rendibles. Al mateix temps, revertir la subdivisió en àrees de negoci de RENFE, pas previ a privatització de serveis, i recuperar la unitat de gestió amb la empresa segregada per a la gestió de infraestructures, ADIF.
737. Modernització i ampliació de capacitat de les línies i corredors que obeeixen a les necessitats reals de transport, i l'establiment d'una xarxa que permeta els desplaçaments transversals, sense necessitat de passar per Madrid. En el cas valencià, el Corredor Mediterrani, i el Corredor Sagunt-Saragossa-Bilbao resulten d'una importància estratègica central, i els defensarem com a màxima prioritat. És necessari superar l'actual situació d'estancament en relació amb el ferrocarril Gandia-Dénia-Alacant, i aconseguir el tancament del corredor ferroviari costaner. Igualment cal modernitzar d'acord amb els projectes ja existents el ferrocarril Xàtiva-Alcoi, així com la modernització de la comunicació d'Alacant i Múrcia amb València, amb reducció significativa dels temps de viatge. Està pendent igualment un tren regional modern i ràpid entre Oriola i Vinaròs. A les comarques del Sud cal crear uns serveis de Rodalies centrats en Alacant, amb línies cap a Villena i la Vega Baixa, Torrevella i Oriola, així com connectant l'Aeroport de L'Altet. Cal recuperar les estacions tancades, desdoblar i electrificar la línia Alacant-Múrcia, i reobrir el ramal de Torrevella, atès el gran creixement turístic d'aquesta zona.
738. Incrementar la utilització del ferrocarril pels viatgers, aplicant polítiques tarifàries atractives, millora dels horaris i extensió de serveis. Cal actuar també en facilitar la intermodalitat: la connexió entre les xarxes de transport, la conversió de les estacions de ferrocarril en nodes o intercanviadors modals, i la millora de l'accessibilitat a les estacions en transport públic, a peu o amb bicicleta.
739. Pla de traspàs de les línies de ferrocarril d'interès regional a les Comunitats autònomes disposades a gestionar-les, per afavorir la vertebració del territori i el manteniment de l'accessibilitat a comarques rurals. Esta transferència ha d'anar acompanyada de fortes inversions en la reparació i modernització de les línies, la compra de trens moderns de tipus regional, i la provisió de transferències pressupostàries anuals per al seu funcionament i manteniment. Aquesta transferència de la gestió no implica la divisió de la actual empresa estatal de gestió dels ferrocarrils, RENFE, que pot continuar com a operadora única del servei, per compte de l'ens que en seria titular: els Governos autonòmics, i en el nostre cas la Generalitat.
740. Paralització dels plans faraònics de carreteres encara vigents (PITVI 2012-2024), anul·lar els projectes aprovats, o en tràmit, de nou viari de gran capacitat, enorme cost, i greu impacte ambiental, com és ara al País Valencià la duplicació de la circumval·lació de València, o l'accés Nord al Port de València i una infinitat de carreteres previstes per l'Horta, La Ribera i el Vinalopó.
741. Gratuïtat total de l'AP-7.

Foment de l'ús del vehicle elèctric.

742. Aquest és un factor clau de sostenibilitat sent un dels objectius prioritaris atès que les seves necessitats energètiques per km recorregut són dues vegades menor que les dels vehicles de combustió interna i no produeixen emissions, tot i tenir en compte que no és possible una substitució al 100% de la totalitat de la mobilitat privada actual a motor d'explosió. Als plans de mobilitat ha de constar la reconversió gradual de la mobilitat cap al transport públic elèctric i amb un parc de vehicles limitat compost avui dia per automòbils de motor de combustió de combustibles fòssils (cotxes, autobusos, furgonetes, vehicles de serveis, motos, ...) en un altre de vehicles que funcionen amb electricitat o biocombustibles no lligats a la detracció de recursos agraris per alimentació i amb capacitat d'intercanvi actiu amb la xarxa de subministrament, amb l'objectiu de renovar la flota actual de vehicles amb elèctrics endollables de tal manera que s'aconseguís com a objectiu:
743. Promoure la transformació tecnològica i industrial d'aquest potent sector de l'automoció com a vector de desenvolupament econòmic del futur, assegurant que la reconversió de les fàbriques actuals tinguin els programes d'ajuda i finançament necessaris i la garantia d'un mercat interior real de destinació dels vehicles fabricats.
744. Establir un Pla de desenvolupament de instal·lacions de càrrega / recàrrega.
745. En paral·lel al desenvolupament de normes i procediments que fomenten la incorporació de vehicles elèctrics i els criteris de mobilitat, cal dotar d'una infraestructura de sistemes de càrrega i recàrrega de bateries que garantiscen l'adequat proveïment dels vehicles.
746. Cal implantar diferents tipologies de càrrega / recàrrega en funció de les característiques d'ús dels vehicles i facilitar l'existència / disponibilitat de:
747. Infraestructura de càrrega en instal·lacions propietat de l'usuari. (Garatge).
748. Infraestructura de càrrega incloent concessions de sistemes en llocs d'aparcament públic. (Aparcaments per hores, supermercats, estacions, ...).
749. Punts de recàrrega en via pública mitjançant connexió per cable o inducció.
750. Electrolineres per a càrrega ràpida en substitució de les actuals gasolineres.
751. La definició dels sistemes de recàrrega ha de tenir en compte el desenvolupament tecnològic d'aquest tipus de sistemes i estar orientats a facilitar una gestió que permeti maximitzar la càrrega a partir d'energies renovables. Els municipis han d'acompassar les normes perquè els sistemes d'abastament de combustible deixen pas a sistemes de càrrega / recàrrega de bateries.
752. Promoure una fiscalitat favorable a l'ús de l'eco-mobilitat. És necessari establir uns objectius exigents pel que fa a emissions i gravar tant l'impost de matriculació i circulació com l'IVA en aquells vehicles que estiguen per sobre dels objectius establerts, beneficiant els que se situen per baix i molt especialment als de zero emissions .
753. Eliminar el tractament fiscal favorable al dièsel en comparació a la gasolina quant no atén a raons de caràcter ambiental.
754. Revisar les exempcions en l'Impost d'Activitats Econòmiques de què gaudeixen les empreses.
755. Eliminar l'exempció de l'IVA i Impost de Matriculació de iots i avionetes d'esbarjo.
756. Protegir la unitat familiar segons composició, renda, tipus i destinació de l'ús del vehicle.
757. Aprovar una llei de mobilitat sostenible d'acord amb la protecció del territori, l'urbanisme sostenible, la vinculació de l'urbanisme a la mobilitat i el finançament del transport públic i d'empresa.

758. Increment substancial de les transferències de l'Estat a les Comunitats autònomes, Àrees Metropolitanas i ciutats, destinades a noves infraestructures de transport sostenible (tramvies, bicicleta, logística urbana), així com per al funcionament de sistemes de transport urbà.
759. Cal limitar les subvencions a la compra d'automòbils (plans Renove, etc), i progressivament substituir-les per els incentius a la compra de vehicles elèctrics i d'una fiscalitat favorable, acompanyats de mesures per limitar l'accés als centres urbans que han d'estar cada vegada més lliures de trànsit i de les emissions de contaminants:
760. Promoció dels Plans de Mobilitat d'Empresa, per a la reducció de viatges en automòbil, facilitant mecanismes de desgravació per les ajudes de les empreses a la mobilitat sostenible de la seua plantilla laboral.
761. Abordar canvis profunds en el transport marítim
762. Cal reforçar el cabotatge, les anomenades autopistes del mar com a solució per descarregar el transport terrestre.
763. Apostem per l'electrificació amb energies renovables dels ports de mar perquè els vaixells no necessiten mantenir els motors en marxa durant l'atracament.
764. Cal plantejar-se la redacció d'un Pla d'electrificació del transport marítim que ens permeti avançar en sectors com la pesca, l'esbarjo i el transport marítim en general, amb la introducció de la motorització elèctrica i híbrida i l'adaptació dels ports a les noves motoritzacions.
765. Amb un pla que augmente la capacitat i eficiència de les empreses públiques de transport, i que es tradueixca en una major freqüència de pas i una reducció dels preus en curta i mitja distància.
766. Amb un Pla de Mobilitat Sostenible de l'Empresa Pública en el qual s'incentive a les persones treballadores públiques i càrrecs electes a utilitzar mitjans de transport sostenibles al marge de l'automòbil.
767. Amb formació ciutadana en qüestions de mobilitat sostenible, posant l'accent en l'educació en l'edat escolar.

5.2. Medi ambient

La situació mediambiental es molt greu. El canvi climàtic és una conseqüència d'aquesta insostenibilitat, l'aigua dolça de bona qualitat es torna escassa, la biodiversitat es redueix, els sòls s'erosionen, es salinitzen o es segellen, els residus urbans i industrials s'acumulen, els aqüífers i els rius es sobreexploten i contaminen, l'atmosfera i els mars es carreguen de deixalles, el paisatge natural es degrada i extingeix, el paisatge humanitzat s'uniformitza i banalitza. Any rere any, ens seguim robant el futur. Però, no hem d'oblidar que és un préstec dels nostres descendents. No solament estem furtant el gaudi de la bellesa o el manteniment de la qualitat de vida, sinó que també, amb açò, estem afectant al vigor de l'economia i a la nostra pròpia pervivència.

Lluita contra el canvi climàtic

L'aplicació efectiva de la lluita contra el Canvi Climàtic que tindrà, entre uns altres, els següents continguts mínims:

- 768. Potenciar les actuacions autonòmiques en matèria de política forestal encaminades a la repoblació amb espècies autòctones i lluita contra el canvi climàtic.
- 769. Nova proposta en matèria de gestió de emissions de CO₂ per a posar preu fix a la tona de Carboni emès, d'acord amb les previsions de la UE.
- 770. Implementar un Pla de Transició Energètica, perquè el 100% del consum procedisca de renovables en l'horitzó 2050.
- 771. Impulsar la "fiscalitat verda" penalitzant al llarg de la cadena de valor la generació de desfets.
- 772. Pla d'adaptació al Canvi Climàtic de ciutats, administracions públiques i sectors estratègics.
- 773. Actuacions per a l'augment de la resiliència de les ciutats i dels ecosistemes (per exemple, assegurar el proveïment d'aigua potable o la gestió adequada dels residus).

Municipis i ciutats sostenibles

- 774. Dur a terme una política activa que transforme els ecosistemes urbans en llocs més sostenibles i habitables per a la ciutadania.
- 775. Abandonar el model productiu especulatiu basat en la construcció desmesurada d'habitatges i apostar per un model sostenible orientat en la rehabilitació i l'eficiència energètica dels edificis existents, generant més ocupació i de major qualitat.
- 776. Promoure l'ús dels instruments que la legislació urbanística posa en mans de les administracions públiques per a satisfer la demanda d'habitatge assequible, d'equipaments i espais lliures i prevenir l'especulació per a incrementar el patrimoni públic de sòl.
- 777. Promoure l'accessibilitat universal, l'eliminació de barreres arquitectòniques i urbanístiques, adoptant una perspectiva de gènere en el disseny urbà i atenent a les necessitats de la població infantil i de les persones majors.
- 778. Aprofitar les oportunitats que ens aporten les noves tecnologies per a la gestió eficient dels ecosistemes urbans, apostant pel desenvolupament de ciutats i comunitats intel·ligents.

Gestió sostenible de l'aigua i responsabilitat hídrica

El model de desenvolupament econòmic hui en crisi és un model depredador de recursos i del territori. Respecte a la política de l'aigua, aquest model ha suposat un creixement desorbitat de les demandes tant agrícoles com urbanes, moltes d'elles especulatives, en un context polític i legal

de permissivitat. El resultat ha estat la sobreexplotació i degradació de les aigües superficials i subterrànies i els ecosistemes que en depenen. Aquest desequilibri entre oferta i demanda d'aigua s'agreuja en el futur com a conseqüència del canvi climàtic.

Cal, per tant, prendre mesures immediates en la línia de la Nova Cultura de l'Aigua i de la Directiva Marc de l'Aigua:

779. Consideració de l'aigua com bé públic i dret humà. Remunicipalització gradual de les concessions per a garantir la gestió pública de l'aigua.
780. Recuperació del caràcter de patrimoni eco-social de l'aigua, amb una gestió guiada per l'interès comú.
781. Recuperació del bon estat dels rius, zones humides, aqüífers i aigües litorals, única garantia a llarg termini de poder disposar d'aigua de bona qualitat i en quantitat suficient per als usos humans.
782. Control efectiu dels usos privatis de l'aigua i aplicació del principi de recuperació dels costos de satisfer aquests usos, incloent-hi els costos ambientals.
783. Aplicació del principi de prevenció en la planificació hidrològica, tenint en compte les conseqüències del canvi climàtic.
784. Transparència i participació ciutadana efectiva en la planificació i la gestió de l'aigua.
785. Millorar la transposició de la DMA i reformar la Llei d'Aigües per tal de garantir la seua plena coherència amb els principis de protecció i no deteriorament de les masses d'aigua utilitzades per producció d'aigua potable, i la gestió de l'aigua com a servei públic bàsic.
786. Revertir les reformes normatives portades a terme que socaven la garantia dels cabals ecològics, tals com les contingudes en la proposta de reforma del Reglament de Domini Públic Hidràulic.
787. Reconèixer el Dret Humà a l'Aigua i la obligació legal de la seua garantia en la Llei d'Aigües, amb la prohibició del tall de subministrament d'aigua per impagament a persones o famílies en precarietat econòmica, en línia amb la #Iniciativagua2015.
788. Adequar i garantir el subministrament d'aigua potable tenint en compte les necessitats reals de la població front a l'expansió urbanística desmesurada que s'ha produït estos últims anys.
789. Posar en marxa el procés de revisió dels plans hidrològics per complir amb els principis de protecció ambiental, prevenció del deteriorament, recuperació dels costos i participació ciutadana establerts per la Directiva Marc de l'Aigua.
790. Resoldre la delimitació geogràfica de les conques hidrogràfiques intercomunitàries i internes que afecten la planificació hidrogràfica i l'exercici efectiu de les competències estatals i autonòmiques derivades de la Constitució Espanyola i dels Estatuts d'Autonomia.
791. Paralitzar les actuacions que suposen un deteriorament addicional dels ecosistemes aquàtics mentre no s'haja justificat l'interès social i l'absència d'alternatives més sostenibles.
792. Consolidar el principi d'unitat de conca fluvial com a principi lògic en la gestió de l'aigua.
793. Establir i garantir el compliment dels règims de cabals ecològics per als nostres rius, zones humides i aigües de transició, així com de reserves ambientals en els aqüífers, que assegurin la seua recuperació i bona salut.
794. Retornar al medi natural els cabals estalviats mitjançant els projectes de modernització de regadius finançats amb fons públic, dedicant-los a garantir els cabals ecològics necessaris als ecosistemes aquàtics, en lloc d'utilitzar-los per expandir les superfícies en regadiu.

795. Instar a la aplicació de mesures de control i reducció de les extraccions hídriques com la declaració de masses d'aigua en mal estat pels aquífers amb deterioraments –quantitatius o qualitatius- persistents i posar en marxa els plans d'actuació corresponents per a recuperar els nivells i qualitat natural, i així tornar a tenir fonts i ullals vius.
796. Implementar una política de preus de l'aigua basada en l'aplicació del principi de recuperació dels costos dels serveis de l'aigua, incloent-hi els costos ambientals, i del principi "qui deteriora, paga" així com eliminació de les subvencions creuades des dels usuaris domèstics als usuaris econòmics.
797. Advocar per una gestió pública de l'agua que incloga també el cicle integral de l'agua urbana i acabar amb la privatització i mercantilització creixent de l'agua.
798. Modificar la normativa que permet o facilita la compra-venda privativa de drets concessionals, incloent-hi els articles 71-72 del Text Refós de la Llei d'Aigües i la seua modificació mitjançant la Disposició Final Quarta de la Llei 21/2013, amb la finalitat d'assegurar el no deteriorament de les masses d'aigua i l'interès públic.
799. Millorar i actualitzar la informació de base sobre les concessions d'aigua, identificant en el Registre aquells drets d'ús que corresponen a cabals inexistents, irregulars o de mala qualitat, amb la finalitat de corregir la freqüent sobreassignació de volums.
800. Revisar les concessions per garantir que són coherents amb el manteniment dels cabals ecològics i el bon estat de les masses d'aigua superficials i subterrànies, ajustant-les a la disponibilitat real de recursos hídrics i tenint en compte els efectes del canvi climàtic.
801. Reformar el sistema de concessions per a flexibilitzar-les i supeditar-les a l'interès públic, i al compliment de la DMA i la resta de normes ambientals.
802. Esgotar totes les mesures de gestió de la demanda d'aigua abans de proposar i/o posar en marxa noves obres hidràuliques que suposen un deteriorament addicional del cicle hidrològic i de les masses d'aigua que hi formen part.
803. Promoure l'ús conjunt dels recursos naturals i no convencionals (dessalinització, dessalació, i reutilització) per tal de reduir les extraccions d'aigua d'aquífers i rius.
804. Establir l'exigència d'un anàlisi cost-eficàcia de tot projecte en matèria d'aigua, tenint en compte diverses alternatives rellevants.
805. Executar totes les mesures de gestió i infraestructures necessàries per tal de reduir en la font la contaminació que puga afectar les aigües superficials i subterrànies. Prendre les mesures necessàries per reduir la càrrega contaminant (difusa i puntual) que arriba als cursos d'aigua i aquífers.
806. Recuperar l'espai fluvial, mitjançant mesures de gestió i ordenació del territori i l'ús d'infraestructures verdes, amb l'objecte de millorar la protecció de la població davant els riscos d'inundació.
807. Prohibir l'aplicació de tècniques de fractura hidràulica (fracking) o similars, ja siga exploratòries o d'explotació, que puguin generar fenòmens de contaminació dels recursos hídrics subterranis, el deteriorament dels ecosistemes aquàtics continentals o marins, o l'increment dels riscos geològics.
808. Posar en marxa un pla de pedagogia social per a l'ús sostenible de l'aigua i els ecosistemes fluvials, centrat en temes claus, no retòrics, amb objectius, calendaris, recursos assignats i mecanismes concrets d'avaluació de resultats. Incorporar la perspectiva educativa en la planificació hidrològica i en les diverses actuacions vinculades amb l'aigua.
809. Fomentar i garantir l'accés efectiu a la informació així com la participació pública real, efectiva i transparent en la planificació i en la gestió de l'aigua, per d'evitar l'opacitat i l'arbitrarietat.

- 810. Reformar la composició dels Consells de l'Aigua de les demarcacions hidrogràfiques, incorporant als sectors marginats en dits òrgans de participació: activitats recreatives, de turisme fluvial, usos no econòmics dels rius i col·lectius socials que promouen l'ús sostenible de l'aigua i la defensa dels rius.
- 811. Posar en marxa eines de coordinació interadministrativa i d'harmonització entre les diverses polítiques sectorials per assegurar una aplicació ambiciosa de la DMA i d'altres directives europees de protecció ambiental i de la salut com la d'Aus o la d'Hàbitats.
- 812. Reformar l'estructura i organització dels organismes de conca per adaptar-los als nous objectius de la política de l'aigua: garantir el bon estat de les masses d'aigua, la sostenibilitat a llarg termini dels usos privatis de l'aigua, l'exercici efectiu dels usos comuns de l'aigua i la conservació dels ecosistemes.
- 813. Posar en marxa processos de diàleg per part de tots els sectors, col·lectius i territoris implicats en conflictes vinculats a l'aigua per identificar alternatives negociades i solucions de consens, basats en una ampla participació social.
- 814. Gestionar els recursos hídrics de forma coherent amb l'ordenació territorial i la conservació i protecció del medi ambient. Respecte als cabals ecològics.
- 815. Adequar i millorar la integració dels ecosistemes en el cicle hidrològic de l'aigua, delimitant zones d'actuació preferent para la recarrega d'aquífers.
- 816. Reinvertir una part del recaptat per les empreses subministradores d'aigua potable amb la finalitat de reduir les pèrdues d'aigua potable en xarxa.
- 817. Prevenció de les inundacions, garantint una correcta gestió dels territoris fluvials i zones inundables coherent amb la directiva europea de gestió del risc d'inundació.

Gestió segura i responsable dels residus

- 818. El model de gestió que proposem té el potencial de duplicar els llocs de treball dedicats a la gestió dels residus; reduir els costos de gestió dels residus per la reutilització i el reciclatge dels materials i la reducció del transport dels residus; baixar les taxes del fem; i, reduir així els impactes ambientals i emissions contaminants vinculades als abocadors.
- 819. Normativa per a la minimització de residus elaborada amb el màxim consens i participació social, incentivant que les persones, comunitats i ajuntaments reduïsquen la generació de residus i es disminuisca la fracció de rebuig.
- 820. Revisió de la normativa vigent sobre envases i embalatges (LERE) establint mesures per a la minimització de residus, i impulsarem mesures preventives per a disminuir els objectes susceptibles de convertir-se en residus així com penalitzarem la seua excessiva generació.
- 821. Promoció de Sistemes de Dipòsit, Devolució i Retorn en envasos (SDDR).
- 822. Assegurar la gestió eficient i transparent dels residus declarats servei públic de titularitat autonòmica. Realitzar controls i seguiments efectius del bon funcionament de les instal·lacions de residus.
- 823. Aplicar els principis de l'economia circular, residu mínim i la reducció, reutilització, reciclat i valorització en la gestió dels residus.
- 824. Construir dades fiables, contrastables, de domini públic, actualitzades i actualitzables en tot allò relacionat amb la gestió de residus i la seua afeció en els ecosistema.
- 825. Difondre campanyes d'educació, destinades a la població en general i especialment als diferents sectors més implicats en la producció de residus, per a fomentar la reducció i la correcta gestió dels mateixos, així com sensibilitzar sobre els impactes que aquests generen en el medi ambient i les seues solucions.

826. Cercar la cooperació d'empreses distribuïdores i productores amb l'objectiu de minimitzar l'envasament i embutxacat.
827. Redimensionar l'entitat de macro-plantes de tractament per a reduir al màxim la distància entre punts d'origen de producció de residus i punts de tractament dels mateixos. Potenciar la separació en origen.
828. Afrontar la realitat dels sòls contaminats, especialment els que afecten directament a la salut humana, per mitjà de plans específics de descontaminació i de confinament o control en els casos en els quals no puga donar-se un tractament definitiu a curt termini.
829. Impuls decidit a la recollida selectiva generalitzada de residus urbans amb mesures de suport als ajuntaments (assessorament legal i tècnic, ajudes) per a adoptar les actuacions necessàries, com per exemple:
- Introducció de la obligatorietat de la recollida separada de matèria orgànica i recollida selectiva de matèria orgànica en origen.
 - Desenvolupament normatiu i fiscal de foment de la separació en origen.
 - Estudi i desenvolupament de la implantació de la recollida separada de matèria orgànica dels residus urbans, amb fiscalitat positiva per a aquells ajuntaments i entitats que la desenvolupen.
830. Desenvolupament d'una Economia Circular que garantisca una reducció de l'ús dels recursos naturals. Centrarem el sistema de gestió en la reducció en origen i la recuperació de materials i dipòsits als abocadors, per tal d'acomplir els objectius de reciclatge 2020:
- 10% de reducció de residus respecte de 2010
 - 5% de reutilització de Residus d'Aparells Elèctrics i Electrònics (RAEE).
 - 50% reciclatge residus domèstics i comercials.
 - 70% valorització Residus de la Construcció i Demolició (RCD).
831. Implantació de mesures proactives de reducció de residus tals com:
- Compra pública responsable
 - Actuacions contra l'obsolescència programada
 - Foment de la compra a granel
 - Promoció del consum dels productes locals
832. Promoció i bonificació de les polítiques i actuacions de residu zero (compostatge comunitari, reutilització envasos, etc.)
833. Eliminació de la incineració de residus urbans de qualsevol sistema de gestió, potenciant la recuperació, el reciclatge o la biometanització.
834. Potenciarem l'ecoeficiència en el sistema de producció i consum, incloent l'anàlisi del cicle de vida dels productes i els indicadors derivats en l'etiquetat, indicant la seua capacitat de reciclabilitat.
835. Potenciarem la xarxa de reparació, mercat de segona mà i reducció de les bosses de plàstic d'un sol ús, com indica la legislació europea.
836. Impuls als sistemes de recollida, recuperació, reciclatge i eliminació que millor fomenten la qualitat i els rendiments de separació de la matèria recuperada.
837. Desenvoluparem el sector del reciclatge de residus industrials, com a sector de l'economia verda, evitant la incineració i el dipòsit en abocador.
838. Redefinició de la funció dels punts nets, incloent els punts nets mòbils, per a millorar la quantitat i la qualitat dels productes recollits.

Qualitat Ambiental

Increment de la xarxa de mesurament de la contaminació atmosfèrica i aquàtica i, en col·laboració amb comunitats autònomes i ajuntaments, completarem la publicació de les dades de manera notòria, accessible i sobretot de fàcil comprensió per la població, per tal de donar una informació adequada i actualitzada puntualment de les superacions dels llindars de protecció. Així mateix, impulsarem l'ampliació i elaboració dels Plans de Qualitat de l'Aire de les aglomeracions urbanes, i l'abast dels Plans de Qualitat de l'Aire.

- 839. Per tal d'incorporar tecnologies més netes als sistemes productius industrials, promoció d'ajudes per la reconversió i adequació de les empreses existents, així com per a noves empreses o activitats que incorporen tecnologies no contaminants o més eficients en l'ús de recursos naturals bàsics com ara aigua, energia o matèries primeres.
- 840. Impuls a la comptabilitat ambiental i les inversions verdes en les empreses, incrementant els avantatges fiscals i de contractació amb l'Administració per aquelles empreses compromeses amb el control i reducció de la contaminació.
- 841. Desenvoluparem ajudes a la investigació pública de tecnologies i processos industrials adreçats a la minimització de la contaminació, la reutilització de subproductes i la substitució i eliminació de les substàncies contaminants nocives dels processos industrials.
- 842. Revisió i ampliació de la normativa sobre contaminació acústica perquè la seua aplicació es traduïska en la millora efectiva urbana i urbanística.

Prevenió de danys ambientals i protecció dels recursos naturals

L'estratègia i les mesures adreçades a la prevenió de danys i la protecció dels recursos naturals està íntimament vinculada amb la preservació de la biodiversitat, pel seu valor intrínsec i per la seua contribució al benestar humà.

Per tal d'augmentar els supòsits sotmesos a avaluació completarem i millorarem la normativa d'avaluació d'impacte ambiental, establint condicionants per a garantir la qualitat dels informes i de les resolucions, combinant-ho amb més dotacions i mitjans dedicats a la inspecció i vigilància mediambiental i més mecanismes de participació ciutadana i accés a la informació ambiental (com ara, oficines d'assessorament als ciutadans en matèria de medi ambient i territori, o ajudes per a les organitzacions de defensa del medi i el territori).

- 843. Ampliarem els efectius del Seprona i de les Fiscalies ambientals.
- 844. Articular i potenciar el canals necessaris per a facilitar l'efectiva coordinació del Ministeri Fiscal amb les Administracions Públiques de las que depenen el Agents Mediambientals, en l'exercici de les seues funcions de policia judicial ambiental. Es permet així que el Ministeri Fiscal pugua servir-se, amb el compliment de les seues funcions encomanades en l'article 124.1 CE d'aquests recursos policials especialitzats en la prevenió i persecució de la delinqüència ambiental en tot el territori. Amb aquests efectes també es necessiten protocols de col·laboració amb l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.
- 845. Per tal d'evitar el dúmping ambiental en el marc de l'Estat espanyol, s'establirà un fons compensatori a favor d'aquelles comunitats autònomes amb programes més ambiciosos en matèria de protecció ambiental i de la naturalesa.

- 846. Crearem un nou Índex de Disponibilitat de Recursos Ambientals, com a indicador de referència que s'afegisca als indicadors tradicionals de la comptabilitat macroeconòmica (PIB, IPC, renda per càpita), tant de l'Estat com de les diferents comunitats autònomes. Este indicador incorporarà sèries de dades estables i homogènies sobre l'estat i l'evolució dels paràmetres més destacats de qualitat ambiental, nivells de contaminació, disponibilitat i qualitat de recursos ambientals, etc.
- 847. Modificarem la legislació que no protegeix adequadament la Biodiversitat i el Medi Natural, especialment la Llei de Monts, la Llei de Costes i Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental.
- 848. Incrementarem les despeses en R+D+i vinculat a la lluita contra la contaminació i la promoció del reciclatge i la recuperació de residus, la depuració integral d'aigües, les energies alternatives, l'edificació sostenible i la mobilitat no contaminant.
- 849. Promourem una fiscalitat ambiental, basada tant en la creació de nous gravàmens com en la reforma dels tributs ja existents per tal de transformar les activitats potencialment contaminants i penalitzar els consums malbaratadors de recursos naturals. La finalitat no és l'increment de la pressió fiscal, sinó la seua redistribució i reorientació ecològica de manera que alleugere les càrregues sobre les activitats més sostenibles i les incremente sobre aquelles netament insostenibles.
- 850. Millorarem i estendrem els sistemes de detecció de focs mitjançant infrarojos i altres modalitats de detecció remota i incrementarem les dotacions aèries de lluita contra incendis, en col·laboració amb les comunitats autònomes.
- 851. Desenvoluparem ajudes específiques per la conservació de la biomassa i diversitat forestal, potenciant la coberta vegetal i la seua qualitat i bon estat de maduresa i conservació.
- 852. Renovarem, amb criteris científics interdisciplinaris, les institucions d'investigació i gestió forestal, aplicant criteris ecològics en tots els aspectes de la gestió i prevenció de riscos (repoblacions forestals, vivers, bancs de llavors, prevenció de focs, restauració de zones degradades) i incrementant la col·laboració amb universitats i centres públics d'investigació.
- 853. Incrementarem les inversions i els equips d'investigació dedicats a la prevenció i lluita contra la desertificació, un tema prioritari davant els efectes del canvi climàtic.

Protecció de la costa del medi marí

- 854. Efectuarem la delimitació i fitació de les zones de domini públic marítim-terrestre, revisant d'ofici les delimitacions dubtoses o contradictòries. Aplicarem un major rigor en les concessions administratives per a utilització de l'espai marítim-terrestre, que sols hauran de fer-se en casos excepcionals d'interès general.
- 855. Limitarem la construcció d'infraestructures que modifiquen els corrents marins que causen un impacte negatiu sobre les costes.
- 856. Desenvolupament d'una Planificació Estratègica Marina per al conjunt de l'Estat que fixe les bases per a les diferents activitats humanes en el medi marí, primant la integració d'activitats sostenibles i la protecció dels ecosistemes.
- 857. Fomentarem la divulgació de les àrees marines protegides i el seus valors naturals en la societat, i les inclourem en les estratègies de promoció turística i d'educació ambiental. Així com afavorirem l'increment de l'impacte positiu d'aquestes àrees en les poblacions costaneres d'influència.
- 858. Treballarem amb els diferents agents implicats per a reduir els abocament al mar.

Protecció del paisatge i els ecosistemes singulars

859. Establirem mesures cautelars de protecció de les zones LIC (Lloc d'Interès Comunitari) i IBAs (Important Bird Areas) d'acord amb les directives europees i les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea mentre no gaudisquen de l'adequada declaració de protecció per part de les diferents administracions competents.
860. Delimitarem i fitarem les vies ramaderes encara pendents i suspendrem cautelarment qualsevol procés de modificació d'amplària o traçat que afecte vies encara no delimitades.
861. Desenvoluparem polítiques d'incentius i ajudes al turisme rural o de naturalesa, la rehabilitació, la restauració i la millora paisatgística i a altres activitats tradicionals compatibles amb la conservació dels ecosistemes rurals i forestals.
862. Promourem ajudes adreçades a municipis de l'interior de menys de 5.000 habitants per a la recuperació del patrimoni històric, cultural i natural amb l'objectiu de guanyar en competitivitat, atracció i dinamització del producte.
863. Dissenyarem i implementarem un plan de rescat ecològic que incloga el conjunt de zones degradades amb l'objectiu d'augmentar la conservació d'espècies i hàbitats i la restauració ambiental
864. Promourem l'aplicació de la estratègia estatal de la infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològica, inclosa en la modificació de la llei 33/2015 que modifica la llei 42/2007 de patrimoni natural i de la biodiversitat.
865. Lluitarem contra l'entrada d'espècies exòtiques invasores i implementarem mitjans per a frenar la seua expansió.

Defensa dels éssers vius

Promourem l'elaboració d'una llei estatal de Benestar Animal

866. Promourem el reconeixement dels animals com a éssers amb la capacitat de sentir.
867. Inclourem la inhabilitació especial per a la convivència amb animals en la pena prevista per al delictes de maltractament animal.
868. Sacrifici zero en els centres de recollida d'animals abandonats, i desenvolupament de mesures per a garantir l'efectivitat en relació amb la identificació, esterilització, adopció de gossos i control de les gateres.
869. Educació com a política preventiva:
 - Inclusió en el currículum escolar obligatori de l'empatia cap als animals.
 - Realitzarem campanyes públiques de sensibilització, respecte i convivència entre els éssers humans i animals que eviten qualsevol tipus de violència o maltractament.
870. Eliminarem el reconeixement legal dels espectacles taurins com a patrimoni cultural comú de tots els espanyols i les espanyoles.
871. Revisió i regulació de tots els espectacles que impliquen confinament dels animals i/o maltractament.
872. Revisió i regulació del zoològics i aquaris des d'una perspectiva de benestar animal i no exclusivament com a negocis d'entreteniment.
873. Subvenció zero per als espectacles amb animals que no assegurin el seu benestar.
874. Modificació de la llei 18/2013 de 12 novembre, per a la regulació de la Tauromàquia com a patrimoni cultural.

Participació i educació ambiental.

Crearem e implementarem una Estratègia Integral de Participació i Educació Ambiental, amb l'objectiu d'integrar a la societat en els aspectes ambientals que afecten a la salut, al benestar i al bé comú.

875. Impulsarem medis de participació i col·laboració ciutadana en aquells aspectes relacionats amb el medi ambient, fomentant una cultura més participativa que enfortisca l'identitat col·lectiva, involucrant activament a la societat en la construcció cooperativa d'un desenvolupament humà ambientalment responsable.
876. Garantirem l'aplicació dels principis d'informació, participació i accés a la justícia en les activitats relacionades amb el medi ambient d'acord amb la llei 27/2006
877. Fomentarem l'educació ambiental en totes les etapes educatives i en tots els cicles vitals, amb la finalitat d'augmentar la consciència ambiental e involucrar a la població en les problemàtiques ambientals, així com en les seues solucions.

5.3. Cultura

La cultura és, alhora, un catalitzador i un motor del desenvolupament sostenible. Produeix noves idees i noves tecnologies que permeten a les persones responsabilitzar-se del seu propi desenvolupament i estimular la innovació i la creativitat, i impulsar un creixement integrador i sostenible.

Hem assistit, durant molts anys, a la inexistència d'una política cultural coherent, on s'han anat pervertint els recursos existents i introduint el clientelisme com a manera de justificar una despesa pública que, en època de retallades, ha desvetllat la fragilitat dels diferents sectors de la cultura i ha convertit el nostre país en referència de corrupció i balafament, i no en una merescuda manifestació d'actes culturals que premien per emergir.

És necessari abordar la cultura des d'un punt de vista estratègic, a mitjà i llarg termini, amb l'articulació de polítiques participatives obtingudes a través d'elevats nivells de consens amb els agents culturals del territori. Així mateix, i des del nivell de la gestió, serà necessari assegurar la transversalitat de les actuacions culturals i l'òptima combinació dels recursos disponibles, generant sinergies amb altres sectors socials i econòmics. En este moment, els oficis artístics i tècnics viuen en precarietat laboral, afectant en major mesura a dones que a homes. Les nostres propostes son:

878. Aplicació del tipus super-reduït de l'IVA al 4% per als productes i serveis culturals.
879. Regulació de la situació contractual, la seguretat social i la fiscalitat directa i indirecta tenint en compte les particularitats del treball artístic i de la carrera professional de treballadores i treballadors.
880. Llei de Mecenatge que permeta la inversió pública i privada en projectes culturals amb incentius fiscals per a potenciar l'economia cultural vinculada a la creació de llocs de treball de qualitat, així com per a l'adquisició d'obres d'art contemporànies. S'afavorirà el micro-mecenatge i el crowdfunding.
881. Elaboració del codi de bones pràctiques d'obligat compliment per a poder ser contractar per l'Administració, que dignifiqui la tasca dels treballadors i treballadores del sector cultural.
882. L'Administració apostarà per l'ús i potenciació del programari lliure.
883. Transició de les subvencions a fons perdut a contractes-programa en què s'avalua la rendibilitat social i educativa dels projectes.
884. Reclamarem la devolució dels documents valencians a l'Arxiu de Salamanca i de tots els documents i obres d'art valencianes espoliades.
885. Reforma de l'Institut Cervantes per convertir-lo en Instituto de Culturas Hispánicas, desenvolupant l'ús de totes les llengües de l'Estat proporcionalment a la quantitat de població parlant de cadascuna d'elles, incloent també la llengua romaní.
886. Ampliació dels límits imposats als drets de propietat intel·lectual, per afavorir els usos educatius i culturals sense ànim de lucre.
887. Afavorirem la creació d'entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual, l'àmbit d'actuació de les quals vindrà determinat pel repertori que voluntàriament els siga confiat pels creadors lliurement associats.
888. Revisió del concepte legal d'autor, per incloure'n noves figures en consonància amb l'estat actual de la creació artística.
889. Foment de l'associacionisme a l'àmbit cultural.

890. Fer una auditoria per a estar informats de la despesa cultural d'aquests últims anys i fer un informe sobre la repercussió que aquesta despesa ha tingut en la ciutadania.
891. Implantació d'un codi de bones pràctiques amb mesures d'exercici responsable de l'Administració Pública i mesures per a garantir la transparència en les institucions culturals.
892. Increment dels continguts culturals en tots els nivells del sistema educatiu per a dotar a les noves generacions dels valors democràtics i les capacitats analítiques i creatives que els seran necessàries per a ser ciutadans crítics, responsables i solidaris.
893. Recuperar la inversió en publicacions i millorar la gestió i manteniment de les biblioteques i arxius comunitaris escoltant i arreplegant l'experiència dels tècnics i professionals que treballen en elles. Revisió de les maneres d'ampliar i renovar els seus fons, potenciant les relacions locals de les biblioteques amb les llibreries.
894. Potenciar les festes i les tradicions populars, atès que si una activitat humana té com a tret fonamental respectar la diacronia de la història, potenciar la memòria històrica d'un poble i generar vincle entre les generacions, aqueixa activitat està representada per les festes populars. Però al mateix temps, rubrica i marca un moment determinat de la història. Cada casa, cada poble, cada ciutat, cada comarca, cada país deixa veure a través de les seues festes com s'articulen, i quins efectes tenen sobre els ciutadans, els ritus iniciàtics, els vincles culturals o les exaltacions religioses i paganes que els configuren. I aquests efectes es transmeten a les generacions; estan vinculades, inevitablement, als fenòmens sociològics, a la situació econòmica, educativa, artística i, evidentment, a la ideologia i els sentiments que ens configuren.
895. Pla de rescat cultural d'espais en desús i avaluació per part d'experts de l'ús actual de les infraestructures.
896. Pla per a la visibilització de la diversitat cultural.
897. Pla de desenvolupament de l'art i la creativitat en persones amb diversitat funcional o diferents capacitats i amb el suport i promoció de les diferents escenes culturals de l'emigració.
898. Potenciació de les Escoles Superiors de Disseny, en totes les seues especialitats i a les Associacions de Disseny. Aquest sector és clau a nivell nacional i internacional i, en conseqüència, ho són els i les professionals que ho sostenen.
899. Xarxes de treballadors, treballadores, empresaris, empresàries i associacions culturals: estudiar la viabilitat de crear una Xarxa Cultura que comuniqui a empreses i persones autònomes (des d'artistes, creadors i creadores fins a persones treballadores indirectes) amb les diferents ofertes culturals, que arreplegue els seus suggeriments i escolte les seues necessitats i, com a conseqüència, les amplie: gastronomia i hoteleria, museus, música, cinema, teatres, esport, cultura de barri, festes, escoles, companyies.
900. Promoció d'accions de formació i sensibilització ciutadana en matèria de propietat intel·lectual.

Indústria Audiovisual

El sector audiovisual ha de ser tractat com un sector estratègic a causa de la seua capacitat d'influir en els comportaments, hàbits i costums dels ciutadans. És un sector que combina el vessant cultural i creativa amb un sector industrial amb gran capacitat de creació de llocs de treball.

La seua importància és doble, d'una banda és un sector econòmic de primer ordre i per un altre un vehicle cultural i social imprescindible per mantenir la nostra visió del món, el nostre estil de vida i la particular evolució dels nostres valors tradicionals.

El cinema espanyol, i molt més el valencià, està desarmat davant una indústria USA que acapara la major part de l'exhibició i la distribució al nostre país. Les televisions es veuen obligades a comprar "paquets" de producció si volen accedir a la compra d'una pel·lícula d'èxit, això els obliga a programar productes USA la compra dels quals no desitjaven pel simple fet d'amortitzar la despesa. Les sales de cinema tenen el mateix problema. Els grans èxits vénen acompanyats de contractes de compra de pel·lícules menors. La competència no és només deslleial sinó impossible.

Es pot llavors qüestionar la recepció d'ajudes públiques per a la cinematografia i la producció audiovisual? De cap manera. El fenomen industrial USA, que protesta davant la "excepció cultural" europea, presenta una estructura molt més discutible. Ells reben ajudes molt superiors a les nostres en forma d'incentius a la producció i a la distribució, avantatges fiscals inaudits i facilitats burocràtiques de tot tipus. No en va la indústria del cinema és la segona font d'ingressos dels USA en l'exterior. Allí les corporacions són les propietàries del sistema. La democràcia ha estat substituïda pel mercat i són les grans companyies les que subvencionen als polítics i no a l'inrevés. Cal fer polítiques encaminades a potenciar la creació (cultura) i la producció (indústria) per tal de recuperar l'espai audiovisual per a les produccions autòctones. Hi ha molt d'espai a recuperar i això vol dir que hi ha molta indústria i molt de treball per aconseguir. Proposem:

901. Reivindicació dels professionals de la creació, i estudi i reforma dels mitjans de remuneració per les seues obres, tant pel que fa respecte a contractes de creació com als drets derivats de l'ús de l'obra.
902. Reformar el sistema d'ajudes públiques d'acord amb uns objectius clars que fomenten els valors culturals, socials i de progrés en les obres audiovisuals.
903. Recolzar i fomentar la diversitat cultural i lingüística de l'estat amb el suport de la producció audiovisual en llengües minoritàries.
904. Potenciar el coneixement del llegat audiovisual propi amb la utilització de materials en programes educatius i acostant l'obra dels creadors audiovisuals locals a les escoles.
905. Aplicar l'excepció cultural de manera incontestable al producte audiovisual per tal de poder defensar-lo i ajudar-lo davant la competència abusiva de les multinacionals.
906. Potenciar la producció local amb noves facilitats de finançament que facen atractiva la participació de la inversió privada i més rendible la inversió pública en els àmbits laboral, social i cultural.
907. Crear mecanismes de capitalització del sector per tal que part dels diners que genera l'audiovisual servisquen per a finançar-lo.
908. Taxa al doblatge, per ajuda a finançar la producció local.
909. Taxa a la utilització de l'espai radioelèctric públic. Les Televisions són una concessió pública –fins i tot les privades- i haurien de pagar un peatge per la utilització de l'espai radioelèctric que ha de servir per a alimentar el sector autòcton en relació proporcional als seus clients.

910. Taxa a les xarxes (per les quals es baixa el 90% de l'audiovisual pirata) per tal de recolzar amb eixos diners la producció local.
911. Controlar el compliment de l'obligació de les cadenes de TV, d'invertir el 6% dels seus beneficis en la compra de producció europea (i espanyola). Vigilar que dins d'eixe 6% no es compute la producció pròpia de les cadenes.
912. Facilitar l'accés de la producció audiovisual local al seu públic natural amb mesures que faciliten el finançament, la distribució i l'exhibició de l'obra local. Per exemple:
913. Mecanismes de suport a una xarxa d'exhibició d'obra audiovisual en llengües minoritàries, a imatge de la que ja existeix per donar suport al cinema Europeu.
914. Fomentar l'ús de les sales de cinema amb intencions educatives per mitjà del suport a la distribució de pel·lícules amb valors culturals, socials i de progrés i al mateix temps, acostar la producció local a les escoles per tal d'interessar el públic cap a les produccions relacionades directament amb la seua cultura.
915. Facilitar la coordinació de les diferents institucions autonòmiques amb competències de suport de l'audiovisual per tal de crear polítiques comunes que col·laboren a l'èxit de les produccions. Per exemple:
916. Crear una oficina pública de promoció del cinema espanyol dins i fora de les fronteres de l'estat.
917. Potenciar l'intercanvi de produccions entre les televisions autonòmiques.

5.4. Comunicació i Societat de la Informació

El benestar comunicatiu ha de ser el quart pilar de l'Estat del Benestar, juntament amb el dret a la sanitat i l'educació públiques i gratuïtes i la prestació de serveis socials. El benestar comunicatiu ha de suposar:

918. Garantia del dret a la informació del conjunt de la ciutadania, posant-hi els mitjans per a fer-lo efectiu.
919. Compliment del dret d'accés als mitjans públics i privats per part dels grups, associacions, entitats i persones afectades per qualsevol assumpte o problema.
920. Establiment d'espais lliures i gratuïts d'expressió d'idees per a la formació d'una opinió pública crítica.
921. Producció i difusió de continguts documentals, de ficció, entreteniment i recreació amb formats de qualitat i accessibles a la majoria social.
922. L'objectiu més urgent de les polítiques de comunicació ha de ser el reforçament de l'espai públic. Cal posar-hi, doncs, l'infraestructura per a fer-lo efectiu, i això vol dir que la xarxa de difusió ha de ser pública i aprofitar-ne els usos per a transmissió de dades i per a l'accés a Internet. Garantirem l'accés públic i gratuït a Internet per al conjunt de la ciutadania, i impulsarem l'alfabetització informàtica per tal de reduir l'esclatxa de desigualtat en l'accés i l'ús dels recursos digitals.
923. Desgovernamentalització de RTVE, fent les reformes legals adients. Eliminació de qualsevol corretja de transmissió entre els entramats institucionals i les empreses de comunicació pública, tant en l'àmbit de la gestió corporativa com en les rutines professionals.
924. Cal que RTVE reculli amb sensibilitat i respecte la diversitat informativa i cultural de tot l'Estat, de tal manera que complisca el seu paper vertebrador de les diferents realitats socials i nacionals del conjunt.
925. El Centre Territorial de RTVE al País Valencià tindrà una programació completa en valencià, la qual serà compartida i intercanviada amb les altres comunitats autònomes del nostre domini lingüístic.
926. Restabliment dels convenis amb els governs autònoms per tal d'impulsar la producció audiovisual del diferents territoris de l'estat. Els recursos invertits en producció han de ser proporcionals a l'aportació poblacional del territori valencià.
927. S'ha de restablir Radio 4 al País Valencià amb les emissions en la nostra llengua.
928. Cal posar en marxa el Consell Estatal de Mitjans Audiovisuals CEMA com a òrgan regulador, supervisor i sancionador del sector, tot establint per llei garanties per a la seua independència política i econòmica.
929. Estatut de la Informació, per protegir als professionals del sector i instaurar un codi deontològic.
930. L'estat ha de garantir que a tot el seu territori es podran veure totes les televisions públiques que emeten en les diferents CCAA amb l'objectiu d'ampliar el servei públic a la ciutadania i fomentar el coneixement mutu entre els pobles.
931. L'espai radioelèctric és públic i totes les adaptacions i innovacions tecnològiques en la transmissió han de prioritzar els serveis públics de ràdio, televisió, multimèdia i xarxes. Les concessions privades s'atorgaran una vegada garantides les necessitats de servei públic i, en la mesura que aquestes concessions són un negoci, hauran de pagar una taxa per l'ús de l'espai públic, la qual s'invertirà en els mitjans públics.

932. Reclamem que el pla tècnic estatal de ràdio i televisió es faça de forma negociada amb el govern de la Generalitat i que la distribució i assignació posterior siga competència de la comunitat autònoma.
933. La ràdio, la televisió i les plataformes tecnològiques públiques han d'arribar a tota la ciutadania i, per això, s'han d'arbitrar els sistemes que permeten l'accés a les persones amb diferents discapacitats.
934. S'ha d'avançar en l'emissió multilingüe de tal manera que les radiotelevisions públiques permeten difondre totes les llengües de l'estat, com a estratègia cultural que també generarà importants nínxols d'ocupació i sinergies entre els sectors audiovisuals dels diversos territoris.

5.5. Esport

L'esport és una activitat bàsica en la vida de les persones, no sols des del punt de vista lúdic, sinó i sobretot, des del punt de vista de la salut, mental i corporal. L'estat ha de donar suport a la difusió i extensió de la pràctica esportiva, des de l'escola fins a la tercera edat.

- 935. Exigir la domiciliació fiscal en territori espanyol per a poder representar Espanya en qualsevol activitat esportiva.
- 936. Austeritat en la gestió dels clubs esportius per tal que no se subvencione cap societat privada esportiva professional amb fons públics per evitar la seua fallida.
- 937. Foment de l'esport en l'escola orientat a educar en una vida saludable i previndre l'obesitat, sedentarisme, etc. des de ben menuts.
- 938. Dotació de beques per a la pràctica de l'esport quan es tracte d'una necessitat mèdica.
- 939. Impulsar plans esportius específics per a persones discapacitades.

- 940. Donar suport a plans que fomenten la igualtat en l'esport així com establir mecanismes de conciliació laboral i familiar també en les activitats esportives professionals i semi-professionals.
- 941. Millora i adaptació d'accessibilitat de les instal·lacions esportives públiques.
- 942. Suport a la pilota valenciana també des de l'administració central.

5.6. Relacions internacionals

Pau i seguretat

943. Un compromís actiu en la resolució pacífica dels conflictes internacionals. Especialment, compromís amb el dret a l'autodeterminació del poble sahrauí, en tots els fòrums per a la prompta resolució del conflicte i la finalització de l'ocupació marroquí. Reforma de l'article 22 del Codi civil espanyol per equiparar els sahrauís a la resta de pobles que conformen la "comunitat històrica espanyola" i facilitar el seu accés a la nacionalitat espanyola.
944. Reconeixement immediat de Palestina com a estat sobirà.
945. Suport als processos populars democràtics en curs arreu del món, cooperant amb els nous governs. Congelació dels comptes bancaris dels dictadors i persecució penal internacional.
946. Suport a totes les iniciatives diplomàtiques conduents a la pacificació del conflicte a Síria i al Pròxim Orient. Ni guerres ni morts, volem política.
947. Promoció d'una política comuna europea en matèria d'asil i refugi, amb un tractament digne i igualitari per a totes les persones desplaçades. Recolzarem el sistema de repartiment per quotes entre tots els països membres de la Unió Europea, atenent a llur població i recursos, i exigirem el seu compliment estricte.
948. Reconeixement explícit de la competència de les Comunitats Autònomes per intervindre en la resolució de crisis humanitàries internacionals mitjançant l'aportació dels recursos de què puga disposar legalment, respectant les competències diplomàtiques que corresponen a l'Estat.
949. Lluita decidida contra el terrorisme internacional i les seues xarxes. Impulsarem la coordinació internacional dels cossos de seguretat. Adoptarem mesures efectives per tallar-ne les fonts de finançament, i promourem l'aplicació de sancions econòmiques i diplomàtiques als països que no ho facen.
950. Reforma legislativa per passar a exigir una majoria de 2/3 del vots favorables de Congrés i Senat per poder comprometre l'Estat en missions exteriors que comporten l'ús de la força.
951. Modificació de l'article 8.1 de la Constitució per tal que la funció de les forces armades no siga, en cap cas, la d'entrebancar l'exercici del dret d'autodeterminació dels pobles que formen l'Estat.
952. Pla interdepartamental de seguretat que analitze les causes de la delinqüència i elabore propostes i polítiques de tipus social. Suport tècnic i econòmic a la creació d'equips de mediació i educadors socials a tots els municipis de més de 10.000 habitants, com a mètode d'educació i prevenció. Elaboració d'un mapa del risc, característiques del delictes, perfil delinqüencial i mesures d'actuació, coordinat amb els municipis i les comunitats autònomes. Potenciació de mecanismes de participació reals i efectius entre la ciutadania en polítiques de seguretat, de manera coordinada i territorialitzada .
953. L'Estat ha de garantir la plena coordinació policial entre els cossos i forces de seguretat de l'Estat, les policies autonòmiques i les policies locals. Incorporació de les policies locals als sistemes d'informació policíaca.
954. Les forces de seguretat de l'Estat tindran l'obligació de portar les plaques identificatives ben visibles. Si no ho compleixen, seran sancionats. A més, s'augmentaran les penes per abús d'autoritat.
955. Coordinació de les juntes locals de seguretat dels municipis de més de 20.000 habitants per intentar harmonitzar les actuacions i els criteris de seguretat. Creació de comissaries de policia a tots els municipis de més de 20.000 habitants.

956. Reformulació dels serveis d'informació dels diferents cossos de seguretat per a que no tinguen en cap cas finalitats de caire polític o partidista.
957. El Parlament assumirà un control efectiu sobre les activitats realitzades pels serveis policials i d'intel·ligència i sobre totes les partides de fons reservats gestionades per l'Estat.
958. Separació immediata dels comandaments i funcionaris implicats en casos de corrupció, tortura, violació dels drets humans, ús d'informació reservada o abús de poder.

5.7. Sistema financer i finançament just

Per una banca al servei de la societat

- 959. Suport institucional a les activitats desplegades per la Banca Ètica.
- 960. Els bancs hauran d'estar obligats a tenir un coeficient de suport creditici reservat a les PIMES i a emprenedors individuals que demostrin la viabilitat dels seus projectes d'inversió segons criteris objectius que es fixaran reglamentàriament.
- 961. Plantejarem la conveniència de crear una Banca Pública forta, que pugui cobrir el buit social propiciat per les caixes d'estalvi, i que done especial atenció a les experiències d'economia social i treball associat

Per una fiscalitat verda, progressiva, justa i que ens done els recursos adients

- 962. Cal alleugerir la pressió fiscal sobre les persones corrents i establir una fiscalitat justa i solidària on tots col·laborem en funció dels seus ingressos i estiga garantit un sistema de serveis públics de qualitat, extens i estable en el temps.
- 963. Manteniment del caràcter progressiu de l'impost sobre la renda de les persones físiques, configurant una tarifa amb un nombre suficient de trams, uns tipus marginals mínims i màxims i les bases sobre les quals s'apliquen, i establirem el sistema de deduccions en la quota.
- 964. Millora en el tracte fiscal de les rendes salarials i modificació dels tracte privilegiat de les rendes del capital i empresarials, per reequilibrar de manera justa el pes de les diferents rendes en l'impost i ampliar el seu caràcter redistribuïdor.
- 965. Impost per a grans fortunes i per a gravar les transaccions financeres especulatives, seguint el model de la Taxa Tobin.
- 966. Recuperació de l'impost de successions i donacions, elevat als mínims exempts però dotant-ho de millor progressivitat, perquè és de justícia que qui rep debades ha d'entregar una part a la societat.
- 967. Adopció de criteris ambientals en la fiscalitat per dissuadir de pràctiques contaminants de producció i consum, amb la creació d'un fons per al desenvolupament de les energies renovables, dotat amb els recursos provinents d'una taxa finalista sobre el consum de carburants fòssils i impostos sobre la producció termonuclear d'energia elèctrica i l'emmagatzematge de residus nuclears, per tal de finançar plans d'actuació que afavorisquen a les zones que suporten aquestes activitats.
- 968. Deduccions per eficiència energètica, especialment en la rehabilitació d'habitatges i edificis industrials i de serveis i s'establirà l'ecotaxa per a què els turistes contribuïsquen al manteniment del nostre entorn que estan gaudint, tot gravant simbòlicament les pernoctacions hoteleres, el lloguer d'habitatges de temporada i el lloguer de vehicles per a ús turístic.
- 969. Es crearà un impost que gravi les plusvàlues obtingudes amb les requalificacions del sòl, per finançar activitats en defensa del patrimoni natural i la biodiversitat.
- 970. Lluitarem decididament contra el frau fiscal, impulsant actuacions en l'ordre internacional per aconseguir la desaparició de tots els paradisos fiscals, especialment els enclavats a Europa.

971. Invertirem en l'augment dels mitjans humans i materials de la Inspecció Fiscal per apropar-nos als nivells dels països més desenvolupats de l'OCDE. Cada unitat d'inspecció té un cost laboral brut anual de 200.000 d'euros, i permet descobrir entre 4 i 4'5 milions d'euros defraudats.
972. Redefinició del delictes fiscal, que existirà quan la quota defraudada arribi als 50.000€ (i no els 120.000 € actuals), equiparant-ho al mínim exigít per a l'existència de delictes de frau en les subvencions rebudes de la Unió Europea.
973. Serà condició indispensable la residència fiscal a Espanya per a què els artistes i els esportistes puguin representar internacionalment l'Estat i beneficiar-se de qualsevol tipus d'ajuts públics. També s'obligarà tributar a Espanya pels ingressos obtinguts a qualsevol lloc del món en exercici de funcions de representació internacional (campionats, olimpíades, etc.)

IVA

Modificar la llista de productes subjectes a IVA super-reduït (4%) per a incloure els articles següents:

- Mitjans de transport individual de tracció humana (bicicletes, patins, monopatins), accessoris de seguretat i serveis de reparació relacionats
- Serveis de transport col·lectiu (més de 9 usuaris) terrestre i marítim de viatgers dins del mateix municipi
- Productes d'higiene íntima: compreses, tampons i bolquers (per a bebés i adults)
- Productes mèdics i ortopèdics per a persones amb discapacitat
- Elements d'aprofitament d'energies renovables
- Productes i serveis culturals
- Connexió a Internet

Protecció de les pensions

974. Hem de dignificar les pensions, equiparant-les a les mitjanes de la UE: pensió contributiva mínima de 1.000 euros al mes i no contributiva de 600 euros, així com pensió per orfandat equiparada al Salari Mínim Interprofessional i prestacions de caràcter assistencial equiparades també al SMI i independents de la prestació no contributiva -salari social-. Així mateix s'equipararà progressivament les pensions no contributives i les pensions contributives.
975. Reforma de l'IRPF dins d'unes noves competències autonòmiques, i revisió del tractament fiscal de les càrregues familiars i millora del tractament a les rendes del treball.
976. Homologació del matrimoni amb la parella de fet pel que fa al reconeixement del dret a la pensió de viudetat.
977. Garantir l'augment anual de les pensions com a mínim amb l'IPC i eliminar-ne el pagament de l'IRPF.
978. No promoure des de l'administració pública la contractació de Plans de pensions així com rebutjar l'acceptació d'aquests per part dels nostres representants.

Administracions públiques eficients

979. Foment de la cooperació entre administracions.
980. Implantació dels pressuposts per programa, l'avaluació de les polítiques públiques a tots els nivells, i simplificació dels tràmits administratius.
981. Delimitació precisa dels àmbits polític i administratiu, per eliminar la confusió entre les responsabilitats de direcció política i les de gestió.
982. Democratització de les administracions públiques, fent-les més transparents i acostant-les a les ciutadanes i ciutadans, tot implementant instruments de participació en la planificació, presa de decisions, desenvolupament, execució i gestió de les polítiques públiques, i en el control, funcionament i eficiència dels serveis públics.
983. Codi ètic per a l'actuació dels empleats públics, per promoure models de conducta com la prevalença de l'interés general sobre el particular, l'actuació amb objectivitat, imparcialitat i transparència, la no utilització de mitjans públics per a fins privats, la voluntat de servei a la ciutadania i la utilització amb eficàcia dels recursos públics.
984. Preferència a la titularitat pública de la gestió, rectificant l'actual procés privatitzador, millorant la gestió dels instruments de Dret Públic (contractes públics, gestió pressupostària, procediments administratius) i implantant mecanismes avaluadors de l'eficàcia de l'activitat administrativa i dels serveis públics, i de sistemes d'exigència de responsabilitats als gestors i gestores.
985. Llei de transparència en la contractació del personal que accedeix a llocs de treball en empreses concertades amb l'estat, per a què la contractació es faça seguint els criteris generals d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. Hi hauran borses auditades pels representants de les persones treballadores.
986. Simplificació dels nivells i escales funcionaris, i reducció efectiva de les diferències de sou entre els grups funcionaris en un màxim de 1 a 3, particularment en els cossos generals de l'administració.
987. Agilització del pas voluntari dels funcionaris d'una Administració a una altra diferent.
988. Extinció definitiva de la precarietat a la funció pública mitjançant la implantació dels sistemes de consolidació adients, sense obrir la porta, però, al favoritisme polític. L'administració ha de comprometre's a oferir públicament, com a màxim amb una periodicitat anual, la totalitat de les places disponibles en cada moment.
989. Creació d'institucions formatives pròpies de les administracions, per tal d'assegurar la millora constant del nivell de coneixements dels funcionaris i la seua possibilitat d'ascens correlatiu, per descarregar a la Universitat de la seua funció actual d'expedidora de títols" que els funcionaris necessiten per progressar laboralment.
990. Establiment de la tecnificació total de l'Administració, incloent les comunicacions amb l'administració i eliminació de qualsevol tipus de cua, mitjançant la universalització del sistema de cita prèvia telefònica i/o informàtica.
991. Supressió de l'administració perifèrica de l'Estat al País Valencià amb el traspàs a la Generalitat de totes les seues funcions.
992. Reconeixement dels alcaldes i alcaldesses com a representants de l'Estat i la Generalitat en el terme municipal. Reforçament de la dimensió política i l'autoritat de les administracions municipals.

Descentralització definitiva de l'Estat

És prioritari el reconeixement constitucional de la plurinacionalitat de l'Estat, a més del reconeixement de que les nacionalitats són subjectes polítics sobirans que tenen dret a triar lliurement el seu futur.

993. Totes les llengües de l'Estat han de ser cooficials i podran ser emprades a les Corts Espanyoles. Inversions per a la promoció interior i exterior de les llengües cooficials. La presidència del Govern tindrà com a competència pròpia el foment de totes les llengües de l'Estat.
994. Les diferents llengües de persones sordes reconegudes a l'Estat espanyol també gaudiran d'oficialitat plena.
995. Cal suprimir la divisió provincial i eliminar les Diputacions Provincials, transferint les seues competències a la Generalitat i a les administracions locals.
996. Modificació de l'article 145 de la Constitució, per eliminar la prohibició de federació de comunitats autònomes i l'autorització de les Corts Generals per fer acords de col·laboració entre elles quan tinguen interessos comuns.
997. Desenvolupament d'allò previst a l'article 150.2 de la Constitució per assumir totes les competències possibles (rodalies, ports, aeroports, costes, institucions penitenciàries, etc.)
998. Modificació de l'article 149.1.8 de la Constitució per garantir la possibilitat de que totes les comunitats autònomes, sense distinció, puguin legislar en matèria de Dret civil propi en les mateixes condicions.
999. Introducció del trilingüisme a tot el territori estatal. En el cas dels territoris amb llengua pròpia, s'ensenyarà, a més d'aquesta, el castellà i una estrangera (preferentment anglés) i als territoris de parla castellana, a més del castellà, s'ensenyarà una estrangera i una de les altres de l'Estat.
1000. Avançarem cap al concert econòmic responsable amb l'Estat.